

Ruža Daničić, Croatia - (Članak)

Arheoastronomija na tragu starih civilizacija

I. A T L A N T I D A

(Astronomska analiza Platonovog teksta „Dijalog Timej i Kritija“)

„Potop se zbio kada je srce Lava
ušlo u prvu minutu glave Raka“

(Koptski papirus Abou Hormeis, preveden na arapski u devetom stoljeću)

Andrew Tomas, Atlantida

1. Uvod:

Maye sa tri kotača broje vrijeme kroz vjekove do najmanje jedinice hunaba, upisanog u gradove, hramove, igrališta, bunare-cenote, korita rijeka i katastar polja, Venera, njihova zvijezda sa neobičnom putanjom i pojavljivanjem na Nebu u zoru i večer, kao nit-vezilja, slaže najtočnije kalendare do naših dana - lunarni, solarni, Venerin i sveti Tholkin; u Chitzen-Itzi velika aždaja, krilata zmija plazi stepenicama boga mudrosti -Kukulkanove piramide u jutro i u večernjem zalasku Sunca, poigravajući se sa Kastorom i Poluksom u strahu od Gevinde, zapisuje vječne kalendare na zlatnim i srebrnim kolutovima - sek., min., sate, dane i godine kroz tisućljeća; drevna Nasca-civilizacija na Peruanskoj visoravni između rijeka Nasca i Ingenio očarava sa misterioznim linijama i

figurama majmuna, kita, psa, kolibra, ptica, brazilskim paukom Ricineli - poznata kao igla i konac, koje je Njemica Maria Reiche od 1932.g. izučavala i utvrdila, da su se koristile za astronomska promatranja; Stonheng-zvjezdani opservatorij okreće dva kotača vremena, kameni i drveni, otkucava i odbrojava izlazak i zalazak Sunca za ljetnog i zimskog solsticija danju i Mjeseca noću, u megalitskim yardima, pisci Nacional Geographica navode, da se smješe između kamenih trilita poput grude maslaca, izgledaju kao fatamorgana u magli ili poput vremenske pukotine u neki drugi svijet;

Tisuće nimfi - nebeskih plesačica u dalekoj Indoneziji, Boroduru tkaju čipkastu čaroliju Neba sa nitima Sunca; gar se penje iznad oblaka sa pticom i oružjem uz stepeništa zigurata Babilonske kule do Mardukovog „sedmog neba“ i Semiramidinim visećim sunčanim vrtovima, mjereći duge cikluse vremena i precesiju ekvinocija, gleda sa visina, jesu li potopi djelo prirode ili bijes bogova, što to potresa Zemlju da vječno podrhtava i poskakuje? U Indiji, mjestu Konarku, državi Odishi, šest upregnutih bijelih konja vuku na 12 kotača divovsku kočiju boga Sunca Sursija i na njoj njegov cijeli hram; U Taj Mahalu mogulska dinastija sa mjerom gaza ili zira tuguje, skuplja suze Sunca i Mjeseca i prosipa ih po prekrasnoj palači i minaretu, mauzoleju, kripti, dzamiji i parkovima za prerano umrlom i omiljenom suprugom mogulskog vladara Šah Jahana, Mumtaz Jahan, od čije se ljepote i Mjesec posramio i sakrio - pričaju legende; U Gizi tri piramide oslikavaju sliku neba u kalendarskim ciklusima, mjere udaljenost do Mjeseca i Sunca, njihovu površinu i precesiju ekvinocija, vrijeme od davne prošlosti do daleke budućnosti, u radijanima sa solarnim Horusom, lunarnom Sfingom i njihovim sjenama; Kineski zhang pleše i uvija se u ritmu svete geometrije na „Maoling mauzoleju vladara Wudija iz dinastije Zapadni Han“, grobnicama generala i imperatora, brojeći cikluse, vojnike i konjanike od terakote, zakopane ispod površine zemlje, koji u svečanom stroju pozdravljaju svoga nebeskog vladara-boga, izvodi kozmički ples u Zabranjenom gradu, penje se po misterioznim kineskim piramidama u provinciji Shaanxi i zidu po vrletima, gdje se ni divokoza ne može popeti, jer je, osim obrane od upada Mongola, upravo tu samo Nebo ucrtalo pravac sjena i ukrštanje kozmičkih zraka i kalendara, vječitih mijena; Na antičkom istočnom Jadranu, Dioklecijanovoj palači i vodovodu, Hvaru i Starogradskom polju grčki stadij i pleter, izvode nebeski tango u društvu sa egipatskom Sfingom i kapitolijskom vučicom, slažu zvjezdani kalendar i nižu ga po vrtovima,

zidinama i kulama u odsjaju trepetljivog tirkiznog mora, a po nalogu i uputama samog grčkog boga Jupitera Zeusa; Veliki grčki filozof i mudrac Platon priča o drevnoj tragediji navodno potonule Atlantide, premjerene slavnim stadijima, pleterima, stopama, miljama i klerovima, čije kanale i Posejdonove dvore preskaču lunarne sfinge i solarni Horus sa oštećenim okom Udjat, mjereći vrijeme do kojeg ne dopire ljudsko sjećanje i udaljenost do naše zvijezde, dok bog mora Posejdon uz pratnju stotinu nereida na delfinima i šesteropregom krilatih konja s podignutim rukama kao u molitvi grli kolut Sunca; U Chartresu na crkvenom zboru pop razvodi kolo koje pjeva i pleše u pravcu kazaljke na satu, pravcu kretanja zraka Sunca, smotava ga i odmotava poput spiralne galaksije, u pozadini gledaju likovi, vječno ovjenčani sa križa solsticija i ekvinocija; Iz truba Aboridzina kao da odzvanja tutanj, pomjeranje Zemljinih ploča, potmuli ritam iz vatrene utrobe Zemlje, vječno poskakivanje za Suncem, afrički bubanj i plesači oponašaju i usklađuju kretnje sa ritmom Svemira. Vjernici u sveti hram ulaze bos, Romi bos uz zvuke truba plešu oko noćne vatre, da osjete Zemljine vibracije, čekajući smjenu godišnjih doba, izlazak prvih jutarnjih zraka Sunca na Đurđevdan, veseleći se noćnoj čaroliji Neba, obasjanoj srebrnom Lunom i okićenoj zvjezdama; Katedrala u Chartresu, do koje je doprla svjetlost drevne znanosti, mjeri vrijeme s Laktom Chartresa, njena Gospa poput lika drevne Atlantidanke, izrađena još u davna doba od suvog drveta stare kruške u spilji pored izvora pod zemljom, drži nogu na vratu Wulve i pjeva: „Tri su stola nosila Gral..., njihov broj je 21...“?

$$a): 21,333332 \times 72 = 1536,000 / 400 = 3,84;$$

$$b): 21,333332 \times 184,32 = 39321,597 \times 72 (28311549 / 153,6 = 184,32);$$

$$c): 1\ 53,6000 \times 72 = 11059,2 - 60 \text{ stadija} \times 184,320 / 384 = 48;$$

$$d): 7,03125 \times 3 = 21,09375 (x8 \times 360 \times 72 = 4\ 374\ 000, \text{ površina Sunca});$$

Nisu li ovi drevni zapisi na raznim stranama svijeta, izazov za znanstvenike, da ih prouče i otkriju njihovo zajedničko tajanstveno porijeklo i kozmičko značenje, dokaz da su u prošlosti cvale visokorazvijene civilizacije i bile u međusobnom kontaktu? Od kad je čovjeka i mora, plovilo se i prenosila znanost sa jednog na drugi dio svijeta. Poput bljeskova svjetla daleke zvijezde dopire do nas luč znanosti naših predaka, svećenika, astronoma - prvih drevnih znanstvenika. Mnogi po svijetu arheološki lokaliteti nose isti zapis povijesti znanosti. Na nama je, da dešifriramo, što su to zapisali i želili nam

ostaviti naši preci u naslijeđe. Nije se samo Einstein poigravao sa zakrivljenim prostorom i svjetlošću kod crnih rupa, pa to izrazio u složenim jenadzbama Svemira, drevni znanstvenici i graditelji su oblikovali prostor sa alatom i jezikom matematike i svete geometrije, dalje su sjene i zrake Sunca i Mjeseca same zapisivale. Takav oblik je Atlantida, o kojoj je napisano preko 2000 knjiga, ali nitko nije prepoznao u Platonovom tekstu složeni zvjezdani kalendar. Ovaj članak će to potvrditi i dokazati.

Ključevi drevne znanosti su sačuvani!

„Ne vrijedi život čovjeka, ako nije ispunjen istraživanjem“

(Platon, Kritija)

„Naš bi svijet bio ubogo mjesto, kada svakoj epohi ne bi ponudio nešto za istraživanje“, (Seneka)

Prospekt sa Festivala znanosti u Tehničkom muzeju, Zagreb 2013.g.)!

Nemam satelite, meterološke ni vojne, letjelice, teleskope ni batiskape poput J.Cousteana za istraživanje geologije dna oceana i promatranje Svemira, od „sophisticirane tehnologije“ služiti ću se samo olovkom, tekom, ručnim kalkulatorom, knjigama, kartama, bilješkama... Ne čekam odgovor vanzemaljaca ni usnulih proroka, ne slijedim trag šakala u jazbinu, da pronađem neko podzemno bogato arheološko nalazište, ni Neptunovog Tritona i morskih nereida da mi pokažu put pod morem. Ne prihvaćam neznanstvena tumačenja, ne trebam kompliciranu tehniku, s kojom ne znam rukovati, jer ona sputava istraživački duh intelektualca. U posjedu sam drevne kozmičke optičke drevne znanosti koja je superiorna poput najmoćnijeg tajnog oružja i metodologije, veda i spoznaje, svete geometrije i trećeg mentalnog svevidećeg oka, koje vidi bolje i dalje, na kojem bi mi mogli pozaviditi znanstvenici 21.st. Staro Nebo će mi podariti instrumente i odraditi najveći dio posla, pomoći pronaći i dešifrirati Posejdonovo ostrvo. Optička znanost sa prvom jutarnjom zrakom Sunca spušta nebeski satni mehanizam J.Keplera na „svetinju nad svetinjama“, Mjeseca noću i zapisuju sve do najmanje jedinice na tlu i hramovima, posvećenim izlasku ili zalasku Sunca, ekvinociju ili solsticiju. Pratiću trag sa

Sfingom, Horusom i Venerom i čitati njihove zapise. Mentalno se dalje vidi, drevno znanje će mi pomoći da objasnim i dešifriram Platonov tekst onako, kako ga je on napisao, ja razumijela. Sve piše, treba samo protumačiti ključ drevne misterije povijesti najstarije civilizacije., završiti Platonovo djelo. Potrebno je uskladiti Zemlju sa Nebom i ono će samo odraditi posao, priručni alat-Sfinga i Horusovo oko kao kozmičke mjere. To je slika i odraz Neba, spuštenog na Zemlju, da otkucava kao precizni sat. U samom tekstu se krije tajni ključ drevne misterije, kaže Platon. Naši preci su znali u svako doba dana i noći, mraka i oblaka gdje su planeti i Sunce, Jupiter, Zemlja, Venera, Mars, određivali prema zvijezdama položaj broda na oceanima i morima i sunčevim kamenom, prema mrežkanju valova znali udaljenost otoka i luka, i t.d.? Znali su kako se planeti gibaju i u kakvom odnosu su njihove putanje, geometrijski lik i pozicioniranje hramova, piramida, ravnica, na kojima je najpreciznije brojanje ukrštenih podataka Neba. To su pratili tisućama godina, bilježili, složili šemu svojih kalendara, sa sjenama Sunca pratili dnevno, godišnje i tisućgodišnje kretanje, korigirali odstupanja. Imali su preciznu nebesku uru poput pulsara i atomskog sata, koja je otkucavala vrijeme bez greške, točnije od Londonskog Big-bena, ne treba je navijati i popravljati, do danas nije zahrđala. Nebo je zapisivalo kozmičke podatke. Između kamenih monolita se nije mogao provući ni žilet, mnogi se čude, zašto i kako su to postizali? Greške u gradnji nije smjelo biti, jer se radi o kozmičkim podacima, pa, kako je rekao hrvatski astronom Oton Kučera, na Zemlji cm. na Nebu može iznositi tisuće i milione km., kalendar ne bi bio točan. Kinezi su svoje astronome streljali, kad su se napili piva i prespavali jedan dan pomrčinu Mjeseca, poremećen je odnos Neba i Zemlje, vladavina božijeg sina, kalendar netočan. Egipatski kubit i druge mjere pod različitim nazivima bile su veoma precizne. Gotovo svi stari spomenici i objekti „odstupaju“ za izvjestan broj od strana svijeta, znali su njihovi graditelji precizno postaviti nacрте građevina, ali s tim detaljom kao produženom dužinom stranice baze su mjerili kretanje zraka i sjena Sunca i Mjeseca i na toj osnovi udaljenost i površinu Sunca i kretanje precesije ekvinocija, to je dio planskog usmjerenja objekta (1,35/1m.-g.). Piramide su međusobno pozicionirane po veličini i precizno proračunatoj šemi, kako bi podaci bili pregledni, a sjene pratile kalendar, zapisan na njima. To je rezultat rada mnogih generacija svećenika-astronoma, prvih znanstvenika,

koji su pratili i zapisali podatke jezikom svete geometrije u kamenu i spomenicima, sačuvali znanost u hramovima.

Od drevne majke Indije i Tibeta koji u svojim njedrima i hramovima u vedama čuvaju najstarije zapise, do Sumera, Kaldeje, Mezopotamije, Egipta, Stonhenga, Maya i antičkog Sredozemlja sačuvani su ključ, šifra i metodologija drevne znanosti - Zapadu nepoznate, na znanstvenicima je danas zadatak da ih pročitaju i protumače njihovo značenje, bez obzira na veliki vremenski i kulturološki jaz. Pisani su tehničkim kozmičkim jezikom svete geometrije, Sunce i planete su zvali bogovima, poštovali su ih, strahovali i prinosili žrtve, ali i puno znali o njima. Dugovječni rišiji su živjeli u skadu sa prirodom, prakticirali jogu, hodali zemljom, puk ih je smatrao bogovima. Moć je proizlazila iz njihove velike mudrosti i znanja, on je manipulirao silama prirode, koristio zvuk i prkosio gravitaciji, liječio tijelo i dušu, znao položaj nebeskih tijela za mraka i oblaka, vidio kroz „debelo staklo“ ono, što se prostim okom ne može vidjeti.

Stotinama i tisućama godina tema Atlantide zaokuplja svjetske znanstvene krugove, da li je izmišljena priča, bajka, mit ili stvarnost. Napisano je više tisuća knjiga i članaka, ali nitko nije dokazao njeno postojanje. Legenda „je raširena u narodnim predajama duž obale Atlantskog oceana od Gibraltara do Hebrida, te među Yoruba plemenima u zapadnoj Africi“ (Robert Graves, Grčki mitovi). Atlantida je postojala i potonula u katastrofi... hipoteza je neprovjerljiva, nema arheoloških dokaza, artefakata, pa se smatra neznanstvenom. Može li se doći do dokaza na posredan način? Kada astronomi traže ekstrasolarne planete u dubokom Svemiru, tragajući za matičnim zvijezdama, optimalnoj udaljenosti, sastavu, mogućnost postojanja vode potrebne za život, pa ne otkriju ništa. Zatim, opaze, da se neka sjena pomiče i prekriva dio zvijezde i ustanove, da je to njezin planet, nevidljiv sofisticiranoj tehnici, posredno ustanove njegovo postojanje. Ovdje se radi o Atlantovom ostrvu, a ne potonulom kontinentu, nosi ime po najstarijem sinu grčkog boga mora Posejdona. Teza o kontinentu na Atlantiku, koji je potonuo, a iza njega nije ništa ostalo, nikakvih dokaza, zaista djeluje kao mit. Sam pojam kontinent zbunjuje znanstvenike, jer na dnu ovog oceana i njegovom hrptu nema dokaza, da je tu nekad postojalo tako golemo kopneno prostranstvo. Podaci o površini dementiraju ovu tezu, moguće je bio otok, ostrvo, P.600 000 ha? Poplava i katastrofa je bilo na svim stranama svijeta, potopljenih obala, gradova i ušća rijeka. Pitanje ostaje i dalje otvoreno,

pa ga znanstveno treba analizirati i dati odgovor. Ako u Platonovom tekstu dešifriramo svetu geometriju, opis kalendara i visoke znanosti na Atlantidi, potom gotovo istovjetan nađemo na brojnim spomenicima starih civilizacija po svijetu, biće to putokaz za traženje odgovora za ovu povijesnu enigmu. Kada bi još podvodna arheologija pronašla potonule dijelove i artefakte, koje vulkanska eksplozija nije raznijela, lava, tsunami i visoka razina mora prekrila, sačuvala močvara sa muljem, bila bi to svjetska senzacija, turistički bum Zapadne Evrope, Portugala i Španije, pa i šire. Turisti obilaze potopljene brodove kao ronionci, a na raspolaganju su im i mini-podmornice.

U doba Aleksandrijske biblioteke postojanje Atlantide se smatralo znanstvenom činjenicom i stvarnošću. Bilo je dosta pisanih knjiga i karata o tome, koje su se kasnije izgubile ili namjerno uništavane kao poganske, jer se Atlantida nije uklapala u povijesnu šemu Biblije. Neke su karte, na kojima je ucrtana Atlantida pronađene u Vatikanskoj biblioteci i kasnije objavljene.

Atlantidu su pisci smještali na brojne lokalitete, od Atlantika, Krete, Cipra, Antarktika, Kube, Biminia, Otrantskih vrata i Sicilije, Jadrana, Egipta i na mnogo drugih lokacija. Tema ostaje do danas velika povijesna enigma. Potrebno se vratiti izvornom tekstu Platona i pronaći ključ ove povijesne misterije. Jesu li brojni pisci Platona razumjeli i adekvatno protumačili? Njegova priča ima karakter važnog povijesnog događaja, reći će Willim Blackett u knjizi Izgubljena povijest svijeta. Ona nije slika društva opisanog u Državi, čijim autoritarnim društvom vlada kralj-filozof, a u Atlantidi sustav monarha, konfederacije raznih naroda, čiju apsolutnu vlast je sprečavalo vijeće ravnopravnih vladara. Kreta je bila korumpirana, ne može biti ideal za državu.

Mnoge znanosti bi mogle iznijeti svoje stavove. Da li je astronomija kao najstarija znanost ostavila sveti zapis, šta u njemu piše? Možda se drugačije zvala, astrologija, zvjezdana religija, sveta kozmička geometrija, njeni tvorci zvjezdoznanci? Sve, što se odnosilo na Nebo i bogove, bilo je sveto. Zapis je u arhivi Neba i bez obzira na nebesku mehaniku, astronomi mogu pročitati koliki je napravila pomak od tada. Je li Atlantida postojala, na kojoj lokaciji, kada se desila katastrofa? Mnogi je prisvajaju, najčešće grčki pisci navode Kretu koja, osim vulkanske erupcije, po ničem drugom ne odgovara Platonovom opisu, razliku je detaljno opisana u knjizi Douglasa Kenyona, Zabranjena povijest, članku Franka Josepha (Egejska varka o Atlantidi).

2. T.zv.Minojska teza-razlika između atlantskog i grčkog lokaliteta

Thera po ničem ne odgovara Platonovom opisu Atlantide, osim po vulkanskoj erupciji, koja se dogodila 7800 godina kasnije, iza koje je Santorini-Thera postojala.

K.T.Frost, Galanopoulos i Marinatos i Amerikanci su prihvatili ovu tezu, vlada Monaca je financirala Jacquesa Cousteaua, da istražuje i obori Platonovu hipotezu, potvrdi egejsku, međutim, on nije ništa dokazao. Prisvajanje i „krađa“ prošlosti i svjetskih kulturnih centara, lokaliteta, istaknutih ličnosti i pisanih djela je poznata praksa koja služi turizmu i jačanju nacionalnih osjećaja, to je revizija povijesnih događaja, znanstvenici ne bi smjeli služiti takvoj nečasnoj radnji, već istini (Emanuel Kant, „Nebo i zvijezde iznad nas i moralni zakon u nama...“!).

Ni model idealne Platonove države ne odgovara modelu države koji je vladao u Atlantidi (gradnja gradova i veličanstvenih palača, talasokracije, kult stupova, trgovina metalima, slonovi, ratovi, kružni tip gradnje. Manji potopi u Egejskom moru, ime malog grčkog otoka Eumelosa nije nikakav dokaz. Posejdonov sin je vladao većim područjem blizu Heraklovih stubova, grada Cadiza.

Thera je vulkanski otok i napredna talasokracija, nije grad, već manja kolonija minojske civilizacije, nisu bili osvajači Libije i Egipta, njihovi gradovi su građeni po načelu pravokutne i kvadratne mreže. Koncentrični krugovi su karakteristični za Atlantik (Kanarski otoci, Stonheng, Višnjan), njezin podvodni koncentrični krug je nastao poslije vulkanske erupcije, nisu bili okruženi bedemima kao Atlantida, mornarica se borila protiv gusarenja. Kanali i luke velikih dubina odgovaraju oceanskim brodovima, gdje je moguća izmjena plime i oseke, lokalitet odgovara oceanu - „izvan Heraklovih stupova, a ne Sredozemlju“ i lokaciji Atlantide.

Kult bika ne može biti argumenat, jer je poznat od Mezopotamije, Anadolije, Grčke, Egipta do Iberije i cijelog Sredozemlja, Francuske, ne odnosi se samo na Kretu, gdje je poznato Minojsko čudovište, pola čovjek, pola bik. Bijela boja bika i broj žrtvovanih djevojaka i mladića i šifra labirinta upućuju na značenje i porijeklo. Još danas u nekim zemljama se održavaju koride i preskakanje bikova, nadmetanje u snazi sa bikom (taurokathapsia), koji u Grčkoj mitologiji simbolizira boga Jupitera Zeusa koji je

prema mitu na leđima donio princezu Europu. Rimljani su osvojili Kretu 68.g.poslije Kr., prijestolnica je bila Gortina, u kojoj su između VI.i V.st.pr.Kr.uklesali na dorskom dijalektu najopsežniju zbirku zakona u antičkom svijetu (Velike tajne arheologije, Knosos, grad labirint, EPH.Media d.o.o., Zagreb 2013. Zvijezde Bika i Helade na Nebu su oduvijek zanimali naše pretke koji su posmatrali tokom cijele godine njihovo neobično pojavljivanje. Bik je bio sveta životinja, božanstvo, kome su se prinosile žrtve, pa i ljudske. Zanimljiv je opis žrtvovanja bika u Atlantidi svake 5. i 6.god., hvatanje toljagama i užadi, nije smio biti ozlijeđen, njegovo podizanje na stelu, gdje su sudili, polagali zakletve. Stela sa zapisanim zakonima je dokaz, da su poznavali pismo, poznata je stela sa Hamurabijevim zakonikom i navedena rimska na Kreti.

Veliki metalni zidovi, mostovi i kule, obloženost kuća, hramova i palača sa metalima je tipično za Atlantidu, koja je bila bogata metalima i rudama, kako je opisao Platon. Ona je potonula, Thera nije. Netočan je navod, da su samo tonuli egejski otoci, već i atlantski, tonuli su n. pr. i ponovno izranjali otoci Usedom, Rungholt, Fernando Noronha, o čemu doznajemo iz Janoninusova zemljovida iz 1649.g.

Primjer idealnog Platonovog društva, Megaera je kvadratnog, a ne kružnog oblika. Povijest, mitologija i geologija, čak i god. katastrofe ne potvrđuju Kretu, ledeni uzorci pokazuju vrhunce kiselosti 1623. i 1628., 150 god. prije, pa su Minojci živjeli poslije erupcije, egipatski faraon Amenhotep III. ih je posjetio sto god. poslije navodne erupcije. Nemaju ni istu površinu, ostaje samo vulkanski karakter oba otoka, što ne može biti znanstveni dokaz. Samo ravnica Atlantide je imala površinu 2000×3000 stadija ili $184,32 \times 6000 = 11059,20$ -kalendarski ciklus. Ako nije Kreta kandidat za Atlantidu, možda je bila dio napredne stare civilizacije koja je vladala djelovima Sredozemnog bazena. Nalazi tri pisma i drugi arheološki dokazi govore o naprednom društvu, čije porijeklo nije odgonetnuto (pr.Diskos iz Festosa, Labirint).

Kako je nastao i preživio mit o Atlantidi tolike tisuće godina, ako nema osnove u stvarnom događaju? Može li se dokazati postojanje i katastrofa Atlantide posrednim putem, dešifrirati Platonov tekst, znanost do danas nije objasnila. Rasprava će je probuditi iz letargije i zavjetrine, u kojoj tavori bez suprotstavljenih stavova, ograđena ortodoksnim znanstvenicima u usko zatvorenim specijaliziranim područjima sa intelektualnim barijerama, koji ne vjeruju u postojanje naprednih civilizacija u prošlosti,

niti da su preci dosegli visok domet znanosti, koja je bila napredna i cjelovita, njena metodologija bitno drugačija od današnje.

Platon je u formi dijaloga sa svojim rođacima opisao do detalja otok, nije kraj završio, to je Zeusov sveti tekst bogova, možda ga je u tome sprečio zavjet šutnje, ono, što je dozvoljeno bogovima, nije običnom smrtnom čovjeku, pa djela bogova često ostaju nedovršena? Nije se upuštao u analizu i tumačenje značenja teksta. Današnja generacija znanstvenika sa svojom metodologijom, uz veliki povijesni odmak vremena, koju ne veže zavjet šutnje, već traganje za izgubljenom istinom povijesti znanosti, može odgonetnuti ovu povijesnu enigmu. Otkrijemo li ključ drevne misterije i dokažemo postojanje Atlantide, morat će se zamisliti mnogi svjetski umovi i ponovno pisati dio povijesti čovječanstva o starim naprednim civilizacijama. Dok svemirske letjelice paraju Nebo, teleskopi snimaju, astrofizičari izučavaju duboki Svemir do Prvog praska, znanost traga za odgovorom na pitanje o drevnoj misteriji. Možda je Atlantida, kao kolijevka znanosti posijala kalendare, geometrijsku umreženost, sunčane vrtove i ravnice i zidine po cijelom svijetu? Nekim bi krugovima odgovaralo, da ostane potopljena pod valovima Atlantika za vječnost, tamo iza Herkulovih stubova. Otkriće bi bilo senzacionalno i izazvalo velike polemike i izmjene u knjigama o povijesti znanosti, mnogi bi se okrenuli u grobovima. Ako drevni znanstvenici ne mogu braniti visoku mudrost svoga doba, njihova djela su dovoljno uvjerljivi dokazi, da ih brane i zastupaju pred suvremenom znanstvenom porotom. U njoj sjedi najstarija majka svih znanosti-astronomija, ona će iznijeti krunske dokaze bitne za prijedlog konačne povijesne presude. Sve više znanstvenika u dokumentiranim filmovima uočava kozmički karakter drevnih građevina po svijetu, možda se i ovaj zapis može sa astronomijom dešifrirati? Egiptolozi, arheolozi i suvremena tehnika nisu do danas našli odgovor, ona je „baždarena“ prema suvremenoj znanstvenoj metodologiji, koja nije sukladna drevnoj. Tema je za multidisciplinarni pristup. U Egiptu su sveti zapisi bili tajna od najvišeg državnog ranga, odavanje se plaćalo životom? U Karnaku je puk samo jednom u godini prisustvovao vjerskim obredima i procesijama, a mimo toga, koga bi zatekli u hramu, platio bi životom. Sve, što se odnosilo na Nebo, bilo je sveto, bio je to božanski kalendar, bogovi-Sunce, Mjesec i planeti, a hramovi opservatoriji. Drevna znanost je davno proglašena poganskom i

zaboravljena, zapise ne razumiju suvremeni znanstvenici, jer su izgubili svaki kontakt sa svojim precima.

Povijest priča, da je Kritija posjedovao preko djeda Dropidesa originalni tekst, kojega mu je dao Solon, Timej je bio Pitagorin astronom. Platonova priča postaje uvjerljiv dokument sa astronomskog stanovišta, jer u njegovim podacima i opisu prepoznajemo zvjezdani lunarno-solarni kalendar, možda pretpotopni, drevni, koji je bio osnova kasnijih kalendara, najznanstveniji do našeg doba. Tako složenu kozmičku šemu nisu mogli složiti Timej i Kritija, Platon ni Solon. On je zapravo priča o tekstu sa pločica egipatskog grada Seisa, moglo bi se reći, da i nije dijalog, nema pitanja, ni suprotstavljanja Sokrata, to je sveti tekst bogova, njegova vjerodostojnost i istinitost ne može biti upitna, zar se u bogove smije sumnjati ili im proturječiti? Dijalog nije poezija ni kazališna predstava, politička filozofija o državi, ni zabavna priča za grčke moreplovce po Sredozemlju i Egiptu. Jedino je tekst mogao razumjeti Timej kao Pitagorin astronom. On se obraćao „čulno opažajnom bogu“, pa na kraju Dijaloga kaže: „Primivši u sebe smrtna i besmrtna živa bića i ispunivši se njima, naš kozmos je postao vidljivo živo biće koje obuhvata sve što se vidi, postao je čulno opažajni bog, slika umnog boga, najvećeg i najboljeg, najljepšeg i najsavršenijeg, jednog i jednorodnog boga“.

Ima mišljenja, da je Platon priču čuo iz pete ruke, da su mnogi već bili mrtvi, kada je pisao Dijaloge, drugi pisci i pouzdani podaci navode, da je osobno, kao i Solon bio u egipatskom gradu Seisu i iz prve ruke se upoznao sa izvornim tekstom. Sve više prevladava mišljenje, da je Platon ispričao istinitu priču, u kojoj je ključ najstarije civilizacije i povijesti čovječanstva? Ima dovoljno dokaza u korist optuženika, kojem je istina bila iznad svega, a najviše dobro znanje. Pripisuju mu opis povijesne bajke i neistine, da je obmanuo čovječanstvo, što je netočno. Neki se čak služe izrekom „Drag mi je Platon, al mi je draža istina“, što je podvala Platonu onih, koji ga ne razumiju i ne vjeruju, i njemu je istina bila iznad svega i ni u jednom svom djelu se nije služio lažima? Suvremena znanost će dokazati posrednim putem, da je bio u pravu i prepričao ostrvo, potonulo u katastrofi i tako sačuvati njegov kredibilitet, pa ne treba uopće sumnjati u aslobađajuću presudu suda povijesti znanosti. Ona mora omogućiti, da se upozna i sačuva kulturna, znanstvena i povijesna baština čovječanstva. Hipoteza, da je u dalekoj prošlosti postojao navodni kontinent na Atlantiku, potonula napredna civilizacija, iza koje nije

ostao kamen na kamenu, je zaista teško dokaziva prema metodologiji znanstvenog rada. Iz pogrešne premise slijedi pogrešan zaključak. Radi se o ostrvu, a ne kontinentu. Nema nikakvih indikatora, artefakata, dokaza ili su van dometa, čak i podvodne arheologije. Autori i pisci se vrte u začaranom krugu, jedni tvrde da je postojala, drugi da nije, ni jedni, ni drugi ne mogu ništa dokazati, pišu, da je Platon na koncu potopio kao rješenje? Znanstvenici koji vjeruju u njeno postojanje, pretpostavljaju da je u osvit zore čovječanstva postojala negdje napredna civilizacija, koja je prethodila kasnijim civilizacijama i ostavila po cijelom svijetu tragove i ključeve drevne mudrosti, koju su sačuvali po hramovima prvi znanstvenici, svećenici-astronomi. Astronomska analiza teksta potvrđuje istovjetnost njenog i mnogih kalendara širom svijeta, nastalim mnogo kasnije, kao da su umanjene replike cijelog otoka, istu šemu ravnice nalazimo u Babilonu, Teotihuakanu, Hvaru u Hrvatskoj i na još puno mjesta po svijetu. To nije slučajna podudarnost, znanost se širila svijetom morima, oceanima, rijekama, jezerima i na druge razne načine. Povijest treba istinu, da u komparativnoj analizi spoznamo o čemu se radi, protumačimo dosege znanosti u davnoj prošlosti i objasnimo zagonetke.

Zašto Platon nije objasnio astronomske i kozmičke karakteristike teksta? Pored zavjeta šutnje, nepoznavanja egipatskog pisma i složenog pretpovijesnog kalendara, prerana smrt većeg broja matematičara, suradnika, uz poodmaklu dob su, vjerojatno, bili prepreka tumačenju ovog djela. Tekst nije smio mjenjati, sačuvan je u egipatskom gradu Seisu, kasnije zabilježen na Velikoj piramidi i na brojnim hramovima po svijetu. Sve, što se odnosilo na Nebo i Kozmos, njegove bogove Mjesec, Sunce i planete, bilo je sveto i nije se smjelo mjenjati, tako je ostala kriptografija netaknuta. Pred sobom imamo sačuvan cjelovit lunarno-solarni pretpotopni kalendar i brojne znanstvene zapise iz tog vremena, koji do danas nije dešifriran. Otiske Atlantide imamo u Babilonu, u Grčkoj, jezeru Tritonida u Tunisu, Kini, Americi... Grci su donijeli šemu svete geometrije na Hvar i Starogradsko polje 384.g., dakle prije pisanja Dijaloga, što znači, da mu je metodologija drevne znanosti bila poznata. Navodno su tu znanost u svetišta Grčke donijeli Feničani, „ljubičasti“ potomci slavni pomoraca, kako su ih zvali zbog purpurne ekskluzivne boje, koju su dobivali od posebne vrste školjaka, koje žive u dubokim oceanima, samo su oni mogli izlaziti na otvorena mora i oceane sa svojim brodovima i vaditi ih.

Izvorni Platonov tekst do danas nije protumačen, ključ drevne misterije objašnjen. Današnji znanstvenici ne razumiju drevnu šifru povijesti znanosti starih civilizacija, iako priznaju, da bi tehnički jezik morali znati svi, ma gdje i kada žive i kojim jezikom govore. Drevni mudraci su znali to i zapisivali su u kamen svete zapise kao trajnom materijalu, da traje vječno, dok traju Nebo i Zemlja, tajnim svetim pismom bogova, da se zauvijek ne izgubi visoka znanost drevnog doba. Arhiv Neba čuva vječni zapis, on korespondira i analogan je podacima na ziguratima, hramovima, piramidama, palačama, krugovima, parkovima, čitali su točnost vremena do najmanje jedinice. Možda još možemo uspostaviti kontakt sa tim vremenom koje je davno prohujalo? Otkriće ključa i šifre povijesti znanosti drevnih civilizacija, koji otvara širom vrata, prezentira visoke dosege te znanosti, približilo bi nas njihovom razmišljanju i razumjevanju drevnih kodeksa. Suvremena znanost sa svojom metodologijom traga za drevnom šifrom starih civilizacija, ključem i kodom, koji će nas uvesti u razumjevanje zapisa velike mudrosti, do sada nepoznate Zapadu. To će obogatiti našu spoznaju o jednoj velikoj pretpotopnoj povijesnoj epohi, što može biti važnije od samog potonulog ostrva, s kojim je djelomično izgubljena kozmička zunanost i sveta geometrija. Um seže dalje od oceanskih dubina.

Postavlja se pitanje: Kako današnji znanstvenici misle uspostaviti kontakt sa potencijalnom civilizacijom u Svemiru, kada više ne razumiju svoje pretke i našu civilizaciju na Zemlji?

Odgovor, da su ekstrasolarni planeti daleko puno svjetlosnih godina, da je nemoguće u jednoj generaciji stići do njih, da su naprednije od naše civilizacije, da im je vijek trajanja kratak ili da ih uopće nema, problem goriva za daleke letove, ne može zadovoljiti suvremenog znanstvenika iz astronomije koji je uvijek težio da spozna nepoznato i dostigne daljine i visine, ne samo himalajske, pa makar u prvoj fazi samo robotizirao Svemir. Prihvatiti tvrdnju, da je Zemlja u statističkom smislu, pored milijardi i miliona galaksija, zvijezda i planeta, jedina imala uvjete za život je znanstveno neprihvatljivo. Možda život postoji mnogo bliže, nego što mislimo, kaže astronomkinja iz Riječke zvjezdarnice.

Današnji pisci smatraju, da je to predznanost, da je prava znanstvena revolucija počela u 16. st., kada su se razdvojile astrologija i astronomija, spojile fizika i matematika, uvele metode eksperimentiranja, izumili teleskopi, koji su omogućili izučavanje Svemira i opažanja (Kopernik, Galileo, Kepler), prirodne znanosti na neki način su proizašle iz astronomije...

Drevna znanost je postigla visok domet, s kojim metodama i sredstvima se služila, ne znamo dovoljno. Optička znanost i tisućgodišnje promatranje Neba, iznjedrilo je precizne mjere poput egipatskog kubita, babilonskog gara, mogulskog zira, kineskog zanga. Da bi precizno postavili hram spram strana svijeta i pada Sunčevih zraka i sjena, koje će dalje vjekovima otkucavati točan kalendar puno su puta eksperimentirali, motrili i opažali već kod prvog štapa, budućeg obeliska i druidskog užeta, na kojem su imali pravce, dimenzije, kozmički usklađene mjere. Još i danas mogu preciznije i jednostavnije poput veda, računati i mjeriti od brojnih i kompliciranih jednadzbi i instrumenata astrofizike. Ti spomenici „dišu“ kao da su živi, odbrojavaju vrijeme, piramide više nisu misterija. Magija nije neka vradzbina, sujevjerje, ona proizlazi iz spoznaje, ona pripada znanosti. Babilonci, Perzijanci su poznavali astrologiju, odnosno astronomiju, pomrčine i konjukcije planeta, pa su lako tri maga predvidili konjukcije Jupitera i Venere i druge, koje su se dešavale na Nebu u vrijeme rođenja Isusa. Razlika po starom perzijskom računanju vremena u odnosu na današnje je dva mjeseca kasnije. Bez Venere nema kalendara, ni egipatskog, ni Mayanskog i drugih. Karakteristična je izjava Isusa: „Ja sam zvijezda Venera!“. Židovi su mnogo toga preuzeli od Egipćana, njihovog lunarno-solarnog kalendara pa prepoznamo u šifriranoj Bibliji značenje 12 plemena, 40,5 god. „lutanja“, podaci i zapisi hramova u Jeruzalemu, ribe i još puno toga. I slavni pisac Homer je šifriran. Pojave na Nebu i datum Rimskog „nepobjedivog Sunca“ koji pada 25.12. pripisane su novoj religiji i njezinom Bogu, odnosno usklađene, da bi dobio na značaju. Stoga je teško izračunati precizan datum rođenja Isusa i Zvijezdu Betlehemske. Ni jedno tumačenje nije pouzdano. Prijelaz sa politeističke religije na monoteističku bio je napredan čin u vjerskom smislu.

Mnogi izumi, koje je Europa ponovno „otkrila“ u novije vrijeme, bili su davno poznati drevnim znanstvenicima. Na vrelu drevne mudrosti napajala se moderna znanost usavršavajući stalno metode i tehniku, eksperimente i jednadzbe.

Platon je veliki i vjerodostojni mudrac, pobornik istine, preliminarna provjera na puno mjesta u tekstu potvrdila je hipotezu, da je prepričao istinit događaj, da je na Atlantidi cjelovit lunarno-solarni kalendar sa brojnim znanstvenim zapisima, to sjeme je posijano i niklo po cijelom svijetu. Atlantida je „živa“- u piramidama, hramovima, zidinama, kulama, palačama, kriptama, ravnicama...T.zv- nijemo,„tajno nevidljivo pismo bogova“ su kozmički zapisi u dimenzijama spomenika – dužinama, visinama, dubinama, Zemaljskim i Venerinim godinama, stepenima precesije, drevnom mjerom za dužinu- stadijem, pleterom, stopom, klerovima, ekvivalentom Sfinge i Horusovog oka, Mjeseca i Sunca. Zapise sa pločica iz grada Seisa ne trebamo, kada sve piše na drevnim spomenicima.Zapisi Platona i oni na drevnim spomenicima su istovjetni, pa potječu iz istog ili zajedničkog izvora.To je posredan dokaz o postojanju Atlantide.

Znamo iz povijesti, kada se pojavila pismenost, prvi zapisi na klinastom pismu u Sumeru datiraju od 3300.g.pr.n.e., a zadnji 75.g.n.e., hijeroglifi, alfabet u južnom Levantu 1800-1500. pr.n.e. linearno pismo A i B., pismo Uskršnjeg otoka, pismo u Kini, kamen iz Rozete iz 196.g.pr.n.e., ključne datume i vrijeme u kojem su živjeli pojedini narodi, trgovačke tablice.Vedska matematika je bila veoma precizan i jednostavan instrument, možda se iz veda (vida, spoznaje, neograničenog znanja) razvilo svevideće mentalno Horusovo oko, s kojim su preci računali kozmičke podatke? Zanimljivi su afrički kodovi, posebno plemena Dogona. Sveti zapisi nisu pisani hijeroglifima. Atlantida je po zapisima još u 10.tisućljeću imala pismenost, stelu sa proklamacijama, na kojoj su prinosili žrtve, klali bika i polagali zakletve njeni kraljevi.Sličnu stelu mnogo kasnije nalazimo sa Hamurabijevim zakonima u Babilonu.Postoje dokazi, da je cijela Zemlja u davnoj prošlosti bila premjerena. Stvorili su složene i precizne kalendare, zapisali vrijeme u dimenzije, oblikovali ušća rijeka, jezera, kanale i vrtove, hramove i piramide, da sami automatski bilježe kozmičke podatke.Nebeski sat je spušten na Zemlju na hram koji dalje registrira kozmičke pojave, funkcionira i diše kao živo biće.Tome je prethodilo tisućgodišnje promatranje Neba i bilježenje svih podataka, što spada u znanstveno opažanje.Pretpostavljamo, da je Atlantida posijala sjeme i luč znanosti, nalazimo je, kada je već dosegla visok stupanj razvoja i funkcionirala poput nebeskog sata.Dimenzije svete geometrije u graditeljstvu su zapisivale Zemlja, Mjesec, Venera i Sunce, stepeni precesije, zrake i sjene Sunca, Sfinga

kao kozmička lunarna mjera kalendara, a Horus njegov solarni aspekt. Zvijeri kao markeri astronomije, upućuju na kozmički zapis, drevni stadij u liku dva lava koji prate Sunce od jutarnjih do večernjih vrata, čuvaju ulaz u svetište.

Naši preci su mjerili vrijeme na razne načine – pjetlovima, koracima, brojem popušenih lula duhana, danima oranja volovima. Tibet su premjerili misionari koracima i štapom, Marko Polo je rekao za pustinju Gobi da je velika mjesec dana hoda širine i godinu dana dužine, znali su koliko vremena treba za normalni hod čovjeka, konja ili deve. Važni su bili položaj zvijezda, Sunca i Mjeseca i dužina njihovih sjena. Precizni nebeski sat je funkcionirao bezprijekorno, optička znanost računanja vremena sa sjenama i zrakama Sunca davno je zaboravljena i izgubljena, a znali su je i naši pastiri u brdsko-planinskim područjima, mjereći uzdužne i popreke stope, točno „pročitati“ kad je deset, podne ili šesnaest sati, a domaćice su se ravnale po sjeni štapa ili drveta u dvorištu. Šteta, da nitko nije pisao u Međunarodnoj godini astronomije, kada se pisalo o Gallileu, o najstarijem kamenom teleskopu na svijetu u Karnaku. On, naravno, nije kao današnji, ali je izgrađen tako, ima čak i dijafragme, sa dva tunela mjeri cikluse vremena i udaljenost do naše zvijezde. Jedna cijev je posvećena izlasku, a druga zalasku Sunca. Ako ptice imaju ugrađen senzor, pa znaju vrijeme selidbe tisućama km. daleko, koliko dugo, kada i pod kojim kutem trebaju letiti u određeni dan, orjentišući se prema položaju Sunca, pčele-izviđači znaju govor tijela, plešu u krugovima i osmicama prenose informaciju gdje i koliko daleko je cvijeće i nektar, zašto čovjek ne bi znao očitati točnost vremena, kada ima sve zapisano pred sobom? Znanstvenici priznaju, da su Maye, Kaldejci i Egipćani postizali preciznost veću od današnje, s kojom tehnikom i metodologijom su to postizali, ne znaju. Suživot sa prirodom im je dao instrumente. Ne mora se poznavati pismo ni složeni mitovi, dovoljno je razumjeti podatke i položaj građevine, da bi se spoznalo značenje i karakter. Nebeski koluri solsticija i ekvinocija i vrijeme prelaza preko zenita Sunca i planeta zabilježeno je na piramidama i hramovima, koji su bili svojevrsni opservatoriji, poravnanje sa pojedinim zvijezdom u vrijeme gradnje.

J.J.Šampolion je dešifrirao egipatske hijeroglif i dao veliki doprinos upoznavanju velike egipatske civilizacije. Potreban je još jedan korak dalje - odgonetnuti drevnu kozmičku šifru povijesti znanosti, koja do danas nije otkrivena. Ona je izgubljena, zaboravljena, ni današnji Egipćani više ne znaju pročitati tajne zapise na piramidama i

hramovima. O astronomiji na starim spomenicima gotovo se i ne piše, osim mišljenja, da se radi o opservatoriju, kozmičkom spomeniku, mnoge podsjećaju na zvijezde Orion.

Oko egipatskih piramida i Sfinge nije se zasigurno „motao“ A. Einstein i zapisivao formule o prostoru i vremenu i provjeravao svoju teoriju relativnosti, ali uzmete li bilo koji monolit na bilo kojoj strani i visini, na bilo kojoj točki, zabilježena je dužina, visina, dubina i vrijeme – kalendari (n.pr. na duž.str.Vel.pir.230,4m.x365/584x4x72/1,6=25920, sjene Sunca 1,35/1m. računaju drugi važan podatak, dok n.pr. dužina stranice šire platforme:243m.x4x365/584x72=4374000-P.Sunca). Monoliti u t.zv. „konstrukcijskim dvoranama“ iznad Kraljeve dvorane težine preko 400 tona znanstvenike zbunjuju, zašto ih nisu slagali dolje i niže ili ih izrezali na manje dijelove, pa onda dizali? Oni ne razumiju drevne graditelje, koji su morali tako graditi, na monolitima Sunce zapisuje precesiju ekvinocija, udaljenost do naše zvijezde i njenu površinu-prema vrhu piramide su veći kozmički podaci, transparentni i u međusobnoj korelaciji.Zrake i sjene Sunca pokazuju pravac, redoslijed i značenje, čak i unutrašnjeg prostora.

Na piramidama je moguće mjeriti vrijeme od sek. do tisuće godina, nisu u pitanju samo dani, prema visini su Venerine god., stepeni precesije, udaljenost i površina Sunca(n.pr.243x4x365/584=607,5x72=4374000,P.Sunca:24300x4= 97200x45).

Piramide su za mnoge još uvijek velika enigma, izgrađene su po cijelom svijetu, egiptolozi i arheolozi se drže grobnica i mitova, kronologije, novije povijesti, kozmički aspekt im je nepoznat. Znanost danas može dešifrirati piramide i zapise na njima, one nisu više misterija, potreban je multidisciplinarni pristup. Imaju li sličnosti sa kvadratom stadija, drevne mjere za dužinu i vrijeme, sa travnatim klerom na ravnicima Atlantide, koja, kao najpogodniji oblik, poput solarne ploče diše i zapisuje kozmičko vrijeme i podatke Neba?Vel.piramida je kvadrat 1/8 stadija.Znanstvenim metodama i dokazima treba uspostaviti most i dijalog sa drevnim svijetom, njihovim graditeljima, spoznati, što su to zapisali i ostavili čovječanstvu.

Polazeći od pretpostavke, da se Platonov tekst odnosi na složeni kalendar, treba odgonetnuti drevnu kozmičku šifru povijesti znanosti.Dijalog Timej i Kritija je vjerojatno astronomski zapis, odnosi se na Nebo, pa se tekst smatrao svetim, kao i otok Atlantida kojeg opisuje? Danas se ne žali toliko za opljačkanim blagom iz drevnih grobnica i riznica, koliko za zauvijek izgubljenim korpusom znanja.Možda možemo, bez

obzira na vremenski i kulturološki jaz, koji dijeli današnje vrijeme od Platona, uspostaviti s njime „povijesni dijalog“, razumjeti njegove zapise? Minula je jedna velika i slavna epoha, ostavila remek-djela, da bi koračali u budućnost, ne smijemo zaboraviti njene svijetle dosege u davnoj prošlosti, to od nas traži povijest znanosti.

Radi se o svetim zapisima, koji se odnose na Nebo, protok vremena, s kojim su naši preci bili opterećeni, kalendare i mnoge kozmičke znanstvene podatke, nacrt države je sveta geometrija, čije kružnice, kvadrate i pravokutnike opisuju sjene Sunca, Mjeseca, Venera, Horusovo oko, sfinga kao mjere kalendara. Nebo, spuštено na Zemlju, da funkcionira kao precizni sat, cijela država kao zvjezdani kalendar. Njeni vrsni graditelji su oblikovali vodene i kopnene kanale, ušća, ravnicu i grad, uskladili ih sa kozmičkim podacima, Atlantida je bila, poput Egipta, „slika Neba“, funkcionirala kao da je živa, bila precizni sat, koji je po njenoj svetoj geometriji upisivao sate, dane, godine i tisućljeća, sve važnije podatke bližeg Svemira. Njeni graditelji su bili veliki znanstvenici, astronomi, svećenici u hramovima, zapisali su pretpotopne kalendare koji su nastavili živjeti na svim lokalitetima starih civilizacija do danas. Na nama je da pročitamo svete zapise i spoznamo drevnu mudrost. Okrenuti smo spram budućnosti, pratimo dostignuća suvremene znanosti i astronomije koja postiže velike uspjehe u osvajanju Svemira, ali ne smijemo i nemamo pravo zaboraviti visoke domete drevne znanosti, neke domete danas znanost ne može reprizirati, uz svu sofisticiranu tehniku.

Astronomija se kao znanost razvijala kroz povijest, tek u zadnjih 400 g. postigla je velike rezultate, možda se tada drugačije zvala-kozmogonija, astrologija, sveta geometrija i sl., ali je poznavala optičku znanost, Mjesec i Sunce, planete, neke njihove mjesece, godišnja doba, kalendare, kao rezultat tisućgodišnjeg promatranja Neba, bilježenja svih podataka. Uskladili su podatke hramova, sjena i zraka, ustanovili precizne mjere poput egipatskog kubita i jednostavnu tehniku. Znanost solarnih dinastija je bila na visokom nivou, a kalendari precizniji od današnjih.

Dokaže li arheoastronomija postojanje Atlantide i na njoj zapisan kozmički složeni lunarno-solarni kalendar, koji „živi“ tisućama godina širom svijeta, biće to senzacija poput leta Lune 3 ili lansiranja sovjetskog Sputnjika 1957. god. koji je otvorio svemirsku eru. Ovo nije alternativa, kreacionizam, proročanstvo ni bajka, ovo je davno izgubljena kozmička šifra povijesti znanosti, moramo je odgonetnuti i spasiti od

zaborava, ma što o tome mislili nadobudni znanstvenici 21.stoljeća.Bogovi kao prastanovnici prostora, dobiše, prilikom podjele, ostrvo u Atlantiku, kojeg oblikovaše tako, da sam zapisuje vrijeme i kalendare, sveta geometrija u obliku kruga, putanje, kvadrata i pravokutnika. Samo Nebo zapisuje kozmičke podatke.Cijela država-kalendar!Tome je prethodilo dugo vremensko razdoblje, dok je znanost postigla takav domot.Gdje je planula prva iskra te znanosti, pripisuje se civilizaciji Mezopotamije, posebno Sumeranima, iako se ne zna njihovo točno porijeklo, navodno su doselili u taj prostor iz Srednje Azije.Na ostrvu Atlantidi bi sat otkucavao vječno, dok traju Nebo i Zemlja, brojeve kozmičke svete geometrije, da nije katastrofa sve pomela.Ostao je egipatski zapis i slični centri po svijetu, pa rekonstruiramo posrednim putem mudrost drevnih zvjezdoznanaca prema sačuvanim kodeksima.Vrijeme i prostor išli su zajedno, zapisivali su istovremeno udaljenost do Lune i naše zvijezde, njihovu površinu, precesiju ekvinocija, vrijeme i još mnoštvo drugih podataka.Analizirat ćemo ostrvo, ravnice za koju imamo samo sačuvan opis u Platonovom tekstu, tragaćemo za umanjenom replikom ravnice Atlantide u Sredozemnom bazenu, jer je ona poput solarne ploče drevnog kalendara. Slični su vrtovi Babilona,Teotihuakana,Taj Mahala i još mnogih povijesnih lokaliteta po svijetu. Znanstvenici ne bi smjeli temu ignorirati, ona krije veliku znanost i neobičnu kozmičku matematiku. Sofisticirana tehnika suvremene znanosti ne može pročitati drevne kodekse, ne može se prijaviti u hakirani program, jer ne zna lozinku svojih predaka.Nasloniti „iskrenu komoru“u navodnu Kafrinu grobnicu i s većim ili manjim brojem kozmičkih zraka dokazivati prazan prostor, grobnice i riznice u piramidi, nije dalo rezultate, pojavljivao se neočekivani, različit ili nikakav zapis o zrakama? Nije u pitanju kletva faraona, neka nevidljiva sila iznad toga, potrebno je bolje poznavanje pojavnosti kozmičkih zraka i svete geometrije prostora.Uređaj prisloniti na plato Nasce, gdje brazilski pauk Ricineli sa psom, sokolom i gušterima odbrojava kozmičke note sa Neba i zapisuje ih u kalendar, ne može datirati vrijeme gradnje, koje upisuju sjene i zrake Sunca.Bez poznavanja metodologije ne mogu se pročitati zapisi i uređaji staviti u funkciju, tehnološka revolucija ide naprijed, ali metodologija nije primjerena drevnoj znanosti, međusobno nisu sukladne.Svaki od likova na pustinji je svojevrsni marker astronomije, predstavlja podatak i broj u složenom lunarno-solarnom kalendaru, preko kojega klize sjene Sunca danju, a Mjeseca noću i odbrojavaju protok vremena,

sofisticirana tehnika, naslonjena na figure, ne može zaista ništa dokazati na takav način. Znanstvenici moraju preispitati valjanost i primjerenost takve metode postavljenoj hipotezi.

Velika egipatska civilizacija je zapisala povijesne događaje, sačuvala zapis sa pločica hrama iz Seisa u temeljima Sfinge i Velike piramide, njenom vrhu i t.zv. "ventilacijskim otvorima" i na još nekoliko mjesta – u nacrtu i temeljima Gize. Ti zapisi su univerzalni, pripadaju cijelom čovječanstvu, ta znanost je davno izgubljena, prekrio ju je veo zaborava, ni današnje generacije Egipćana više ne znaju čitati te zapise. Astronomija kao najstarija znanost, majka svih znanosti će nam pomoći u odgonetanju brojnih povijesnih enigmi, kozmičkog aspekta lunarno-solarnih kalendara, ona drži ključ i tajnu šifru? Kakvu ulogu ima Sfinga i brojne zvijeri- jaguari, tigrovi, lavovi, vučice, psi, šakali, sokolovi, gavrani? Nisu li oni markeri astronomije, pa ćemo slijediti njihove kozmičke tragove, skupiti bisere u zapis koji će poput vremeplova rekonstruirati drevnu prošlost i njene tajne? One su sinkretizirale osobine više životinja, čovjeka i životinje, zvijezde i planeta (minotaur-čovjek i bik, čovjek i konj, lav i ptica su Mjesec i Sunce, na Zemlji sfinga, grifon). Ni bušenje, ni vidovnjaci ne mogu dokazivati postojanje „vrekmentske kapsule“ pod Sfingom, ali ona uistinu nosi na sebi i ispod sve kozmičke podatke piramida u Gizi i mnogih lokaliteta po svijetu. Ovdje navodim samo neke radi opširnosti teme.

Solarni Horus sa okom Udjat i lunarni bog Thot, dva nebeska boga, Luna u liku Venerine sfinge-lavice koja ne čeka, ne treba joj program Apolla i njegov lunarni modul, novi tip NASI-ne letjelice, ESI-na Aurora, pa ni kineski zec od žada sa magnetnim markerima, bušilicama i teleskopima za promatranje Neba, nju su u davna vremena astrolozi "spustili sa Mjeseca", gdje je markirala na afričku savanu u svom modulu-koritu, opremljena sofistiranim podacima i zauzela precizno mjesto iznad svog podzemnog prostora „svetinje nad svetinjama“, maloga hrama, da na dan proljetnog ekvinocija spram prvih jutarnjih zraka Sunca na obzoru, mjeri svoj kozmički kod sa radijanim, stadijem i sjenama Sunca, broji cikluse kalendara bez greške. Na njoj su zapisane kozmičke tajne Neba i Zemlje, piramida i hrama.

Sfinga je lunarni aspekt boga Thota, koji se pojavljuje u više likova, nekad majmun babun, nekad ptica ibis ili sfinga: "Zašto babun? Majmun je zvjerka, koja spava na vrhu krošnje drveta, prvi glasanjem i urlikom najavljuje zoru i zrake Sunca čoporu i

životinjama u šumi, može cijeli dan sjediti i motriti, nema premca njegovom daru za opažanje ne može mu ništa promaknuti.“Drevni Egipćani su vjerovali da je bog Thot njihove pretke naučio osnovama astronomije.On je onaj koji računa na nebu, brojač zvijezda i onaj što se na Zemlji nalazi i mjeritelj Zemlje“(Graham Hancock,Otisci bogova,str.384).).On je kozmička Venerina mjera drevnog stadija i solarnog Horusa, njegovog oka Udjat, cjelovitog, oštećenog i čestice iz njegovog oka. Sfinga je mjera drevnih kalendara, a Horusovo oko solarni kozmički kalkulator.Nitko do danas, unatoč pokušajima pojedinaca, nije odgonetnuo njegov astronomski karakter, tko ne pozna značenje, ne može razumjeti, niti dešifrirati povijest znanosti i drevne civilizacije. S njim se može stići „do kojeg god želimo Neba“.Egipćani su višeslojno hakirali svoju kozmičku šifru, ma koliko o njoj znali, oni su još uvijek ispred nas i našeg vremena. Je li piramida sjećanje na vrh potonulog brijega koji je izvirio iz vode ili najpogodniji oblik za upisivanje svete geometrije, u ravnini ili visini, to ćemo vidjeti.Sagrađene su po cijelom svijetu.Podaci su umanjeni, prema visini Venerine god. i stepeni precesije, dolje Zemaljske godine i koraci Sunčevih zraka $1,35/1m.-g.$ i mnogo drugih podataka.Na ravnicama i hramovima išlo se sa podacima u visinu ili kvadratima sfingi i stadija računalo kretanje sjena i zraka Mjeseca i Sunca.Možda je kvadrat sto stadija-kler, kojeg nalazimo na ravnicama Atlantide, bio pogodan prototip za mjerenje kalendara, idejni začetnik piramide, kod koje su podaci Neba mjereni u visinu, a Zemlje u dužinama?

Kakav kljunaš, ova lunarna Sfinga je zaista čudnovata totemska zvjerka? Antropološki spoj čovjeka i životinje susrećemo još kod Sumera, Babilonije i Grčke, krilati bik sa glavom čovjeka, lav sa glavom čovjeka, Sfinga u Gizi, konj sa glavom čovjeka, kombinacija lav-zmija-sokol, to je sve sinkretizam koji spaja osobine čovjeka i zvijeri.Lav je simbol i spoj moći carstva i mudrosti čovjeka.Ovo je sinkretizam Lune, Venere, lava i čovjeka po mjeri drevnog stadija.Ima mišljenja, da je Sfinga u Gizi imala glavu lava, da je mnogo starija od oficijelnog stava egiptologa i da po vremenu nastanka i izgledu ne predstavlja Kufua.Ovdje ćemo analizirati samo kozmičke zapise na njoj i njeno značenje.

Visina Sfinge od $20,83333 \times 72$ iznosi $\frac{1}{4}$ kalendara, zapisanog na Vel.piramidi ($5994/72=83,2$ stepena, a Ven. $3746,25/4$);Visina x dužina daju udaljenost do Sunca ($20,83333 \times 73,728=1\,536\,000$), duž.x šir. broj pi($73,728 \times 4,2666=3,1452364$);

Vis. u Ven.g. $/Zem.g. 20,8333 \times 584 / 365 = 33,33335$, njeno Podzemlje je na dubini preko 12m., ukupna vis. $33,3 \times 72$. Vodi do piramida. Stadij $184,32 / 4,2666 = 43,2$, a njena dužina $73,728 \times 12$ stepenica $= 8,84736$, taj podatak daje vis. korita - $\frac{1}{2}$ ciklusa $11059,2 / 2 \times 584$, a može se računati kao na kalkulatoru na razne načine, n.pr. vis. korita $5,5296 \times Ven.g. / Zem.g. = 88,4736$. (Je li, kalendarski gledano, samo za jednu svoju dužinu, umanjenu, mlađa od katastrofičnog događaja, $8847,36 + 73,728$?). Ovo bi oduševilo J.A.Westa, koji uporno dokazuje njenu veću starost od oficijelnog stava egiptologa. Ali, potrebno je još analizirati zapise na njoj, brzopleto zaključivanje ne bi služilo znanosti. Pitanje je i dalje otvoreno.

Broj $576 \times 384 = 22118,4$ - dva ciklusa, zbir dužina tri piramide u Gizi: $432 + 864 + 921,6$ (ili 1728×128 , čestica iz ošt. Hor. oka x dva oka), može 12 stepenica pred Sfingom x stadij, $184,32 / 3,2$! Zapisan je broj $345,6 / 7 \times 48$, on je 128×27 , dva oka x čestica iz ošt. Hor. oka ili ciklus $110592 / 48 = 230,4$! Egipćani su rekli Herodotu, da je njihova civilizacija stara $11340 / 345,6$ g., ali nitko ne zna, šta to znači, kakva je to šema i ciklus vremena ($345,6 \times 32 = 110592 / 6 = 184,32$ stadij, sa pleterom $30,72 \times 360$;

Sam broj $345,6 \times 4 \times Ven.g. / Zem.g. = 22118,4$ - dva ciklusa!

$-11340 + 50,625 = 11390,625 \times 384 = 4374000$ - P. Sunca. Venerin broj 50,625 nastaje na dužini baze: $230,4 \times 1,35 = 230,4 = 81 \times Zem.g. / Ven.g.$, zapisuju ga sjene Sunca.

Sfinga je poput nacrtu Gize, sve umanjene podatke ima zapisane na sebi, ona je ključ cijelog prostora, pomaže u tumačenju i drugih lokaliteta po svijetu.

Sa cjelovitim Hor. okom računamo česticu Vel. pir. x 8 ($147456 / 128 = 115,2 \times 8 = 921,6$, duž. 4 str. Vel. pir. x $Zem.g. / Ven.g. \times 72 / 1,6$, ili $384 \times 576 = 22118,4$, zbir duž. - $Zem.g.$ u Gizi. Luna sa vis. male pir. ili udalj. do Mjeseca x $\frac{1}{2}$ čestice iz ošt. Hor. oka broji: $384 \times 67,5 = 25920 \dots$; Ova čestica korespondira podatke Sunca, Piramide i precesije ekvinocija, (ošt. Hor. oko $11,25 \times 2 \times 270 \times 72 = P. Sunca$). Može se izračunati vis. korita: $55,296 \times$ duž. Sfinge $73,728$ ili x šir. $42,666$ it.d.

Ovdje se radi o arheološkoj astronomiji i drevnim kalendarima. Sve je moralo biti u međusobnom skladu: dužine, širine, visine, dubine, vrijeme i prostor - Nebo sa Zemljom, kozmički ples bogova, kako su zvali planete, Mjesec i Sunce. Potrebno je znanje iz matematike i geometrije, astrofizike, možda i drevnih indijskih veda? Ovo je kozmički Bingo - drevna šifra, nakon koje se otvaraju širom vrata za šetnju po spomenicima sa

graditeljima i njihovim bogovima“ruku pod ruku“, kao na turističkom razgledavanju, čita s lakoćom zapisano, kao da nas obasipa bljesak svevidećeg Horusovog oka iz duboke prošlosti? Procjenjeni podaci odgovaraju onima na spomenicima, čak i tamo, gdje nedostaju, moguće ih je rekonstruirati i upisati točne, izvorne koje je“ zub vremena“ narušio, različite mjere i metodologije, različito tumačenje brojnih pisaca, mjeritelja i istraživača. Koliko na dužini 230,4m. - Zem. god. ima 144 Venerinih g. u visini, a $x \cdot 72 \times 4 \text{ str.} / 1,6 = 25920$, sa dužinom platforme od 972 m. $\times 365 / 584 \times 72$ - stižemo pravo na P.Sunca..., njegovog odraza na Zemlji, njihove međusobne udaljenosti i položaja na Nebu.

Ni dijamantna zvijezda, što sjaji u dubokom Svemiru, da je skinu i poklone astrofizičari, ne bi toliko obradovala intelektualca koji poput lovačkog psa-tragača čita knjige i traži u njima bisere i slaže ih u svoj znanstveni mozaik teme koju izučava. Takav dragulj je rezultat mnogih pročitanih knjiga i komparativne analize podataka po brojnim svjetskim arheološkim lokalitetima.

Prekrio je visoku drevnu znanost veo zaborava, kulturološki i vremenski jaz, nastao je vakum i prekid, „crna rupa“ u znanosti, sklonoj negiranju postojanja napredne civilizacije u prošlosti. Atlantida je bila poput nebeskog hrama, na nju je bio spušten precizni nebeski sat, pozicioniran tako, da funkcionira i sam zapisuje kozmičke podatke i slaže ih u najznanstveniji kalendar u povijesti čovječanstva, kakav se kasnije smatra egipatski, u kojem se prepoznaju tragovi ranije civilizacije. Bio je to uistinu nebeski hram. Kalendar Maya je precizniji od našeg današnjeg, kaldejska god. je odstupala od stvarne za dvije sek., što je dokaz, da je njihovo znanje bilo superiorno. Ta znanost je u kasnijim vremenima proglašena poganskom, zakopana pijeskom, poplavama, potresima, ratovima, mnogi su se kasnije kitili njezinim perjem, često nisu znali ni pravo značenje, a sebi su pripisivali zasluge za početak svijeta i velike izume; mnogi su davno u prošlosti bili otkriveni i poznati? Ne znamo, s kakvom tehnikom su raspolagali, ali je zasigurno bilo tisućgodišnje promatranje Neba i bilježenje svih podataka i promjena, to je svojevrsno opažanje, a to je znanstvena metoda?

Sfinga je kozmički spomenik, lunarni aspekt kalendara, drevni stadij u Venerinim godinama, a ovo potraga za drevnom šifrom povijesti znanosti. Kako Sunce na stadiju, Venerinoj dužini, $\frac{1}{4}$ dužine Sfinge - 230,4 sjenama upisuje 1,35/1m.-1god., pa sačini

razliku $81g \cdot x4 = 324m.-g.$, još jednom $x 1,35 = 43740,00$ dođe do P.Sunca, ili $230,4x4str.u$ Ven.g.izračuna Lunu –Sfingu, kvadrat $(147456:384x384)$?

Do P.Sunca - na dužini od 4 str. $243x4 = 972 x Zem.g./Ven.g.$, sa $2430/2x360!$
 $Zem.g.230,4x4=921,6x365/584=5760x72=41472/365=25920$, Ven.i Zem. prec.ekvin.it.d
Sunce sa svoje površine od $4374000/270$ -česticu iz oštećenog Horusovog oka, sa Venerinih 16200god. kao rezultatom, slaže 25920-precesiju ekvinocija, čiji protok vremena se može pratiti na hramovima i piramidama, gdje ih odbrojava nebeska kazaljka Sunčevih zraka koracima $1,35/1m.$, znanstvennici bi se mogli naći „u stanju čuđenja“.

Veliki hrvatski i svjetski znanstvenik Nikola Tesla je išao u Indiju na vrelo drevne mudrosti, a J. Kepler računao putanje sa faraonskom matematikom ($X x 2/3$, s posebnim značenjem br.5). Kada je Galileo priznao J.Kepleru, da je godinama vjerovao, kako se Zemlja okreće oko Sunca, ali da se to bojao javno reći, da ga ne snađe sudbina Kopernika koji je stekao besmrtnu slavu, a bio predmet poruge i sprdnje, „toliko je na tom svijetu glupana“, J.Kepler ga je prekorio, rekao, da ima vjere i istupi, da se ne „povlači pred neznanjem svijeta“(Vodič kroz Svemir, Galileo i Zvezdani glasnik, Nansy Hathaway)
Na slične komentare, osudu i nerazumjevanje nailaze zagovornici postojanja starih civilizacija od strane suvremenih ortodoksnih t.zv. „čuvara znanosti“.

„Graditelji, inženjeri i klesari koji su stvorili ovaj zapanjujući veličanstveni spomenik, su razmišljali poput ljudi visokih tri metra, mi Evropljani nalik smo Liliputancima“

(Osnivač suvremene egiptologije Jean Francois Champollion o Velikoj piramidi u Gizi).

Platon navodi, da se u njegovom tekstu krije ključ povijesti čovječanstva i najstarije civilizacije.Treba pronaći ključ, dešifrirati podatke iz opisa Atlantide i završiti njegovo djelo koje on nije znao, smio, stigao...protumačiti i završiti? Njegovim ključem treba otvoriti vrata visoke drevne znanosti, čije će nas svijetlo obasjati i obogatiti novim, davno zaboravljenim spoznajama.Šifra se krije u dimenzijama promatranog objekta-Atlantovog ostrva, izražena u kozmičkim podacima.Kada na taj način čitamo njegov tekst, Atlantida oživi poput uspavane ljepotice.Lunarna Sfinga prelazi mostove, vodene i kopnene pojaseve i stari grad, po ravnici ucrtava zelene kopnene kazete-klerove i oko njih vodene modre i srebrne kanale, tafros i zidove, solarni Horus sa oštećenim i

cjelovitim okom i česticom iz oštećenog oka preskače kule i kanale, cijela država-ostrvo, premjereno drevnim stadijima, pleterima, stopama, klerovima, miljama, upisuje lunarno-solarni kalendar. Posejdonovi dvori odbrojavaju precesiju ekvinocija, a on, uz pratnju stotinu nereida na šesteropregu sa bijelim konjima, blješti sav u zlatu, pružio ruke prema Nebu kao u molitvi i obgrlio kolut Sunca ($101,25 \times 6 \times 72 = 4\,374\,000$ -P.Sunca!).

Posejdonovih sfingi na Atlantidi ima poput ogromnog stada ovaca, kozmička znanost ih može sve identificirati na ravnici, njenim vodenim kanalima, mostovima i cijelom ostrvu i protumačiti njihovo misteriozno značenje. Ravnica je svojevrsna lunarno-solarna ploča, njezini kopneni pojasevi i kanali složili su šemu lunarnog-solarnog kalendara, preko kojeg Sunce sa zrakama lagano klizi i zapisuje vrijeme, slično onome na pločicama pred Velikom piramidom ili sjenom, koju Kafrina piramida baca na Kufuovu piramidu, praveći na njoj trokut, koji ima posebno značenje. Ravnica je produženi kvadrat, okružen velikim i dubokim kanalom, na njemu travnate kazete-klerovi dimenzija deset kvadratnih stadija, oko njih užu kanali, a cijelu ravnici presjecaju između klerova uzdužni i poprečni kanali, koji teku sa planina i brda, kroz grad, udaljen 50s. od mora, prema jugu. Klerovi, poput piramide položene na tlo. na dužinama i dijagonalama, dalje na kanalima i cijelom ostrvu, mostovima, registrira vrijeme. Razne objavljene skice, osim vodenih i kopnenih krugova, u ovom dijelu ne odgovaraju Platonovom opisu. Kalendar Atlantide prepoznajemo na brojnim lokalitetima svijeta, možda je negdje ravnica, njene sestre ili ćerke zapisale otiske kao umanjenu njenu repliku, u Babilonu, Teotihuakanu, Taj Mahalu, bazenu Sredozemlja-Starogradskom polju na Hvaru, ili drugdje? Možda je kler povijesni prototip za buduću piramidu kao pogodan oblik za mjerenje kozmičkih podataka, one su u bazi manje, ali u visinu mjere razne podatke Svemira.

Platona nije napuštala životna i filozofska maksima, „da ne vrijedi život, ako nije ispunjen istraživanjem“. U Kritiji, str.43, piše „Prerano su umrli prijatelji, čija intelektualna aktivnost ga je obogatila: Eudoks iz Knida iz Male Azije, matematičar i astronom, geograf, poznat po teoriji o iracionalnim brojevima, proporciji i zapremnini tijela sa zakrivljenim površinama, zagovarao loptasti oblik Zemlje, Arhita, pitagorovac iz Južne Italije, on je polazio od Pitagorine misli, da je broj osnova svih stvari, tvrdio je da se sa matematikom može doseći pravo saznanje o univerzumu, matematičar Teajtet,

blizak Platonovom filozofskom i matematičkom učenju, proučavao nesamjerljivost, iracionalne brojeve, infinitizimalni račun“.

Na ulazu u Matematičku Platonovu akademiju piše:“Vi, koji ne znate geometriju, ne ulazite“, za Platona postoji jedno zlo-neznanje i jedno dobro-znanje. I Pitagora smatra, da se s matematikom može razumjeti univerzum.Poznata je izreka matematičara:“Neka je prokleta ta znanost, neka se sve piramide uruše“, jer nisu mogli odgonetnuti tajne svete geometrije, ni Pitagora nije bio svjestan, kakvo se ogromno matematičko bogatstvo nalazi na egipatskim piramidama, pišu predaje.Ono, što se ne može izraziti običnom, može kozmičkom i vedskom matematikom.Znanost, koju nisu do kraja razumjeli Pitagora i matematičari na Zapadu, mogu dešifrirati današnji znanstvenici uz poznavanje i primjenu drevne metodologije.

Da li je smrt prijatelja i suradnika utjecala na Platona, koji je bio veliki mudrac i filozof, svi važniji prijatelji i suradnici matematičari su umrli, bio je to pretežak udarac za njega, pored poodmaklih godina, teško da je mogao objasniti astronomsko i matematičko značenje Atlantide u koju je vjerovao, koja je bila stvarnost, a ne izmišljena priča.Za njega je istina bila iznad svega. Solon je planirao, da poput Homera, opjeva ovu katasrofu. Platon i Solon nisu poznavali egipatsko pismo, a radilo se o svetim zapisima Neba na Zemlji, nisu smjeli tekst bogova mjenjati, pogrešno interpretirati ili završiti nedorečeni govor boga Zeusa.To su bili sveti tekstovi, kao i sve, što se odnosi na Nebo.Timej kao Pitagorin astronom je, sasvim sigurno, poznavao kalendare i astronomiju, ali je pitanje, da li je smio objaviti tajne, koje su dobili od egipatskih faraona iz grada Seisa, a koji su u Egiptu, bili sveti, tajna od najvišeg državnog ranga, za čije odavanje je bila predviđena smrtna kazna.Platon samo navodi, da se u njegovom tekstu krije ključ povijesti čovječanstva i najstarije civilizacije.Očito je bio svjestan vrijednosti teksta i dokaza o postojanju Atlantide, to je ostavio za buduća vremena, nekim novim piscima, kada ih neće moći sustići kazne i zavjet šutnje.

I Solon je otišao iz zemlje na deset godina zbog suprotstavljanja njegovim reformama, sukoba eupatrida i demosa.Platon nije podatke dirao, kriptografija nije narušena.Pretpostavlja se, da je izvorni tekst bio opširniji, možda dio o društvenom uređenju, jer Platon navodi, da su ostale oblasti (9) imale drugačiju organizaciju vojske, ali bi bilo opširno o tome govoriti.Zašto Kritija navodi, da je priču slušao od djeda

Dropidesa, kad je imao deset godina, kad je tekst u posjedu njegove obitelji i može je ponovno pročitati? Djelo bogova svuda ostaje nedovršeno, na nama je danas, da ga protumačimo i dovršimo, da Platon može počivati u vječnom, zasluženom miru i slavi.

U Platonovom tekstu o Atlantidi potrebno je još objasniti neke djelove i značenje pravca kanala oko Grada, R.od 127 stadija, značenje i broj klerova, koji se odnose na vojsku u ravnici, organizacija, broj stanovnika i vojnika u devet oblasti. T.zv.“odstupanje od strana svijeta“ je planski dio nacрта, tu dodatnu dužinu bilježe sjene Sunca po šemi $1,35/1m.$, a ona produžuje liniju mjerenja, s njom se računaju drugi kozmički podaci, n.pr. $81 \times 4 \times 1,35$ ili $xZem.g./Ven. g. \times 72/1,6/8$ ciklusa vremena! Maye su računali i zapisali početak svoje civilizacije i kalendar, mjeren po šemi koju zapisuju zrake Sunca ($27 \times 365/584 \times 184,32 = 3110,40?$ Ovo su Venerine godine, a Zemaljske iznose 4976,64god.Ne znamo sve njihove mitove, glife ni astrologiju, ali zapisi proizlaze iz karaktera solarne dinastije.

Polazeći od hipoteze, da je Platon veliki grčki mudrac i filozof, da je prepričao istinitu priču, da je Atlantida postojala i potonula u velikoj katastrofi polovinom desetog tisućljeća pr.Kr., krećem na uzbudljivo putovanje, potragu za Atlantidom i lov na Posejdonove sfinge!

Da bismo mogli razumjeti tekst, moramo upoznati ukratko značenje egipatske Sfinge i piramida, Horusovog oka „Udjat“ i specifične metodologije, jer su one najbolje očuvani spomenici, postoje sličnosti na svim svjetskim spomenicima starih civilizacija, uvažavamo veličinu, izvornost i specifičnost ove civilizacije posebno, uz napomenu, da je svijet i tada bio povezan, informiran, znanost se prenosila morima i kopnom. Na piramidama i Sfingi se može testirati hipoteza, Egipćani su zapisali staru povijest.

U kraju velikog hrvatskog znanstvenika Nikole Tesle pod planinom Velebit, kada se sudare alpska i mediteranska klima, u jednom ljetnom danu dožive se sva četiri godišnja doba, kao da je smak svijeta. Možda je i mladi Tesla, gledajući i slušajući munje i gromove, razmišljao kako bi bilo tu snagu podivljale prirode ukrotiti i staviti u službu čovjeku.Sagraditi centralu-toranj na vrh planine, Zemljin omotač bi bio provodnik, Lika i Dalmacija bi imale besplatnu bežičnu struju. Na „Danima Nikole Tesle“ u Zagrebu, siječanj 2013.g. dr.sci.Mladen Martinis je govorio o Duhovnoj strani Teslinog stvaralaštva.Naveo je, kako „na kongresu svih religija u Chicagu Nikola Tesla susreće

indijskog Duhovnog učitelja Svamija Vivekanandu koji ga upoznaje sa istočnom filozofijom i vedskim učenjem“, pod čijim utjecajem Tesla „mjenja svjetonazor i način života. Tesla je vjerovao da je vedsko učenje o prirodi Svemira ključ za razumjevanje moderne znanosti i rada nekih njegovih patenata. Za Teslu je Svemir jedinstvo duha i materije sa središnjom jezgrom, čiji atributi su „svjetlost, univerzalna ljubav i suosjećanje“ Na povijesnom vrelu mudrosti spoznao je tajne manipulacije prirodnim silama, vede i visoku znanost drevnih civilizacija. Duhovni učitelj Vivekanandu je izjavio, da je upoznao zapadnog boga, koji vlada silama prirode, gledajući plamene buktinje bežične struje u njegovim rukama.

U Calkuti su se okupljali intelektualci, filozofi, matematičari, astronomi, u njene knjižnice i Učilište svraćao je R. Tagore i brojni drugi pisci. Pod budnim okom indijske vladarice Viktorije, plesačice sa govorom tijela, graciozno izvode kozmički ples, prizivajući 33.000 bogova, hramovi sa 1000 vrata, ili 108 hramova u krugu, 64 vanjska, a 34 unutrašnja, sa naizmjeničnom crnom i bijelom bojom, su dio zvjezdane šeme koju upisuju sjene Sunca, a računa sam Horus ($101,25 \times 33,3/56,25 = 5994$ Z. g./3746,25 Ven. g.; $4374000/108 = 405$; Žalovanje traje $11,52 \times 1,35 - 11,52 = 40, 5$ dana). Sve je to simbolika lunarno-solarnih kalendara

Znanstvenik Zapada i danas ima što naučiti u Indiji, da provede godinu dana posmatrajući i izučavajući svetu geometriju i arhitekturu hrama, kretanje sjena, jogu, čita i računa vede i svete zapise, gleda ples kao govor tijela, kako je na Zemlju spušten Keplerov nebeski precizni sat i funkcionira besprijekorno bez komplicirane tehnike i energije. Naučio bi, da se na prirodu ne ide agresijom, već ostvaruje „partnerstvo sa prirodom, nebeskim bogovima i Suncem“, ostvaruje jedinstvo „makrokozmosa i mikrokozmosa“, čovjeka i Boga. S vedama rješava komplicirane jednadžbe, vježba jogu tijela i duha, čita mitove i legende. U Tanzaniji n.pr. jedna žena pita, kako se može kupiti i prodati voda, ona je dar prirode, pripada svima. Slično razmišljaju američki Indijanci, kad pitaju, kako se može prodati zemlja, cvrkut ptica, žubor rijeka...?

Solarne dinastije su poznavale neke specifične metode optičke znanosti koje su im omogućavale izračunati precizne podatke u mjerenju vremena. Naša zvijezda, naš solarni Horus nas je u dva zadnja ljeta 2012. i 2013.g.godine, pošteno ugrijao i podsjetio tko je

glavni gazda na našem Nebu. S njim su naši preci mjerili vrijeme njegovim sjenama-kozmičkim koracima 1,35m./1m.duž.-1 Z.g.

Neka mi oprostí čitatelj za malu digresiju, ali moram opisati neobičan događaj: Kada sam pisala o solarnom Horusu, o prozor i cvijeće sobe se strelovito zabio mladi sokol, bio je ošamućen kao da je mrtav, iako vidi na zemlji 1,33 x uvećane predmete sa visine, ima dobar vid, ali njegovi „senzori“ ne raspoznaju staklo. Možda je bježao pred progoniteljima? Primila sam ga i gledala preplašenog, a, kad se sabrao, pustila, da leti u slobodu. Pomislih, e, moj mali sokole, nije to ništa i mnogo većima se slično dogodi, što je sve pretrpio i kakve pustolovine doživio japanski nesretni „Sivi sokol“ Heibas (satelit) na putu od asteroida Itokave i natrag do Australije, gdje se sretno spustio i znanstvenicima za istraživanje donio 1500 zrnaca prašine sa navedenog asteroida.

Znanstvenici su lansirali svoju pticu SOHO, da, lebdeći na granici dviju gravitacija poput albatrosa, kontinuirano prati i snima magnetske oluje i druge pojave na Suncu 24 sata i tako pomaže boljem razumjevanju svemirskog vremena. Ponekad iz dubine Svemira dojezdi nepozvani gost - komet, pa mu znanstvenici, astronomi na dva mjesta oko Sunca, pripreme „sačekušu“- zamku za snimanje kao u igri skrivača, da vide, hoće li se sunovratiti na našu zvijezdu, umaći gravitaciji ili ostati bez perja i odletjeti tako očerupan, nekom, samo njemu poznatom putanjom, negdje u daljine? Doznajemo, da ga je snašla tragedija, nije izdržao visoku temperaturu i raspao se jadnik.

Koincidencija sa sokolom mi je uljepšala dan.

Nekad davno u djetinjstvu promatrala sam u ringišpil malog lavića kako kruži žicom i staje kod dobitka, pogođenog zračnom puškom. Poželim sam tu lijepu malu igračku, dobitak me nije zanimao. U mom zavičaju ima svakakvih divljih zvijeri, koje smo gledali uživo, ali nema lavića.

Sada u zreloj životnoj dobi promatram malo povećeg lava, Sfingu u Gizi i razmišljam, kako leži sama kao pas čuvar na pustinjskom tlu na vječnoj straži, navodno za proljetnog ekvinocija čeka izlazak solarnog Horusa na obzoru. Možda i ona ima nebesku putanju, spuštenu na Zemlju, ali ne znamo šta znači i kuda vodi, kakav zgoditak donosi? Divim se njenoj ljepoti i veličini. Pokušavam shvatiti i razumjeti umjetnika i njezinog kanonskog stvaratelja, koji nije imao na umu samo ljepotu, već, prije svega, njeno značenje, kako je uopće uspio ostvariti takav hipnotički pogled, kao da je živa?

Sinkretizam je spojio moć kraljevstva i mudrost faraona. Egipatski majstori su dobro poznavali optičku znanost, kad su otkopavali neke grobove i serdape, radnici su se znali razbježati, jer su ih kipovi gledali kao da su živi.

Pretpostavljam, da je Sfinga po svojoj veličini i zapisima na sebi, centralna figura pretpotopnog drevnog doba, nebeske kozmičke svete geometrije, stare mjere za dužinu prostora i vremena. Kakve tajne skriva, nije zauzela pozu za napad? Obično, dva lava u paru čuvaju ulaz u svetište, prate putanju Sunca po horizontu i čuvaju njegova jutarnja i večernja vrata, njihovi temelji su ovdje vidljivi na drugoj poziciji lokaliteta. Jedan lav čuva ulaz u moćno carstvo Babilona gazeći neprijatelja. Ne predstavlja li drevni Venerin stadij dva lava, kozmičku mjeru drevnih kalendara, koje često susrećemo na kapijama svetih mjesta, znak prostora i zvjezdanog karaktera grada, hrama ili spomenika ($184,32 \times 584 / 365 / 2$)? Ima doduše lavova, zmajeva, kipova i konjanika na trgovima gradova po svijetu, oni su svjedok vremena i slave nekog vladara ili znamenite ličnosti, ali nemaju svi astronomsko značenje. Ova Sfinga ne obraća pogled na turiste i prolaznike, spokojno leži, u daljini na obzoru motri i fiksira jednu točku, čeka svog nebeskog pandana, da joj pošalje na dan proljetnog ekvinocija signal među prednje šape prvom jutarnjom zrakom u mali hram, njezinu „svetinju nad svetinjama“, Inti-kamen Sunca, pa da zajedno dva boga – lunarni Thot i solarni Horus pokrenu nebeski satni mehanizam po Gizi, prave putanje i kružnice, vezu nebeske čarolije po piramidama i hramovima, od istoka ka zapadu, danju preko piramida, noću kroz Podzemlje, sa Venerom, po Nebu i Zemlji do Mjeseca i Sunca i tako u vječnost? Izgleda, kao da je došla iz pakla, da su je vjetrovi, kiše i pjesak vječno šibali, ali, unatoč svemu, ona je još tu, hipnotički zagledana u daljine, svjedok davno prohujalog vremena, zvijezda Venera, dva boga, lunarni i solarni poput male i velike kazaljke nebeskog sata. Zamišljam, kada bi oživila, uspravila svoja umorna bedra, pomakla se, digla sa ležišta i razjapila usta, da ispriča svoju tužnu i burnu povijesnu sagu, mrtvi živima mogu puno toga reći. Bila bi to zaglušujuća rika, koja bi se razlijevala pustinjama Afrike, dolinom Nila i tunelima Ur-Nila, po Sredozemlju od Lidije i Male Azije do Libije, Maroka, Tunisa i Atlantika, krik kojega je zatomljavala kroz tisućljeća, zavijanje, od kojeg bi se prestrašilo čovječanstvo, čuli bi ga i mrtvi u zgarištu zvijezda Lav. Potražila bi na Nebu sjajnu zvijezdu Veneru i srebrnu Lunu, pogledala s tugom, da li je još tamo njena postojbina i kolijevka, onakva, kakva je bila, kada su je

egipatski ili tko zna koji drevni mudraci-astrolozi i kraljevi uputili na dalek vratolomni put, pa osvanula na zelenim savanama Afrike, tada je blještala u noći srebrnim sjajem. Sada želi da se uvjeri, da li može s njima računati, dade im znak za veliki kozmički ples. Nije ona Sputnik 17, Ledee, ni kineska super-raketa, da sudjeluje u nekakvom Velikom maršu u pohodu na Mjesec, ona ima važnu misiju ovdje na Zemlji. Sa svoje startne pozicije, za početak, napravila bi 130 kozmičkih skokova $\times 73,728$, u znak sjećanja na svojevrсни vremeplov u prošlost, tek toliko, da zagrije i protegne ukočene noge. Njena visina je $20,833333\text{m.} \times \text{stadij } 184,32 = 384000$, dvije strane dužine, poput R.putanje Lune oko Zemlje: $384 \times 384 = 147\,456 \times 65 \text{ skokova} = 9584,64\text{m.}-\text{g....}$ tu će stati, sjetno sa pijetetom, bolnim uzdahom i krikom „do Neba“ pokazati vrijeme i mjesto potonuća Atlantide! Tada je u katastrofalnim valovima, uz tutnjavu i vatru, tresak Zemlje i Neba i bljeskove oluja na ravnici; u vodenim kanalima i kopnenim krugovima, mostovima i starom gradu izginuo gotovo cijeli njezin rod... daleko na zapadu iza Herkulovih stubova, tamo gdje putokaz pokazuje egipatski bog Anubis, orkanski vjetrovi raznose pijesak, a valovi Atlantika pjevaju vječnu uspavanku Heraklovom Gerionu.

Da li Sfinga registrira prelomnu god. između pretpotopnog i novog doba, od koje se računa vrijeme i kalendare na starim spomenicima, zapisale su je civilizacije, nastale mnogo kasnije na raznim stranama svijeta ?

Do Mjeseca sa Sfigom kao R.putanjom (384×384), a Sunca, koje je $400 \times$ veće i dalje, njenom vis. $\times$ duž.: $20,83333 \times 73,728 = 153600 \times 72(1/2 \text{ njene šir. } 21,33333 \times 72 = 1536,000$, sa platforme Vel.pir. $243 \times 4 \times \text{Zem.g./Ven.g.} \times 72$ ili sa česticom iz ošt. Hor.oka $270 \times 16200 \text{ Ven.g.}$, što ih zapisuju sjene Sunca, zatim $384,000 \times 400 \times 72 = 11059,2000$ -ciklus! U jednom Venerinom stadiju imaju dvije Sfinge ili njene četiri str. ($184,32 \times 584/365/2$ ili 4). Ovo je lunarni bog Thot, Venerina nebeska lavica, moguće je bila poput grifona krilata, na leđima ima očuvan rov kao sidrište, donijela je među prednjim šapama „svetinju nad svetinjama“, na kojoj će Horus upisivati svoje note, pomjerajući ih svake godine prema protoku vremena. Ispod nje vodi tunel do Podzemne dvorane Velike piramide, kroz Galeriju, dvorane i vrha Piramide. Legenda priča, da je postojao ključ i šifra za otvaranje tajnih brončanih bočnih vrata, da se mogla pomicati sa ležišta i otvoriti tunele u Podzemlje? Takvi zapisi se ne smiju tražiti bušilicom i nanositi nepopravljivu štetu ovom

velebnom svjetskom povijesnom spomeniku i najvećem pacijentu na svijetu, izložiti ga kišama i pjesku, to se može samo intelektualno rješavati poput rebusa svete geometrije.

Drevni stadij iznosi 184,32m., ili 600 stopa, pleter 30,72 m., stopa 0,3072m., kler kvadrat deset stadija $1843,2 \times 1843,2$!, Neki navode 185 m., analiza potvrđuje slijedeće: $(184,32/600=30,72\text{-pleter} \times 72 \times 4=4423,88,4 \text{ ciklusa})$. Velika piramida je visoka jedan Venerin stadij sa Podzemnom dvoranom, a u Zemaljskim god. dvije lunarne Sfinge. Bez poznavanja kozmičkog karaktera Sfinge i Horusovog oka, drevne metodologije i svete geometrije ne mogu se čitati i razumjeti drevni lunarno-solarni kalendari, stare mjere i drugi znanstveni zapisi!

Odlučila sam, da se suočim sa Sfingom kao iskusni dreser, koji zna, kako se postupa sa velikim zvijerima. Znam, šta predstavlja i kakve zapise čuva, pa će to biti „ljubav na prvi pogled“! Pratit će me kao vjerni pas čuvar sa solarnim Horusom na daleko putovanje i voditi po tragu do cilja, pozvat ćemo u društvo i zvijezdu Veneru i sigurno nećemo zalutati. Ona odaje tajne i ključ šifre kozmičkog trezora samo „osobama od povjerenja „(t.j.onima, koji znaju njenu čud i tajne puteve, pročitati njene zapise), čuva „vremenske kapsule“ na kojima leže ona i Velika piramida. To nisu snovi vidovnjaka, već znanstveni dokazi i zapisi zvjezdane religije, svete geometrije. Pitali smo je, dokle dopire njeno sjećanje u prošlost? Pamti li, da li je Atlantida postojala, ako jest, kada je potonula, gdje i koliko njenih skokova vodi do vremena potonuća? Zvijeri su markeri astronomije, ista majka je zadojila svojim mlijekom mayanskog jaguara, indijskog tigra, afričkog lava, crnu panteru, kapitolijsku vučicu, Babilonskog krilatog bika...Sfinga će nam pomoći pročitati zapise, protumačiti ih i pokazati put do Atlantika, Neba, Mjeseca i Sunca, put do vremena, do kojeg ne dopire ljudsko sjećanje.

Sve više je znanstvenika i dokumentarnih emisija o Svemiru, u kojima se opisuje kozmički karakter drevnih spomenika. Otkrili su crvenu točku, zgarište izgorjele eksplodirane zvijezde u sazviježđu Lav, iz koje dolaze snažne gama zrake, koje se desilo davno ranije, jer, dok svijetlo dođe do nas, zvijezde se razviju i ugase. Učenjak Makrizije iz XV.stolj je rekao, da je „vatra trebala poteći iz zviježđa Lav i pojesti svijet“ Nisu li drevni graditelji piramida i znanstvenici ipak nešto o tome mogli znati, kad su Sfingu postavili kao marker u centar kozmičkog spomenika, možda kao podsjetnik na vrijeme ili upozorenje?

Kako prepoznati složenu i nama nepoznatu metodologiju kozmičkog pisma, ključ drevnog trezora, kojeg toliki svjetski umovi nisu do danas uspjeli odgonetnuti? Tragajući za mogućim rješenjem složene šifre, pročitala sam u jednom starom zapisu neobičnu izreku koja glasi :“Ako ne znaš, pretvori m. u dane i godine, riješi problem, pa ih vrati, ništa nećeš poremetiti, a problem ćeš riješiti“? Prostor i vrijeme, dakle, idu zajedno, nije to samo otkrio Einstein! Čudno, kao na rubu znanosti, a možda i rubu pameti? Testirat ću njezinu valjanost, ne odričem se ni jedne metode, ako me može približiti razumjevanju drevnih znanstvenika. Velik dio drevne povijesti čovječanstva je zapisan u hramovima, čak i perzijski ćilimi su puni zapisa. Svijet životinja, prirode i čovjeka je pun koda, mimikrije i simbolike. Zapisi u hramovima su bili namjenjeni samo svećenicima-astronomima, znanstvenicima, vladarima-sinovima boga Sunca, bilo je to univerzalno pismo optičke znanosti i svete geometrije solarnih dinastija, u kojima su Nebo i Zemlja bili jedno. Suživot sa prirodom drevnim znanstvenicima, prvim astronomima u povijesti čovječanstva je podario metodologiju.

Predmet promatranja naših predaka nisu mogle biti galaksije i duboki Svemir, “crne rupe“, spektralna analiza, kozmičke zrake i unutrašnji procesi u Suncu, „prvi prasak“, statičnost ili ubrzano širenje Svemira, tamna energija i tamna tvar, pulsari, “božija čestica“..., već optička znanost; sjene i zrake Sunca i Mjeseca; Jupiter, Zemlja i Venera, možda po koji mjesec...? Ali, zadivljuje njihovo znanje spram nerazvijene tehnike. Sfinga i solarno oko Udjat su mjere i instrumenti računanja kozmičkih podataka. Nebeski ples iznad Gize izvode Zem.g. i Ven.g., u osam i pet koraka, Zemlja pruža korake po dužini, a Venera u visinu sa stepenom precesije, plesni podij je od platforme do Mjeseca i Sunca, sjene Sunca plešu po taktu 1,35/m.duž. i računaju cikluse vremena, Horusovo oko „Udjat“ pleše u ritmu (64-128-256-512-1024-2048 x72), broji stepene precesije. Njegovo cjelovito oko iznosi 11,52, oštećeno 11,25, a razlika - čestica iz oštećenog oka 27. Možemo ih množiti sa 72 ili 360. Svaki od ovih brojeva računa pojedine aspekte i podatke lunarno-solarnih kalendara, koje smatraju najznanstvenijim kalendarima u povijesti čovječanstva. Iako mala čestica iz oštećenog Horusovog oka 27 ili 270, (11,52-11,25=27), zavisno od dužine, superiorno se nosi u tom plesu. Sunce sa P. od $4\,374\,000/270=16200 \times 584$, Ven. koraka podjeljenih sa Zem. koracima /365 slaže precesiju ekvinocija i registrira je na Velikoj piramidi ili obratno od

baze ka vrhu. Ovaj ples nije „do zore“, već traje vječno! Zvijezde lagano klize Nebom, na Zemlji, piramidama i spomenicima bilježe kozmičke podatke na svakom kamenu, do najmanje jedinice, uz dnevne korekcije sa sjenama Sunca danju, Mjeseca noću. Neki pisci vjeruju, da su piramide u Gizi maketa zvijezda Orion, ali podaci na njima to ne potvrđuju, iako je to zvijezde po ljepoti i nekim događanjima bilo u prošlosti zapaženo i registrirano, značajni su Orion, Bik i Plejade i njihov položaj na Nebu tokom godine. Piramide su pozicionirane po rasporedu i visini, da pregledno prikazuju kalendar i brojne kozmičke podatke, a sjene Kafrine piramide sa prvom razinom visine od 135m. registruju podatke na Velikoj piramidi sa Horusovim oštećenim okom ($11,52 \times 27$) i njegovom česticom, n.pr.: $27 \times 56,25 \times 4 \times 72$, a na duž.str. $230,4 \times 1,35 \times 4 - 921,6 = 324 \times 1,35 = 4374,000$! Ovo su t.zv. „odstupanja“ od osi sj.-jug. Egipatska civilizacija je bila napredna, nije riječ o nepreciznosti i orijentaciji spomenika spram strana svijeta, već je ovaj podatak dio kozmičkog plana, mjerio je dva ciklusa vremena na dionici udaljenosti do naše zvijezde ($810 \times \text{Zem.g.} / \text{Ven.g.} \times 72 / 1,6$), a četiri strane $\times$ sjene Sunca $810 \times 4 = 3240 \times 1,35 =$ njegovoj površini $- 4374000$. Mala piramida sa vis. 67,5, odnosno $\frac{1}{2}$ čestice $270/2 \times 384\,000 = 25920$ itd. Oštećeno oko „Udjat“: $115,2 - 112,5 = 270$, čestica iz oštećenog oka, veoma važna u računanju ($270 \times 360 = 9720 \times 365 / 584 \times 72 = P.\text{Sunca!}$).

Broj: $243/2 = 12150 \times 360 = 4374000$, vodi do površine Sunca. Astronomski karakter oka Udjat nije do danas odgonetnut, ni jedan znanstvenik na svijetu ne zna pročitati drevne zapise. Svi drevni spomenici i gradovi „odstupaju od strana svijeta“ radi paralelnog praćenja više kozmičkih podataka ($40,5 - 80,1 - 162 - 324$ na dužinama $230,4 \times 4$ it.d., zavisno od dimenzija objekta, n.pr. broj $324 \times 365 / 584 \times 72 // 8 / 1,6 = 8$ ciklusa kalendara, sam broj $324 \times 1,35 = 43740,00$, tvore ga zrake Sunca $1,35/1\text{m.} - \text{g. dužine...}$).

Brojeve možemo množiti sa Zem. i Ven. g., stepenom precesije ili zavrtiti na 360, svaki će pokazati drugi važan podatak. Dužinu ćemo računati sa Zem.g., a visinu sa Ven.g. ili stepenom precesije koju su drevni astronomi poznavali i zapisali je na spomenike, davno prije Hiparha koji je g. 135. pr.Kr. primjetio u zvijezdu Škorpion zvijezdu koje prije nije bilo, to mu je bio povod da zabilježi 1000 zvijezda i poreda ih po sjaju, kao katalog zvijezda, precesiju ekvinocija je „ponovno otkrio“. Znanstvenici danas priznaju visok domet drevne znanosti, od Egipta do Maya i drugih naroda. Ne znaju njihovu metodologiju i kako su dolazili do tako preciznih podataka, kažu astronomi iz

zvjezdarnica Rijeke i Višnjana u emisiji HTV-a 2012. godine povodom razgovora o temi Mayanskog kalendara. Ostaje činjenica, da Maye nismo dovoljno razumjeli, ni objasnili.

Hramovi su slika i odraz Neba u doslovnom smislu riječi, pozicionirani tako, da se podaci preslikavaju i bilježe kretanja vremena do najmanje jedinice, možemo ih čitati kao na dlanu. Baza odgovara vrhu i obratno, samo su gore Venerine god. i stepeni prec. ekvin., a dolje Zem.g., sjene Sunca danju, Mjeseca noću i još mnogo drugih podataka. Sve je slika Neba, odnos baze i vrha, ali i odnos Zemlje i Neba! Gornji svijet-sokol i Sunce, donji Zemlja i Sfinga, između prelaz u stepenicama, galeriji, Podzemlje- svijet mrtvih, zamišljeni prolaz Sunčevog koluta noću, gdje na njega vrebaju brojna čudovišta.

3. Sfinga i Horusovo oko Udjat

Što znače podaci piramida i Sfinge, Horusovog oka Udjat, izraženi u kozmičkim podacima svete geometrije, kakva je to metodologija - kako se računaju, navodim nekoliko primjera, da bi čitatelj lakše pratio i razumio tekst ?

- Na dužini str. Vel.pir.: $57,6 \text{ m.} \times 16 \times 365 / 584 = 576 \times 72 / 1,6$;
- duž. $5994 \times 365 / 584 = \text{vis. } 3746,25 / 72 = 52,03125$;
- Vis. Vel.pir. $184,32 \times 584 / 365 = 2 \text{ Sfinge}$;
- Duž. $921,6 \times 584 / 365 = 147456$, Sfinga.
- Vrh: $52,03125 \times 184,32 = 9590,4$;
- Baza: $83,25 // 16 = 52,03125 \times 72 = 184,32 = 9590,4$ ili vrh $83,25 \times 72 = 5994 \times 584 / 365 = 9590,4$;
- Platforma: $16200 \text{ m.} \times 584 / 365 = 25920$; $270 / 4 \text{ vis. male pir.} \times 384 = 25920 \text{ it.d.}$;

Sve ovisi, da li računamo sa Vener. ili Zem.g. ili step.prec., Sfingom-stadijem ili Horusovim okom.

Sfinga i Horusovo oko su kozmičke mjere astronomskih kalendara, Sfinga je drevni stadij u Zem. ili Ven.g., zavisno, da li se radi o visini ili dužini. Egipćani su svladali „kvadraturu kruga“ sa kozmičkim brojevima, zapisali na Sfingi, stvorili radijan kao preciznu mjeru ($22/7/6 = 0,5238095$ -radijan);

-šir. x duž. Sfinge: $4,2666666 \times 73,728 = 314,08128$, - dio ciklusa x dio stadija. Egipatske mjere su bile veoma precizne.

b) „Egipatski kubit je jednak jednoj desetmilijuntini Zemljinog polumjera do točnosti od jedne stotnine milimetra“(Atlantida, Andrew Thomas)

Oni, koji smatraju, da je ovo pseudoznanost, neka izračunaju, koliko je Hiparh kao utemeljitelj moderne astronomije, a djelovao u relativno novije vrijeme, pogrešio u izračunu stepena precesije ekvinocija, usporede preciznost, za koju su znali i zapisali je drevni graditelji tisućama god. ranije, on je samo „ponovno otkrio“. Svakako, on ima zasluge za izradu kataloga zvijezda, ali i drevnim znanstvenicima se ne može osporiti domet, iako o njihovim metodama i tehnici ne znamo dovoljno.

Egipćani su krug dijelili na sedam jednakih dijelova, što znanstvenici smatraju nemogućim ($360/51,2=7,03125$, može i obratno: $360/7,03125=51,2$; Horusove oči $128 \times 3=384$, a $12,8 \times 4=51,2$! Radi se o oštećenom Hor.oku $11,25 \text{ Zem.}/7,03125 \text{ Ven.g.}$). Ovo su kozmički Venerini brojevi, nastali od Hor. Dva oka: 128×4 i $72,0 \text{ } 000-70,3125=16,875 \times 9=151,875$ -udaljenost do Sunca u mil.km. ($16,875 \times 584/365=27$, čestica iz ošteć. Hor.oka).

Kako se računali česticu iz oštećenog Horusovog oka?

Od 72,000 Ven.g. ili stepena precesije oduzmemo $7,03125 \text{ V.}/16,875 \text{ Ven.}$, a 27 Z.g., s ovim brojem zidamo kalendare i stižemo sa Venerom i sjenama Sunca, mjerimo udaljenost i površinu Sunca. Visina se mjeri Vener.g., dužine sa Zemlj.g.. Nije li Suncu Zemljina precesija ekvinocija oštetila oko ($43740000/25920=168,75 \times 584/365=270?$). Ove kružnice su važne za računanje putanja, ali i kod gradnje kupola i sličnih oblika. To su sveti brojevi Neba, (n.pr. udalj. do Sunca iznosi oko $151\,875/8=1898,4375$ -Sveta god., mnogi ne znaju što predstavlja ($1/8$ udaljenosti do Sunca!)? Udaljenost Mjeseca $384 \times 4=1536/000$ mil.km, udaljenost do Mjeseca $384 \times 400=1536000$, udaljenost do Sunca). Kozmički brojevi i Horusove oči omogućavaju podjelu kruga na sedam jednakih dijelova ($360/5,12=7,03125$). U m.dužine i visine su dani, godine, stoljeća i tisućljeća, ali i sek., min., pa se sa istom šemom može računati sve-od sek., min. do udaljenosti i površine Sunca i Mjeseca, stepena precesije i god.-Venerine i Zemaljske. I ne bila sedmica tako zanimljiv broj! Sjene Sunca prema vis.mjere udaljenost Zemlja-Sunce, a u dužini baze piramide $X \times 1,35 \text{ P.Sunca}$.

a) „Vremenske kapsule“ Sfinge i Velike piramide

Iz drevnih tekstova čitamo, da se ispod Sfinge i Velike piramide nalaze „vremenske kapsule“, zapis svete geometrije, šifriran, znali su ga samo svećenici-prvi znanstvenici astronomi, ponekad ni vladar nije bio upućen u sve detalje. Morao je prolaziti postupak inicijacije iz Knjige mrtvih, u kojem bi “prividno umro” i svladao sve zakučaste formule i zamke, koje ga prate na putu u Nebo i zagrobni život. Zapisi su šifrirani, puk nije bio s tim upoznat, sva znanost iz tog doba i kalendari su zapisani u dimenzije objekta jezikom svete geometrije. Znanstvenici ne razumiju šifriran zapis, pa sve pripisuju mitu i usnulim prorocima. Ima li osnove za gore navređenu tvrdnju, to treba ispitati, dokazati ili demantirati? Ovo nije potraga za posebnom prostorijom, već čitanje i tumačenje zapisa Sfinge.

(Metodologija: m. duž.=Zem.g.; m. dubine i vis.Ven.g. i step.prec.ekvin., duž.sjena Sunca 1,35/1m.;Horusovo oko:11,52;11,25 i 27: 64-128-256-512-1024-2048m i t.d., zavisno od dimenzija).Mogu se računati x72 ili x 360, ili x Zem.g./Ven.g.i obratno.

b) Sfingin kozmički kod

„Kad staro Nebo podari instrumente,
biće moguće dešifrirati piramide i Sfingu“

(Hermes Trismegidos)

Sfinga je bog Thot, lunarni aspekt kalendara i Venerin izraz drevnog stadija kao kozmičke mjere:

$(184\,32 \times 584 / 365 = 294912 / 2; 384 \times 384 = 147456 \times 360 = 53084,16 / 72 = 737,28)$.

Njene dimenzije: vis. $20,833333 \times d. 73,728 = 1536,000 (x72 = 11059,200, ciklus udaljenosti do Sunca)$; Površina Sunca: $4374000 / 384 = 11390,625$ ciklus;

Do Mjeseca računa stadij: x vis.Sfinge $(184,32 \times 20,83333 = 384000)$, do Sunca x 400;

-vis. $20,833333 \times \text{šir.} 4,26666 = 76,8 \times 72 = 5529,6$ ili $\frac{1}{2}$ ciklusa);

- $20,8333 \times 584 / 365 = 33,3$; (Raspon: $20,8125 \times 4$ do $20,8333 \times 4$);

- $20,833333 \times 72$;

- $5529,6 \times 16 = 8847,36$;

Mjesec se godišnje udaljava od Zemlje tri sek, što u dužem vremenskom periodu nije zanemarivo. Nekad je bio blizu Zemlje.

Sfinga leži kao u koritu, visina jedne dužine je 55,296, ($55,296 \times 584 / 365 = 88,4736 \times 4,26 = 3768,75 \times 16 \times 72$). $88,4736 / 72 = 122,88 \times 2 = 245,75 \times 72 = 11059,2 / 16$ ciklusa): Ili $384 \times 460,8; 88,4736 / 360 \times 72!$

$-147\ 456 / 128 = 115,2$, odnos Hor.oka i $\frac{1}{2}$ duž.str.Vel.pir.(ukupno: $230,4 \times 4 = 921,6$);

Horusovo oko ima astronomski karakter, solarni aspekt-cjelovito, oštećeno i čestica oštećenog oka mjere različite podatke u kalendaru: $64 \times 11,52; 64 \times 11,25; 64 \times 27$ -razlika cjelovitog i oštećenog oka $\times 72$;

Sfinga: $384 \times 384 = 147456 \times 360 / 72 = 737,280$, polje, a može se izračunati i sa P.baze Velike piramide.. $230,4 \times 230,4 = 53084,16$;

Dvije str.duž. Sfinge: $73,728 \times 2 = 147456 \times 65 = 9584,64$ - možda označava vrijeme potonuća Atlantide? Sa jednom svojom dužinom 65 ili sa dvije $\times 130$ skokova Sfinge, vis. i dvije dužine Piramide daju približno vrijeme: $20.8125 \times 460,8 = 9590,4$)).

I na nju se može primjeniti šifra: 65,536-obuhvaća visinu, dužinu i širinu. Djeluje kao univerzalna, bilo da se odnosi na Sunčeve sjene, kvadrat stadija u stepenima precesije ili dio Sfinge.

Velika Sfinga u Gizi je simbol stadija, zvjezdanog kalendara, mudrosti vladara i moći carstva. U Salonu u Dalmaciji ih je dovezeno 11, neke su oštećene. Povijesni izvori navode, da je 250 zaprežnih kola vozilo blago iz Egipta, preko Grčke i Makedonije u Salonu. Sve to kulturno blago pripada Egiptu, pljačka ne služi na čast nikome. Puni su evropski i svjetski muzeji i privatne zbirke egipatskog darovanog, kupljenog i većinom ukradenog arheološkog blaga. Nedostatak obeliska, „Kleopatrine igle“ remeti kalendar hrama, sklad Neba i Zemlje, mnogi su ih svojim draganama, dvorskim damama dovozili brodovima za poklon umjesto parfema i lapis-lazulija, neki kitili metropole i dvorišta svetišta kao pomodarstvo i simbol svjetske kulture, ne znajući njihovo pravo značenje - to je sve kulturocid. Ipak, ima mišljenja, da su na taj način sačuvani.

c) Velika piramida

Prostire se na površini od 520 jutara. Radi se o stepenima precesije, $520,3125 \times 72 = 3746,25 \times 584 / 365 = 5994g.$, vrh Piramide $52 \times 72 / 83,2,3744 / 5990,4$, odnosno $83,25 \times 72$, što bi mogla biti god.gradnje i dio većeg ciklusa. Visoka je $151,875m.$ $4 \times 72 = x$; Sa Podzemlje njena ukupna vis. je $184,32m.$ -Ven.stadij.Zapisana je god. katastrofe: $184,32 \times 52 = 9584,64$;
Baza: $230,4 \times 4 = 921,6$, šira platforma od $243 \times 4 = 972 \times 365 / 584$; Ciklus: $102,4 \times 27 \times 4$, ciklus $11059,2$: Sfinga 147456 na ravnicu Atlantide; (Stadij: $184,32 \times 60 = 11059,2$);

Površina platforme Velike piramide iznosi 16 jutara zemljišta $\times 1600 = 25600m.$ $x 72 = 184320,00$. Ali, Egipćani su vjerojatno računali sa $1620m.$ $(60 \times 27) \times 16 = 25920$; Broj nastaje kretanjem Sunčevih sjena $1,35 / 1m.$ duž., odnosno 810×2 . Bio je pogodan za usklađivanje sa drugim podacima kalendara. Baza, na kojoj počiva Piramida predstavlja precesiju ekvinocija. Mnogi pisci ne znaju, zašto „odstupa“ za $810m.$ orijentacija, raspored i visina piramida su dio plana nacrt, da budu podaci pregledni, $(810 \times 655,36 = 530841,6 / 6 = 8847,36 / 72 = 122,88)$. Kružnica Sfinge: 147456×360 !

d) T.zv, „Ventilacijski otvori“ u Kraljevoj i Kraljičinoj dvorani Velike piramide

U knjizi Zabranjena povijest, članku Christophera Dunna, Iza tajnih vrata piramide, piše, kako je u “SAD-u, 16.rujna 2002.g. u 20,00 sati Foxtelvizija uživo emitirala s visoravni Gize u Egiptu-snimanje istraživanja južnog okna u Kraljičinoj odaji Velike piramide“.

Velika galerija se uzdiže pod kutom od 26 stepeni, vrh Piramide $3746,25$ Ven.g., vodoravni prolaz je dug $3,84m.$ U njoj je radio njemački inženjer robotike Rudolf Gantenbrink, istraživao usku jamu na južnoj strani Kraljičine odaje, koju je očistio i stavio ventilator. Trebalo je poboljšati strujanje zraka u Velikoj piranidi. Slične jame je čistio i u Kraljevoj dvorani. Sa visokospecijaliziranom opremom, Upuautom, (ime božanstva, vodič za duše umrlih) robotiziranom minijaturnom kamerom na daljinsko upravljanje istraživao je 1993.g., otpuzao je $60m.$ niz kosinu pod kutem $39,5$ stepeni, vis. $20cm.$, a šir. $23cm.$ (Prema opisu iz knjige Otisci bogova, Grahama Hancocka, str.284-286). Već po vrsti kamena može se u prilazu i predvorju prepoznati značenje nekog prostora.

Snimanje 2002g. je trajalo dva sata, bilo je tehničkih poteškoća, da se snimi prostor iza zida, endoskopska kamera je provučena kroz rupe, okrenuta prema plafonu. Milioni gledatelja i zaljubljenika u Egipat pratilo je diljem svijeta, na samom mjestu znanstvenici, novinari i reporteri su sa velikim uzbuđenjem iščekivali, što će se otkriti, kamere su škljocale, netko je čekao Knjigu mrtvih, netko kip, serdap i riznicu faraona Kufua, neki možda i samu svemirsku kočiju sa vanzemalcima? Kad ono na kraju... NIŠTA ! I sam Zahi Hawas, upravitelj Gize, je bio vidljivo i neočekivano zbunjen, jer nije znao odgovor. Je li baš ništa? Škola za upoznavanje kozmičkog pisma i svete geometrije prostora, možda bi pomogla u traženju odgovora?

Otvore u Kraljevoj i Kraljičinoj dvorani zovu "Ventilacijskim otvorima" ili t.zv. "dovodi za zrak", iako se vidi po složenoj gradnji, da su mogli biti sagrađeni mnogo jednostavnije, možda vodoravno, i da imaju, vjerojatno drugo značenje. Možda kriju važan zapis za kojim tragamo? Nemaju izlaza, graditelji su ostavili 13 cm. netaknutim na posljednjem kamenom bloku, u Kraljevoj dvorani dvije jame prodiru na sjeverni i južni zid. Prvi je otvorio Piramidu 820.g. Mamun, potom inženjer Waynman Dixon 1872.g., tesar Billi Grandy, pa Rudolf Ganterbrink, "koji je otkrio skrivena vrata i na taj način otvorio put ka novim tajnama koje možda čekaju da budu otkrivene". ($13 \times 584 / 365 \times 2 \times 2 = 83,2 \times 72$ ili $13 \times 4 \times 184,32$); Opisuju ih kao „pravokutni, vodoravni, cjevasti kanal, šir. 23 cm., vis. 20 cm., koji prodire 2m. duboko u zid i zatim se uspinje u nepoznate, mračne daljine“.

Dimenzije:

- šir. 23,04;
- vis. 20,8125;
- 13cm.
- kut 39, 5 step. u Kraljičinoj dvorani;
- kosina oko 60 m., moguće 66,6;
- 13 cm. zatvoren kanal na posljednjem kamenom bloku;
- prostor na kraju otvora u Kraljičinoj dvorani, veličine: 4.05cm.;

e), „Sjeverni ventilacijski otvor“ u Kraljevoj dvorani

Citat: „Otvor je širok oko 20 cm. i visok 23 cm. te dug više od 60 m. i vodi prema van do 103. razine piramide“ (Otisci bogova, Graham Hancock, str. 296).

Ovdje su dimenzije nešto drugačije, nego u Kraljičinoj dvorani, dužina od 20 cm. je dolje, a vis. 23 cm. gore. Okrenut je prema cirkumpolarnim zvijezdama pod kutem 32,3 stepena, a južni pod kutem od 45 stepeni.

Značenje.

$-23,04 \times 32 = 73728$ (Sfinga); $23,04 \times 584 / 365 = 36,864 \times 20,8125 / 8 = 959,04$;
($1/2$ Sfinge i $9590,4/10$);

Stepeni precesije označavaju dužinu kanala prema van do 103. razine piramide x 2 iznosi: $66,6 \times 2 \times 72 = 9590,4$;

Nagib: $45 \times 72 = 3240$ ($1/8$ prec. ekvin., ili $3240/4 = 810 \times \text{Zem.g.} / \text{Ven.g.} \times 72 / 1,6 \times 4 = 91125/8$ ciklusa kalendara od 11390,625. Piramida „odstupa“ od str. svijeta za 810 m., radi praćenja ciklusa sa sjenama Sunca (na str. $230,4 \times 1,35$ ili $2304 = 810$);

Kolika je razlika vremenska na položaju Neba između sjev. i juž. otvora
($45 - 32 = 13 \times 72$)?

Označava li zatvoreni dio od 13 cm. x 2 = $26 \times 72 = 1872$, sa istima u Kraljičinoj dvorani $37462,5/2/72 = 260,15625$ Ven./ $416,25 \times 2 = 83,25$ Zem. stepena precesije.

Sama Velika galerija je pod kutom 26, a Piramida 52 stepena, preciznije nešto manje zbog refrakcije svjetla. Podatak označava broj stepena precesije, ali i broj stadija, odnosno Sfingi.

Analiza podataka:

- a) $23,04365 \times 2 / 584 \times 20,8125 = 5994$;
- b) $13 \times 23,04 \times 2 = 5990,4$ Zem.g./ $3746,25$ Ven.g.;
- c) $20,8125 \times 4 \times 72 = 5994$ Ven./ $9590,04$ Zem.g.

Kosina vis. $66,6 \times 72 \times 2 = 9590,4 - 9,6 = 9584,64$ g.

d) $4,05 \times 4 = 16,2$ - sjena Sunca $1,35/1 \times 2,304 \times 2$ duž. x Zem.g./Ven.g. $\times 72 / 1,6 = 2278,125$, dva ciklusa kalendara.

$-23,04 \times 2 = 46,08 \times 72 = 33177,6$, tri ciklusa; a $46,08 \times \text{Zem.g.} / \text{Ven.g.} = 20736 / 1,6$, predstavlja $1/2$ Ven. i Zem. prec. ekvin. U obe dvorane $41472 / 1,6$. Odnos Zem. i Ven.g. = 1,6:1!

Velika piramida broji $83,2/52$ stepena nagnutosti. Kosina: $39,5 \times 72$, vjerojatno $39,0625 \times 144 = 5625 \times (11250)$, radi se o oštećenom Hor.oku, s njim se može računati od 64-128-256-512-1024-204,8 it.d.

Sfinga: $102,4 \times 72 = 7372,8 \times 2 \text{str} (147\ 456)$;

Ako 13 cm. na zatvorenom posljednjem kamenom bloku množimo $13 \times 72 \times 4$, u dvije dvorane $= 374625 \times \text{Ven.}/\text{Zemlj.g.} (5994 \text{m.g. ili } 83,25 \times 72)$, a $\times 16 = 9590,4$ -vrijeme potonuća Atlantide! Kraljeva dvorana ima kut: 32 i 45 stepeni.

Zapisana je g. 5994 g.Venerinih, predstavlja 9590,4 Zem.g., odnosno 130 Sfingi $\times 73,728 = 9584,64 \text{g. ili } 133,12 \text{ step.prec.ekvin.}$, tu je zapisan važan događaj u prošlosti, moguće vrijeme potonuća Atlantide, pod Sfingom je zapisana 8847, 36 g. $\times 6$, ili 48 stadija ($17,28 \times 184,32$). Pretpostavka, da je Sfinga „rođena“ oko 6000 g.pr.Kr., bez obzira na oficijelni stav oko 2550.g. i razne pisce, koji idu preko 10 000 i više tisuća god. Možda su to prvi njezini temelji, baza Hrama, temelji Velike piramide. Abidos. Kalendari su slijedili jedan iza drugog, dograđivali dijelove po fazama kao kod Setia I., zar nisu i Maye nizale kalendarske slojeve jedan iznad drugog? Baza: $5994 + 6 \times \text{Zem.g.}/3746,25 \text{ Ven.g.} (83,25/52, \times 72, \text{ a } 40 \times 147,456 \text{ Sfingi})$. Ima mišljenja, da je egipatska civilizacija (grad Seis) rođena 1000g. poslije potopa Atlantide, to bi značilo oko 11059,2 $\times 8$ ili $480 \times 184,32$!

To su „vremenske kapsule“ na kojima leže Velika piramida i Sfinga. Nisu nam trebali zapisi sa pločica hrama u Seisu, zapisi u Edfu, sve piše na Sfingi i Velikoj piramidi, pomogla nam je astronomija kao najstarija znanost u odgonetanju ove povijesne enigme? Ima još puno kozmičkih podataka na piramidama u Gizi, ali su predmet druge analize.

Članak se temelji na stvarnim podacima piramida, Horusovog oka i Sfinge, brojevi su izraz sinhroniziranog odnosa Zemlje i Neba, Mjeseca i Venere, predstavljaju njihovu udaljenost i površinu, putanje, stepene precesije i sjene Sunca, istovremeno otkucava vrijeme i funkcionira skladno poput svojevrsnog nebeskog satnog mehanizma od radijana i sek.do tisuća i miliona km. udaljenosti, odnosno vremena i god. On nije kozmička inovacija, nebeski planetarij koji funkcionira bez energije i sofisticirane opreme, ni plod mašte i izuma, već prikaz dostignuća drevne znanosti, sačuvane na spomenicima, hramovima, palačama, krugovima i vrtovima širom svijeta. Zapisali su je

drevni graditelji, svećenici, astronomi-prvi znanstvenici jezikom svete geometrije da se sačuva za buduće generacije i ne izgubi velika mudrost i korpus znanja njihovog doba. U svijetu gotovo i nema znanstvenika koji zna čitati ove zapise, oni nisu pisani hijeroglifima, već kozmičkim pismom, pa ih odbacuju, trpaju u isti koš sa alternativom, karikiraju i smatraju neznanstvenim (s „prljavom vodom bacaju i dijete“).

Egipatski dvostruki kalendar pisci smatraju “najznanstvenijom kombinacijom kalendara koju je čovjek ikada koristio“(Izvor:Charles H.Hapgood, Zemljovidi drevnih kraljeva mora).

„Platon je tvrdio da ima, ništa manje, nego tajni ključ za najraniju povijest svijeta“! Tragaćemo za ključem, šifrom drevne znanosti, zapisane na Atlantovom ostrvu. Ako je Atlantida postojala, ključem ćemo otvoriti povijesni trezor, ako nije, vrijeme je, da tu povijesnu enigmu potopimo i zaboravimo za sva vremena!

On je priču ispričao svojim prijateljima-Sokratu,Timeju i Harmokratu oko 400. g. pr.Kr., Kritija mlađi je još bio živ. Kada ju je zapisao već su umrli Sokrat i Kritija Stariji. Bili su živi brojni prijatelji i nije primjereno očekivati, da bi Platon pripisao neistine pok.Kritiji i upleo u takvu skandaloznu priču mudraca i zakonodavca Solona, izveo takvu prijevaru.Imao je veliko iskustvo u skupljanju materijala za filozofske rasprave, pri čemu se nije služio neistinama.

Je li možda Kritija zbog senilnosti izmaštao takvu priču? Jesu li priču smislili egipatski svećenici? Sažetak priče o Atlantidi su egipatski svećenici dali Solonu 560.g.pr.Kr.,potom je dospjela u ruke Kritiji Starijem, kasnije Kritiji Mlađem, pa Platonu oko 400.g.pr.Kr. Grci su kasnije kolonizirali otok Hvar i Starogradsko polje, na koje su zapisali drevnu šifru oko 384.g., ona je, dakle, bila poznata, prepoznamo je u Grčkoj na Akropoli i još nekim mjestima... očito, da su, iz nekih razloga, tumačenje i komentar Platona izostali.

Platon je skupljao građu za filozofske rasprave, a Solon za pjesme, oba su pripadali obitelji Kritija.Njegov prapradjeda Dropid je posjedovao originalne bilješke.Ova priča je trebala biti dio velikog projekta u tri dijela, od starih civilizacija, ratova do novijih događaja.Platon se pokazao pouzdan u opisivanju, tako je n.pr. ukazao na izvor vode usred Akropole, kojeg je potres zatvorio, a arheolozi otkrili.Grci su događaje iz te prošlosti prikazivali na panatenejskim svetkovinama, žene su plesale sa

suknjama, na kojima su bili simboli Atlantide. Neka djela iz Velike knjižnice Aleksandrije (Dionizije iz Mileta, Elianus piše, kako su se oblačili kao vladari iz Atlantide, da potvrde, da potječu od Posejdona). Filozof Proklo piše, kako je Krantor, istaknuti učenjak Knjižnice, u kojoj se smatralo priča povijesnim događajem 260.g. otputovao u egipatski hram u Seisu, da potvrdi Platonovu priču, pronašao originalne pločice sa natpisima, prevod teksta je odgovarao Platonovom. Navodi se i Strabon, većina znanstvenika tog doba je smatrala, da je Platon opisao pravi grad u „vanjskom oceanu“. Kršćanstvo je sve zatiralo kao „pogansko“. Aleksandrija je bila udaljena od Seisa samo 120 km., pa je svaki znanstvenik mogao osobno provjeriti Platonovu priču, da je u nju posumnjao. Rimski povjesničar Marcelin iz 4.st. piše, da su geološko-tektonski pomaci progutali dijelove Zemlje i ovaj otok. Za nju je pokazan veći interes nakon otkrića Amerike, jer se pokazala velika sličnost civilizacija (Francesco Lopez de Gomara.). Bilo je pisaca, koji su tvrdili za Platona, da je za njega „istina izvor svega dobrog za bogove i ljude“ i da nije sa bajkom želio prevariti čovječanstvo. Plutarh, veliki grčki biograf piše, kako je Solon planirao pisati stihove o Atlantidi, s kojim bi nadmašio Homera.

Navedena imena pisaca i navedenu priču doznali smo od Franka Josepha u članku „Platon, istina“. On opisuje grad Seis, koji je bio prvi glavni grad donjeg Nila nakon ujedinjenja oko 3000.g., „na početku dinastičkog povijesnog Egipta“, najstarije veliko naselje u Egiptu. „Kao pokazatelj njegove starosti, te pločica s natpisima o Atlantidi, Neithin hram, gdje su se čuvale pločice, podigao je faraon Hor, prvi dinastički kralj ujedinjenog Egipta“. Grčki Sonkis, Sebek, egipatski bog Suckos je bog vode, molio je u Seisu sa svojom majkom Neith. Platon navodi, da su u njezinom hramu očuvane pločice sa natpisima. Krantor opisuje, da su bile pričvršćene na stupu Neithinog hrama na isti način kao kraljevske proklamacije na Atlantidi, prema priči Kritije, Hram i zapisi su obnovljeni za vrijeme Dvadesetšeste dinastije, kada je Solon posjetio Egipat, Herodot piše, da ga je obnovio faraon Ahmoze.

„Neith je bila jedan od najstarijih predinastičkih likova, personifikacija Voda haosa, iz kojih je proizišlo Praiskonsko brdo, Prva zemlja. Bila je poznata kao najstarija čuvarica povijesti bogova i ljudi. Minojska božica majka Zemlja i grčka Atena su manifestacije Neith. Gotovo je pala u zaborav nakon propasti Starog kraljevstva“. Ovo je povijest, a ne bajka. Puno je velikih ličnosti upleteno u priču n.pr. Solon, mudri grčki zakonodavac,

jedan od Sedam mudraca, Timej je rođ. u Lokrisu u Južnoj Italiji, istraživač i Pitagorin astronom, Kritija Mladi, bratić Platonove majke, državnik, pjesnik, filozof, govornik, jedan od vođa Trideset tirana. Pradjedu Kritije Dropidesu je pripao Solonov rukopis, kasnije postao obiteljsko naslijeđe. Smatra se, da je Platon bio u Egiptu i osobno vidio pločice. Iako je dijalog, Sokrat ga ne prekida, slaže se s njim, ne postavlja pitanje, to je sveti tekst sa pločica u Saisu, pa nema mjesta polemici s bogovima. Sudionici su rođaci i pripadaju istoj obitelji. Platon u svojim dijalozima nije izmišljao likove, već ih je uzimao iz stvarnog života, uglavnom svoje rođake.

„Mi bismo trebali nastaviti s postavljanjem pitanja i traženjem odgovora“.

(Navodi Frank Joseph, autor članka)

Zanimljivo je, da veliki filozof Aristotel nije vjerovao u Atlantidu, rekao je „Tko je izmislio Atlantidu, taj je i zakopao“? Čini se, prema njegovim tekstovima, da nije dobro poznavao geografiju bližeg okruženja od Istre, Jadranskog i Crnog mora i Dunava, navodi da se sa planine Velebit, Istre i Italije vide oba mora i da ih povezuje podvodni tunel, pa je teško očekivati, da je dobro poznavao brojna i daleka ostrva na Atlantiku. Gledao sa Histra - Dunava na Đerdapu, Velebita i Istre, nije mogao vidjeti oba mora. Grci su se sa svojim malim brodovima u pravilu držali obala u kolonizaciji Sredozemlja, a na otvorena mora i oceane, područje iza Gibraltara jedva da su smjeli „izviriti“. To su samo mogli slavni Feničani i Wikinzi, ploviti morima i oceanima, vaditi školjke u velikim oceanskim dubinama za dobivanje ekskluzivne purpurne boje, zbog čega su ih zvali ljubičasti. Ni Herodot nije zabilježio povijesni događaj, posjet Platona i Solona Egiptu, ali imamo druge grčke, ruske i arapske izvore, koji ga potvrđuju.

Možemo pitati, da li je Atlantida rezultat političke filozofije i razmišljanja o državi, fikcija, mit i izmišljotina, nedokaziva priča? U samom Platonovom tekstu opisa Atlantide su podaci kao najjači dokaz postojanja, jer tako složene astronomske kombinacije lunarno-solarnog kalendara nisu mogli smisliti i složiti nikakvi filozofi i pjesnici, oni su rezultat dugogodišnjeg razvoja znanosti, možda i pretpotopne, promatranja i bilježenja pojava na Nebu. To je najjači posredan dokaz, da priča nije izmišljena. Takve šeme nalazimo na svim svjetskim lokalitetima starih civilizacija. Možda ih je znao Timej, Pitagorin astronom, zadužen za dio priče o kozmosu. Ako se smatrao svetim tekstom, bilo je zabranjeno o njemu pričati, tekst se prekida, kada Zeus progovori i predlaže kaznu

za Atlantidane..., svijet bogova i svijet ljudi su odvojeni. Platon tekst stavlja u usta egipatskog svećenika Honkisa, svojih rođaka Sokrata, Kritiju i Solona koji su već umrli, Timeja i mlađeg Kritiju koji je slušao priču kad je imao deset godina? Zašto je ne pročitati u zreloj dobi, kad je u posjedu njegove porodice? Je li izvorni tekst pisan egipatskim hijeroglifima, Krantor je imao prijevod i potvrdio, da odgovara originalu.

Priča je nedovršena, prekinuta, zašto? Je li Platon namjerno prešutio sveti tekst bogova, kod izjave Zeusa, jer ono, što oni mogu, čovjeku je zabranjeno, možda bi kraj pisac ispričao na kraju velikog projekta, u izjavi Hermokrata, da ga smrt nije prekinula? Ni Solon nije stigao napisati epski spjev, s kojim je htio nadmašiti Homera. Grčki povjesničar iz Mitilene, Dionizije (430-367.g.), piše: "Phlegia, otok, što ga je strogi Posejdon protresao i bacio ispod valova zajedno sa njegovim bezbožnim stanovnicima." (Zabranjena povijest, Frank Joseph, Atlantologija, psihotična ili nadahnuta?). Piše o vatrenom otoku, što signalizira vulkansku erupciju, možda zbir više nesreća-pad meteorita, nagnutost Zemljine osi, otapanje ledenjaka, porast razine mora i oceana, tsunami, potres, vulkan? Navode, da je uzrok nesretan njezin broj deset i bezbožno stanovništvo koje se iskvarilo i postalo pohlepno, tipična povijesna priča o grijehu čovjeka i kazni božijoj, katastrofe svemirske i zemaljske se ne dešavaju po takvom scenariju.

Činjenica je, da smo u posjedu sačuvanog teksta kao zapisa arheološke astronomije, pa ćemo ga analizirati. Platon je shvatio, da u ruci ima važan povijesni dokumenat, dokaz o najranijoj povijesti civilizacija, on je još uvijek poput preciznog Keplerovog nebeskog sata. Veliko je povijesno bogatstvo, što smo u posjedu tako važnog i sačuvanog dokumenta, pa možemo danas razotkriti njegovo misteriozno značenje. Tekst je uglavnom sačuvan u izvornom stanju, što nam omogućuje precizno tumačenje.

Iz knjige Zabranjena povijest, članka Franka Josepha „Atlantologija: Psihotična ili nadahnuta“ doznajemo, da je Solon „jedan od sedam mudraca Grčke, uveo društvene reforme i Zakonik koji je činio političke temelje klasične civilizacije“. U Seis, glavni grad delte Nila u vrijeme Dvadesetšeste dinastije je putovao krajem šestog st.pr.Kr. U mjestu je Neithin hram, gdje je hijeroglifima na stupovima zapisana povijest Atlantide, a preveo mu je visoki svećenik Sonchis. Tekst je predan Platonu 150 god. kasnije, na osnovu kojeg je napisao dva dijaloga Timej i Kritija. O Atlantidi su još pisali: Statius Sebosus, Plinije

Stariji, Dionizije iz Mitilene, Olof Rudbeck, Rudolf Steiner, Graham Hancock, grčki geograf Diodor Siciliski, Francis Bacon, Athanasius Kircher i u novije vrijeme brojni istraživači i pisci. Svi su oni Atlantidu smatrali povijesnom činjenicom. U Aleksandrijskoj knjižnici je bilo mnogo karata i knjiga o toj temi, ali su spaljene.

Iz knjige Atlantida, Andrewa Tomasa doznajemo, Proclus (A.D.412-489), izvještava, „da je Platon posjetio Egipat i u Seisu razgovarao s visokim svećenikom Pateneitom, u Heliopolisu sa svećenikom Ochlapijem i u Sebennytus sa hijerofantom Ethimom. Moguće je, da su tokom egipatske ture bile dane Platonu informacije o Atlantidi iz prve ruke“. I Platon i Solon su boravili u Egiptu i upoznali se sa izvornim tekstom o Atlantidi, to je neosporno. Nije točno, da je Platon čuo priču iz pete ruke.

Grantor piše oko 300.g.pr.Kr. „da su u Egiptu bili izvjesni stupovi na tajnim mjestima, koji su u hijeroglifima sadržavali povijest Atlantide, i ti su bili pokazani nekim Grcima“. Bilo je to u vrijeme dobrog ozračja između Grčke i Egipta, kada su mnogi Grci, ne samo trgovali, već i služili egipatsku vojsku kao dobrovoljci. Solonu, grčkom zakonodavcu egipatski svećenik Sonchis iz Seisa je pokazao tajne depozitorije. Na osnovu navedenog, vidljivo je, da su Platon i Solon posjetili Egipat i informirali se na samom izvoru. Priču nisu izmislili. Ako su nestali ili propali vremenom zapisi u Seisu, oni su zabilježeni i mogu se pročitati na brojnim spomenicima po svijetu, graditelji Velike piramide su ih zabilježili i sačuvali ključeve drevne znanosti.

Arheologija pozna puno metoda datiranja kojima se služi, ali ovo datiranje je specifično, posredno, ako je ostrvo potonulo, eksplodiralo ili ga pokrila lava, materijalni dokazi su duboko pod morem, podvodna arheologija je skupa, potrebne su mini-podmornice, znanstvena ekipa, specijalna tehnologija i sl.? Razina mora od tada je porasla od 120-140 m .

Nakon velike katastrofe i potonuća Atlantide, koja je bila centar znanosti drevnog svijeta, nastavljeno je računanje vremena u odsječcima 57,6x32, stadijima kao mjerom lunarno-solarnih kalendara, dok se svijet oporavio i prestrojio, osposobio očuvane centre u drugim djelovima svijeta, koji nisu stradali, ili izgradili novi i na njima zapisali znanost i kozmičke kalendare. Vrijeme nije stalo, poremećaja Neba i Zemlje nije smjelo biti, ni greške u računanju. U Egiptu, na oplatama Velike piramide bilo je zapisano na tisuće tekstova iz svih znanosti, koje su, nažalost uništene potresom, zubom vremena

ili otuđene za gradnju Kaira. Manji ciklusi vremena 57,6 god.x16, računajući od 9590,4.g. odnosno sa 9584,64.g./133,12 x 72 step.prec.ekvin. (To iznosi: 147 456 x 65 vremenskih skokova Sfinge u prošlost ili 73,728x130, zavisno od računanja sa jednom ili obe njene dužine i 52 stadija x 184,32). Dionica vremena od 57,6 je jedinica šeme računanja kalendara x 3,2 x Zem.g./Ven.g.x72/1,6. Ona je $\frac{1}{2}$ cjelovitog Horusovog oka ili 11,52/2, odnosno 3,2.-i dio stadija. Sfinga 147 456/128! Zapisana je na platformi Velike piramide i t.zv.“ventilacijskim“ otvorima! Egipćani su bili u posjedu te znanosti, možda kao suvremenici, a Feničani su je prenijeli u grčke hramove, poznata je bila i u drugim svetištima po svijetu. Atlantida je bila pomorska zemlja, njeni prekooceanski brodovi plovili su po dalekim moimama, s njima je posijana i luč znanosti, kao što je Aleksandar Veliki kasnije posijao sjeme grčke kulture na svojim vojnim pohodima. Tako je sačuvana do danas, ali je suvremeni znanstvenici ne razumiju, jer su davno izgubili kontakt sa precima. Ovo je prvi amaterski pokušaj dešifriranja, koji, vjerojatno, znanstvenici neće razumjeti, ni prihvatiti.

Sfinga – bog Mjeseca Thot u liku Venerine lavice, povijesnog stadija i solarni Horus sa okom „Udjat“, zapisi iz više izvora, su me odveli kao lovački psi-tragači u daleku povijest, pokazali mjesto i vrijeme katastrofe!

„Tko me zove, ne odazivam se,
tko me traži, naći će me „
(Hermes Trismegidos)

4. Arheološka astronomija na tragu Atlantide !

Ovo je arheoastronomska analiza Platonovog izvornog teksta, tumačenje značenja drevnog egipatskog zapisa iz grada Seisa. Do sada nitko ništa nije dokazao, današnji znanstvenici ne znaju protumačiti drevnu znanost koju je opisao Platon. Znanost ima svoje metode i treba ih primjeniti na ovu tisućgodišnju bajku ili povijesnu istinu? Astronomija je najstarija znanost, majka svih znanosti, ona mudro šuti, kao da nam se smješi, jer sigurno zna odgovor. Kao nebeska vladarica ili američki kip slobode drži u jednoj ruci solarno Horusovo svevideće oko „Udjat“, na drugoj kozmičku

mjeru, lunarnog boga Thota-Venerinu sfinju, odnosno drevni stadij. Odat će tajne i ključ zagonetke dobronamjernima koji, polazeći od samog izvora, tragaju za povijesnom istinom i drevnim kozmičkim zapisima i njihovim značenjem.

Mom putovanju u potrazi za Atlantidom bi se mogao pridružiti egipotolog John Antony West, česti gost emisije H.R.T-a „Na rubu znanosti“, koji uporno sa geolozima istražuje Sfinju i piramide u Gizi, dokazuje veću starost od oficijelnog stava. Našao bi velik broj sfingi u tekstu Platonove Atlantide, na ravnici, prilazu, na mostovima, vodenim i kopnenim obročima, hipodromu, hramovima, starom Gradu? Mogao bi pomoći u prebrojavanju po kopnenim parcelama-klerovima i vodenim kanalima, viditi njihovo pravo značenje. Vjerojatno bi se oduševio s Venerinom i Zemaljskom pretvorbom dvije sfinge u drevni stadij, u kozmičku mjeru lunarno-solarnog kalendara. Možda bi razumio značenje i lakše utvrdio starost Sfinge u Gizi. Agresivne metode mogu nepovratno oštetiti spomenik, ubrzati propadanje zbog kiša, liječenje ne smije zatvarati pruge i obruče, jer imaju izvorno značenje. Ona je spomenik velike egipatske civilizacije i svjetske kulturne baštine, najveći pacijent na svijetu, kome se vidaju rane. Kako bi gospodin West izašao na kraj sa tisućama sfingi na ravnici Atlantide, kad mu ona jedna u Gizi zadaje toliko muke? Razmnožile su se te čudnovate zvjerke po cijelom svijetu, veru se po kraljevskoj Babilonskoj kuli po visećim vrtovima Semiramide, piramidama, palačama, hramovima, katedralama, skaču po katastru Starogradskeg polja na Hvaru i tko zna gdje još sve ne.

Karta, koju je objavio Athanasius Kircher u knjizi „Mundus Subterraneus“ 1644.g., a skiciranoj prema karti pronađenoj u Vatikanu, porijeklom iz Egipta, upućuje na lokaciju Atlantide, vidi se ravnica, zaštićena luka... samo je treba okrenuti, jer su Egipćani jug zvali Gornji Egipat, a sjever Donji. Vidljiva je i na kartama Školskog Atlasa iz Zagreba kao svjetlija boja plićeg mora. Neki podvodni kanali su produžetak korita rijeka, neke djelove je vjerojatno zatrpala vulkanska lava, pjesak, bilje i močvara?

Lokacija potonule Atlantide prema izvornom tekstu je iza Herkulovih stupova, Gibraltarskih vrata, „otok na vanjskom oceanu“ ili „grad na vanjskom otoku“, ona je Atlantov otok – ostrvo. Ne stoji teza, da se radi o kontinentu, koji je potonuo na Atlantiku, iza njega nije ostao kamen na kamenu, nikakav trag. To je dokaz, kako iz pogrešne premise, proizlazi pogrešan zaključak.

Platonov opis ostrva: Bogovi kao prastanovnici nekog prostora su međusobno podijelili cijelu zemlju, podigli hramove i ustanovili žrtvene obrede. Posejdon je dobio ostrvo Atlantidu, nastanio ga svojim potomcima. U Kritiji se opisuju bogovi Posejdon i Atena, njihova uloga u kozmogoniji. Plodna i lijepa ravnica pružala se od mora prema sredini, u kojoj je bio brijeg, udaljen 50 stadija. Tu su živjeli bračni par Euenor i žena Leukipa, imali su kćer Kleito. Kada su umrli, Posejdon se oženio s njom, utvrdio brežuljak i sagradio pojaseve od vode i zemlje. Tada nije još bilo brodova, pa su bili sigurni. Na sredini je iskopao dva izvora, jedan sa toplom, a jedan sa hladnom vodom. Supruga je rodila pet pari blizanaca, pa je ostrvo i Atlantidu podijelio na 10 dijelova-oblasti. Najstariji sin se zvao Atlant, dobio je središnji majčin dio, pa je po njemu prozvano ostrvo i more Atlantsko. Njegov brat Eumelos dobio je vanjski dio u pravcu Heraklovih stubova i Gadejrijske zemlje, današnjeg grada Cadiza. (Ostali sinovi su se zvali: Amferej i Euajmon, Mnesej i Autohtonije, Elasip i Nestor, Azares i Dijaprep). Gospodarili su sa ostrvima u Okeanu i oblastima do Egipta i Tirenije. Broj pet blizanaca može predstavljati institut dva suvladara, karakterističan za to vrijeme, a sačinjavali su vijeće države, deset može biti šifra kalendara?

Navodno je površina Atlantide odgovarala površini Libije i Male Azije, što ne odgovara današnjoj površini, to je iznosilo prema starim zapisima 1/6 P. Afrike i P. Bliskog istoka. Moguće, da se radi o Lidiji u Maloj Aziji sličnog naziva, koja je bila manja, poznata država, kasnije perzijska satrapija i rimska provincija. Glavni grad Sard, u njoj se pojavio prvi novac od zlata i srebra. Atlantidu je moguće rekonstruirati prema podacima Platona, površinu i geografski položaj.

Više generacija vladara je steklo ogromna bogatstva i opremu, vlastito proizvodnjom ili dopremanjem iz pokorenih oblasti. Ostrvo je obilovalo rudama, posebno oreihalkom, nepoznatim metalom, u prevodu znači blješteći brdski bakar, možda mješavina bakra i zinka-mjed? Pokrivale su ga šume, rijeke, jezera, močvare, brda i doline, u njima je bilo mnogo životinja, divljih i domaćih, od slonova, riba, razne divljači, uzgajali su konje za vuču, jahanje i rat. Konji i bikovi su bili totemske i svete životinje, služili su za vuču, rat ili prinošenje žrtve bogovima. Šume su rađale raznim plodovima, mirisima. Klima je bila topla, ljetina se brala dva puta. Zemljište su navodnjavali. Hrane je bilo u izobilju za domaće i divlje životinje, od kojih se posebno navode slonovi. Većinu

bogatstva su dobivali na ostrvu, a dio iz pokorenih zemalja. Zahvaljujući velikom bogatstvu gradili su hramove, palače i brodogradilišta. Probili su put od grada i dvora preko vodenih kanala do vanjskog dijela ostrva, kanal između mora i posljednjeg vodenog pojasa, dug 50 s., š. tri pletra, dubok 100 stopa:

$$a) 184,32 \times 50 = 9216 \text{ m.}; 30,72 \times 3 = 92,16; 184,32 / 600 \times 100 = 30,72;$$

$$9216 \times 92,16 = 57,6 \times 147,456, \text{ sfingi}; \text{ Dubina: } 30,72 \times \text{Ven.g.} / \text{Zem.g.} = 49,152!$$

Luka je bila zaštićena na sjeveru visokim planinama, do kopna i grada Cadiza dijeli je po procjeni, orijentaciono 50 s., nešto više od devet km. ($184,32 \times 50 = 9216,00$).

Prije posjeta pretpostavljenom lokalitetu potonule Atlantide i gradu Posejdonisu, sa Sfigom, Venerom i Horusovim okom „Udjat“ krećem na uzbudljivo putovanje, najprije do jezera Tritonida u Tunisu, do rijeke Gvadaluha na Pirinejskom poluotoku i grada Cadiza na obali Atlantika.

U knjizi Prije potopa, autor Jan Wilson opisuje veliko jezero Tritonida u Libiji, danas Tunis (moguće današnji Shot el Jerid), 4.st.pr.Kr., postojanje jezera potvrđuje grčki geograf iz 6.st.pr.Kr. Skilak iz Karijande, stoljeće kasnije povjesničar Herodot, opisuje „veliko jezero“ koje je postojalo u njegovo doba, u koje utječe rijeka Triton. Navodi, da mu je P.2300 kv.km. ili $48000 \times 48000 \text{ m}$. Arheolozi znaju, da tako preciznu geometriju ne stvara priroda, već čovjek.

Značenje: ($2304 \times 2304 = 5308416 / 72 = 737,28; 480 \times 480 / 4 = 5760$). Ove dimenzije ima Babilona, a umanjene kvadrat Velike piramide u Gizi ($2304000 / 6 = 384 \times 384 \times 36 \times 6$). Ili: $184,32 \times 1728$!)? Zapis jezera Tritonide Venera je pretvorila u precesiju ekvinocija ($2304 \times 4 \times 365 / 584 \times 72 / 1,6 = 25920$);

Odnos Zem.g.:Ven.g. je 1,6:1!

Jezero Tritonida nosi zapis drevnog lunarno-kozmičkog kalendara sa precesijom ekvinocija, kakav imamo na platformi Velike piramide, Babilonu i na ravnicama Platonove Atlantide.

Šta kaže mit o Tritonu?

Grčog boga mora Posejdona sa trozubom Rimljani su nazvali Neptun. Triton je njegov sin i morsko božanstvo, napola čovjek, a napola riba koja puše kroz školjku kao kroz trubu, da umiri more. Njegovu kćer Paladu u igri je ubila Zeusova kćer Atena, zbog tuge je uzela njeno ime, pa se zove Palada-Atena. Ima još mitova o Tritonu, što nije

bitno za ovu analizu. Boje je dinje, okreće se natraške. Otkrili su ga 1845.g. Johann Galle, zamjenik ravnatelja Berlinske zvjezdarnice i Heinrich d Arrest, student, koji je radio u Zvjezdarnici. Otkrile su ga perturbacije Plutona .(Izvor:Vodić kroz Svemir, Nansy Hathaway)

Sredozemni bazen je pun potonulih otoka i gradova, aktivno vulkansko područje, tko zna, što sve krije dolina Nila, obala sjeverne Afrike, Tunisa, Malte? Američki sateliti su otkrili brojne piramide u delti Nila, francuski arheolozi potopljeni grad Herakleju i hram Kleopatre. Porast razine mora potopila je velik dio Tunisa, isušila su se jezera, rijeke, neke promjenile tokove. I sam Nil je ranije imao drugačiji tok. Egipatska Nova godina i zvijezda Sirijus su kasnije postali aktuelni. Možda još puno toga leži pod pustinjskim pjeskom, močvarama i na dnu Sredozemnog mora. Malta, Kreta i Sicilija su prebogat arheološkim nalazima i istočna obala Jadranskog mora. Po mitu Atlant je išao po zlatne jabuke svojih ćeri Hesperida u vrt koji se nalazio blizu jezera Triton.

Iza Herkulovih stuba su američki znanstvenici otkrili kamenu zmiju, znakovite dužine od 110 m., mogla bi biti oznaka, lunarno-solarnog kalendara 110,592, ostatak potonule ravnice Atlantide ($11059,2/60=18,432$). Platonov zapis govori o šemi ravnice Atlantide, kada se izračunaju uzdužne i popreke kopnene kazete i vodeni kanali, rezultat je: Sfinga 147,456 i ciklus kalendara 11059,2. Rinko Golubović je pisao na internetu o članku historičara Dr. Charlesa Orsera i Berniea Bamforda koji su istraživali postojanje Atlantide. Spominju legendu sa Bornea o zmiji dugoj 30m. zmiju od 15 m., velikoj kao autobus, da je živila u Južnoj Americi, mogla progutati kravu? Vjerojatno se radi o $15,36 \times 72=11059,2$, ciklusu kalendara na nekoj površini, građevini, a 30,72 je pleter, stadij broji 600 stopa ($184,32/600=0,3072$). Ovdje su zmije dužinske mjere kalendara, zrake Sunca. Iz usta nebeske zmije šiklja voda po hramovima Kecelkatla, kao da podsjeća na stravičnu poplavu. Sfinga i stadij su mjere ravnice Atlantide u Zem., i Ven.g.! R. Atlantide iznosi 100 stadija ona ima oblik kružnice-putanje, ravnica produženog kvadrata, pravokutnika Sjene Sunca: $101,25 \times 184 \ 320/72=25920$;

Na Kanarskim otocima ronjoci su navodno otkrili zidove dimenzija: $32 \times 21,333332$; ($21,333332 \times 72=153,6 \times 72=11059,2 \times 32/184,32=192$). Ciklus od 11059,2 nastaje od pletera $30,72 \times 360$. Dubina: $50,625 \text{m.} \times 32=16200 \times 584 \times 270=4374000$; K Podatak

se odnosi na neku građevinu, piramidu ili dio hrama, na tom području ima više sličnih objekata. Gdje su ostaci hrama, u blizini je morao postojati grad ili veća naseobina. Znanstvenici traže arheološke dokaze potonulog ostrva, je li vulkanska erupcija bila tako strahovita, da je naprosto otok eksplodirao i pokrila ga lava, pomeo katastrofičan tsunami, kako neki pisci i istražitelji pretpostavljaju ?

Američki znanstvenici na čelu sa Richardom Freundom su, moguće, najbliži istini, tvrde, da je Atlantida postojala, da se nalazila na Atlantiku, pod močvarama blizu španjolske obale, grada Cadiza, parka Dowan, da je nestala pred razornim tsunamijem, koji na tom području dosežu i do visine deseterokratnice. U istraživanju prof. sa američkog Sveučilišta Hartford u Connecticutu navodi, da su upotrebili digitalno mapiranje, podvodne radare i podvodnu tehnologiju, satelitske snimke. Navode čudan raspored „memorijalnih gradova“ na kopnu, međusobno udaljenih 200 km., (mogući razmak: $202,5 \times 4 = 810 \times 655,36 \times 72 = 53084160$, zapis ravnice Atlantide, sfinga $147\ 456 \times 36$, ciklusa 110592×48 ili: $810 \times 4 \times 1,35$). Možda produžetak ravnice Atlantide, koju produžuju sjene Sunca, n.pr. na šir. $2000 \text{ s.} \times 1,35 \times 184,32 \times 6 / 147456 = 202,5$ sfingi ili $162 \times 184,32 / 1,6 / 72$?

Analiza Platonovog Kritije sa stanovišta astronomije i lunarno-solarnih kalendara, zabilježenih stadijem, drevnom mjerom za dužinu potvrđuje navode. Vrh Madeire, kao da podsjeća na mjeru kalendara deset Venerinih stadija-1847,00 m.vis.? Mnogi otoci su bili u satavu Atlantide. Dva stupa i dva lava na nekim grbovima tog područja kao da nose zapis dva stadija i stupove jutarnjih i večernjih vrata Sunca! Sveta geometrija je gradila gradove po kalendarskoj šemi solarnih dinastija koje su potom zapisivale zrake i sjene Sunca na dužini $1/1,35 \text{ m.}$ ($23040 \times 1,35 = 3110,40 - 23040 = 810$). Maye navode, da je njihova civilizacija stara 3110,4g., znanstvenici im priznaju preciznost, ali ne znaju, kojom metodom i tehnikom su to postizali. Radi se o solarnoj šemi računanja kalendara. Ciklus 5125 god. koji je završio u 12. mjes. 2012. god. i izazvao strahove i predviđanja nekakve katastrofe, proizlazi iz ošt. Hor. oka 10250/2!

Sfinga je lunarni aspekt kalendara, iznosi $73,728 \times 2 \text{ str.} = 147\ 456 \text{ m.-g.}$, Venerin stadij $184,32 \times 584 / 365 = 2$ Sfinge ili $29491,2 / 2. (384 \times 384)$. Cijela Atlantida je premjerena stadijima-sfingama kao mjerom, kopnena i vodena pojasevi, stari grad, mostovi, ravnica.

Razina mora tokom povijesti je porasla, hrvatski znanstvenik George Paar navodi 140-150 m. visine. Ako je udaljenost od kopna – Španije, Portugala i zapadne Afrike bila 50 stadija ili 9216m., sadašnja udaljenost od potonulog arheološkog nalazišta je veća, jer je potopljen dio obale i ušća rijeke Guadalquivir pored grada Cadiza, američki znanstvenici navode, da je R. otoka iznosio preko 100 km. Prema zapisima Platona 100 s., a to iznosi $184,32 \times 100 = 18432 / 1600 = 115,2 \text{ km}$. Ukupno: $151,875 \times 184,32 \times 3,147360$! Na staroj Ibn Zarevoj karti se vidi obala koja se mjenjala kasnije. Geološki dokazi potvrđuju promjenu razine mora, na to su utjecali ledenjaci. Kanarsko otočje je i danas vulkanski aktivno. Neke obale i otoci nestaju, drugi izranjaju na površinu oceana, mjenja se granica kopna, mora, jezera i rijeka. Da li su vulkani po Sredozemlju, Atlantiku, Europi-vulkan u Njemačkoj mogli „kumovati“ nesreći ili je pad nekog asteroida uzrokovao nagli porast temperature, otapanje ledenjaka i porast razine mora i oceana?

Rijeka Guadalquivir je bila $\frac{1}{3} \times \frac{1}{5}$ milja, vjerojatno je bila dio kalendarske šeme Atlantide, znači umanjena udaljenost i površina Sunca. Umjesto milje 1620 m., a ne 16000:

$(30 \times 50 \times 1620 = 24300 \times 365 / 584 \times 72 = 10935,0000 (1/4 \times 4 \times \text{Sunca} \cdot 4374000))$;

Platforma Velike piramide iznosi $243 \times 4 = 972 \times 365 / 584 = 6075 \times 72 = 4374000 - \text{P.Sunca. S Venerom: } 972 \times 4500$!).

5. Što znači Platonov tajni ključ trezora najstarije povijesti čovječanstva, koji se „krije“ u tekstu Dijaloga?

„Duh ne može da se smiri, dok ne nađem odgovor na ovo pitanje „!“

(Oton Kučera, hrvatski astronom, 1857-1931, Naše nebo)

Platon tvrdi, da se u njegovom tekstu krije tajni ključ povijesti čovječanstva i najstarije civilizacije, što je dovoljno valjan razlog, da detaljno analiziramo tekst i ustanovimo gdje se krije ključ, pronađemo ga, kao u nekakvom povijesnom rebusu i odgonetnemo njegovo misteriozno značenje, otključamo vrata drevne civilizacije. On detaljno opisuje ostrvo sa pločica iz egipatskog grada Seisa, svetu geometriju u stadijima, staroj grčkoj mjeri za dužinu, koja po nekim piscima iznosi

185m., radi se o 184,32m., s eventualnim dodatkom 0.6m. za novi ciklus. Ovu mjeru prepoznamo na svim starim lokalitetima, vjerojatno je bolje odgovarala računanju kalendara, a umjesto ha.u upotrebi je bila mjera 1620, koju računa dnevno kretanje Sunčevih zraka na dužini $230,4 \times 1,35 - 230,4 = 81 \times 4$, za toliko je produžuje, pa sa česticom iz oštećenog Horusovog oka daje slijedeći broj: $2700 \times 16200 = 4\,374\,000$; Umjesto ha Horusovo oko $\times 72$!

Stadij, pleter i stopa su stare mjere za dužinu, ali i kozmičke za kalendare, zapisane na arheološkim objektima-piramidama, ravnicama, hramovima, gradovima. Na Atlantidi, njenoj ravnici, navodi se i mjera kler kao kvadrat deset stadija, ima ih oko 60 000. Neki autori navode, da je površina ostrva iznosila 600 000 milja, više otoka i priobalnih područja od zapadne Afrike, Španije, Portugala i dijelova unutar Sredozemlja i neki otoci dalje na Atlantiku, su bili u sastavu Atlantide.

II.dio

Analiza: 1) Platonovog teksta Dijalog Timej i Kritija

2) podataka iz knjige D.A. Heyneka, Atlantida, isčezli kontinent;

Ne radi se o kontinentu, već ostrvu. Navedena mjera - stadij iznosi 184,32m., primjenjena ovisno o vremenu i dimenzijama, tipu građevine, grada, ravnice, ali značenje ostaje uvijek isto. Venerin stadij iznosi Zem. dvije sfinge ($184,32 \times 584 / 365 / 2$)! Stadij u Venerinim god. u Zemaljskim predstavlja dvije sfinge.

Osnova analize je Platonov tekst, koji navodi stadije, pletere, stope, milje i klerove kao mjere, ali ne tumači njihovo astronomsko značenje i kalendar. On opisuje otok u „istinskom Oceanu“, zapadno od tjesnaca Herkulovi stupovi, „veći od Libije i Srednjeg istoka“, površine 600 000 četvornih milja sa deset guvernera, Galanopoulosova Santorin-Atlantida koju neki pisci poistovjećuju sa Atlantidom, je veličine 75 četvornih milja bez deset provincija. Brojni pisci opisuju otok istočno od Amerike, zapadno od Gibraltara, sličnost Egipta i Srednje Amerike je neosporna. D.A. Heyneck je u svojoj knjizi Atlantida. isčezli kontinent, pretvorio stadije u metre, nije precizno naveo površinu

ravnice, jer izvorna njena površina u Platonovo tekstu, je iznosila: šir.x duž.:
 $2 \times 3000 = 6000$ stadija.

Legenda priča, kako je Heraklo izvršio deseti Euristejev zadatak, u Libiji kod Tartesosa podigao dva stuba, jedan u Africi, drugi u Evropi-stijene Gibraltara i Ceute, deseto tisućljeće pr.Kr., deset oblasti-pokrajina Atlantide i deset guvernera, sinova boga Posejdona, deset kipova bogova krase njegov dvor, deset njihovih supruga, kler-kvadrat deset stadija, deset tisuća bojnih kola (?), Kritija je slušao priču od pradjeda Dropulosa kad je imao deset god., Solon otišao deset godina u inozemstvo radi pobune protiv njegovih reformi, borbe demosa i eupatrida...zbog desetke, kažu, stradala, jer je njezin broj nesretan? Znamo, da se prirodne katastrofe ne dešavaju po tom scenariju. Broj čine sjene Sunca na $1/8$ stadija, $230,4 \times 1,35 \times 2 - 460,8 = 162 \times 365 / 584 (10,125 \times 72)$, povezan je sa lunarno-solarnim kalendarom. Nadalje, pišu, Zeus ih kaznio, jer se stanovništvo izopačilo i iskvarilo, ljudski grijeh i božija kazna se često nameće kao rješenje kroz povijest do današnjih dana. Svemirske katastrofe, otapanje ledenjaka, porast razine oceana, tsunami, potresi i vulkani, kao i ratovi imaju druge prirodne i društvene uzroke i pogađaju sve, nesretne, koji se zateknu na nekom području.

Kvadrat deset stadija $1843,2 \times 1843,2 = \text{kler}$, zemljišna kazeta, poljoprivredna parcela, u ravnici ih je bilo 60 000!

a) Geografski opis i značenje:

D.A.Heyneck-Citat:

„-Kanal koji se proteže od grada do mora:

-0,5s. šir..i 0,17s., dubok (32m.)“;?

Napomena:U tekstu se navodi stadij veličine 185m., provjera je potvrdila, da se radi o 184,32m., navedeni brojevi se odnose na lunarno-solarni kalendar, cikluse vremena i brojne kozmičke podatke (Jedan m.dužine predstavlja jednu Zem.g., m.visine Venerinu godinu, vis. mjere i step.prec.).

Točan podatak je:Dubina jedan pleter, širina 32m., dužina 50 s.

Značenje: $9216 \times 32 = 2949,12 \text{m.} \times 30,72 = 90596966 / 147456 = 61,44$ sfinga;

-, 50s (9,25) od mora nalazilo se brdo gdje su sagrađeni prstenovi vode i tla“Udaljenost

(50 s.x184,32=9216m., nešto više od 9 km.); R.otoka kao kružnice je iznosio 184, 32 x101,25s.x3,14/360;Ven. jedan s iznosi Zem. dvije sfinge 147, 456x2=2949,12;

„Unutrašnji prsten:

a) - prsten ispunjen vodom š.1 s.(185m)“;

(184,32x360=66355,2/11059, 2 - 6 ciklusa);

Pleter:30,72 x360=11059,2;

U jednom ciklusu od 11059,2 ima 60 s., a šest ciklusa od 11390,625 čini svetu godinu 1898,4375 x 8-udaljenost do Sunca.

b) „, središnje zemljište promjera 5 s (925m).

c) prsten je s obje strane okružen zidom prekrivenim oreichalkosom.“ “

(184,32x5=921,6m.);Moguće mjeriti vrijeme sa sjenama Sunca na četiri mjesta:230,4x1,35x4-921,6=162xZem.g./Ven.g.x72/1,6=4 ciklusa!Upravo su ove kazete na ravnici, kao i kvadrat baze piramida pogodan oblik za računanje vremena.

„Središnji prsten:

Novi pojas vode, zemljište š.2 s (370m.?)

- s obje strane tlo je okruženo zidom prekrivenim kositrom“:

To iznosi: (184,32x2=368,64m., ¼ Sfinge);

-,Vanjski prsten:

Pojas najbliži moru sa zemljištem š.3 s (555m).

-s obje strane okružen zidom prekrivenim broncom;

-staze za konjske utrke“,

Točan podatak iznosi:184,32x3=552,96;(184, ½ ciklusa od 1105,92g.);

„Vanjski zid:

Zid koji okružuje vanjski prsten udaljen je 50 stadija (9,25km.) od centra“,

(184,32x50=9216m.x360(3317760/3ciklusa=11059,2)., R.otoka je 100 s.x184,32=184 32x360=6635,52/6 ciklusa od 11059,2m.). Ako pribrojimo 50 s. udaljenost od otoka do

susjedne kontinentalne obale, ukupna udaljenost iznosi $150 \times 184,32 = 27648 \text{ m} \times 4 = 11059,2$ ciklus;

Zid je bio veoma visok s temeljima u brdu i dubini mora, može se samo proračunati, pretpostavka 20,25m., to proizlazi iz njegove širine, $32,4 \times 365 / 584 = 20,25$. Tri mosta u jednom nizu: $20,25 \times 3 = 607,5 \times 72 = 4374000$, površina Sunca. Nije to samo umjetnički zanimljivo, zrake i sjene su pokazivale doba dana, godine, znali su, da se Zemlja okreće oko Sunca i koliko je udaljena od Zemlje, kao što u hramu claustru ili sjene klina pod otvorom kupole bilježe rubove i pokazuju putanju kao elipsu i udaljenost tokom godine.

„Mostovi

- mostovi sa zidom bili su široki 0,17s.(32m.);
- kule i vrata su bili na početku i na kraju mosta;
- čuvari su bili postavljeni na oba kraja“

Analiza: $(32m. \times 5 = 162 \times 365 / 584 / 520,25 \times 72 \times 5 = 7290 / 1,6 = 4556,25 / 4 = 11390,625)$;

Nose zapis četiri ciklusa kalendara. Može se računati pojedinačno. Svaki od ovih objekata je dio kalendarske šeme, iako ne znamo točne dimenzije, možemo samo procjenjivati.

Moguće je njihova širina iznosila 32,4 m., jer u visini Ven. broj 20,25 odgovara bazi u Zem.g. Ne zna se točno, koliko je bilo mostova, morali su osigurati prelaz preko kanala i prolaz brodova ispod, pa se može procjeniti njihov broj: 5-6, kopnenih i vodenih kanala je bilo šest sa središnjim dijelom, preko pet su morali postojati mostovi. Tri su u istom nizu sa zidom. Samo jedan most sa vis. $20,25 \times 584 / 365 \times$ sjene Sunca, može računati P.Sunca, a pet mostova: $20,25 \times 5 = 1012,5 \times 72 = 729000 / 1,6$ - četiri ciklusa. Tri mosta: $20,25 \times 3 \times 72 = P.Sunca!$

b) Površina Atlantide:

Pisac Atlantide Andrew Tomas navodi, da je površina Atlantide iznosila oko 600 000 milja. Umjesto milje graditelji starih spomenika su većinom upotrebljavali mjeru 1620, ona potječe iz dužine kretanja Sunčevih zraka i sjena, usklađivali su je sa stadijem-drevnom mjerom za dužinu, Venerom, Horusom, precesijom ekvinocija.

Površina Atlantide: $1620/72=22,5 \times 22,5=506,25$ (kvadrat);

$$600\,000 \times 1620 = 97\,200\,000/360=270\,000;$$

$$1620 \times 2700,00=4374000, P. Sunca;$$

$$4374000/277=1620 \times 584/365=25920;$$

$$2700 \times 72=194400;$$

$$50,625 \times 12 \times 72=4374000;$$

$$50,625 \times 3=151875, \text{ udalj.do Sunca};$$

$$4374000/1392,000=3,1422413;$$

Na Atlantidi se oslikava udaljenost i površina Sunca!

$$(600\,000 \times 1620 = 97\,200\,000/000; 97200 = 243 \times 4 \times 45 = 4374\,000);$$

$$(97200,000/60\,000=1620)$$

Klerovi: $60\,000/4=150\,000/72=2083,3333$. Sfinga u Gizi je visoka 20,833333;

Zapisano je: $160\,768 \times 72=11575296$, znači Sfingu i Horusovo oko: $1152 \times 128 = 147\,456$, a 55296, $\frac{1}{2}$ ciklusa od 110592. Ove podatke bi trebali pronaći na ravnici, njenim uzdužnim, poprekim kanalima i travnatim kazetama.

Sveto ostrvo je „odraz Neba“, nebeski hram. Vojska je navodno brojila: 1 215 000 vojnika, što je prevelik broj vojnika za tako malu državu i njenu populaciju, ako se pribroje i sve oblasti u Savezu, pa se, vjerojatno, odnosi na šifriran kalendarski podatak: $4\,374\,000/360$ dio P.Sunca=1 215 000?

$$\text{Venerinih: } 1\,215\,000 \times 584/365 = 1944000/72 = 2700 \times 1620 = 4374000 - P. Sunca);$$

$$1215 \times 8 = 9720 \times 365/584 \times 72/4 - \text{udaljenost do Sunca!}$$

Broj vojnika nosi zapis udaljenosti i P. Sunca, po sjenama na travnatim kazetama, vodenim uzdužnim i poprekim kanalima može se očitati točno vrijeme, udaljenost Zemlje, njezin položaj u precesiji ekvinocija i još mnoge druge podatke. Vjerojatno je 10 000 zaprežnih kola šifrirani podatak kalendara, možda tafros, glavni kanal oko ravnice i klerova?

c) Lov na Posejdonove sfinge

Ravnica: Geografski opis

Citat: „Cijela oblast je bila veoma uzdignuta i strma prema moru, a oko grada sasvim ravna. Ravnica oko ovog grada je i sama okružena planinama, koje su se spuštale sve do mora, bila je glatka simetrična površina, u cjelini duguljastog oblika, dužine 3000 stadija, širine - od mora prema unutrašnjosti - 2000 stadija. Ova oblast je u odnosu na cijelo ostrvo bila okrenuta ka jugu i zaštićena od vjetrova sa sjeverne strane...”(Platon, Kritija, str.190)“.

Položaj je pogodan radi pravca kretanja zraka i sjena Mjeseca i Sunca i računanja kalendara na ostrvu, mjerenja vremena na travnatim kazetama i vodenim kanalima, koje se kreću od jugo-istoka prema sjevero-zapadu.

Platon opisuje ljepotu planina, rijeka, jezera i livada, bogatu vegetaciju, na kojoj je bilo hrane u izobilju za krupne divlje i domaće životinje. Posebno ističe slona, da bi naglasio plodnost ostrva, iako Grci nisu poznavali tu životinju do Aleksandra Velikog, o njemu su, vjerojatno, znali preko Herodotovih opisa zapadne Libije, Ksesija opisuje slonove u bici između Semiramide i indijskog kralja Stabrobata, spominju se u Kirovoj borbi i perzijskim ratovima (O tome piše Herter u djelu Platons Naturkunde, str.104-106). Navodi velik broj u planinama gusto naseljenih mjesta.

„U toku dugog vremenskog perioda uredili su je kraljevi na ovaj način: imala je ona većma oblik pravilnog, duguljastog četverougona, a neravnine su poravnavali iskopavanjem kanala...Iskopan oko cijele ravnice u dužini od 10 000 stadija, kanal je imao svuda širinu jedan stadij, dubinu jedan pleter. Prihvatajući vodu koja se slivala s planina, on je sprovodio oko ravnice i pristižući s obe strane u grad, tu je puštao da se izlije u more...”

Kanal tafros: $184,32 \times 30,72 \times 10\,000 = 566231,04/512 = 110592$ ili $384 \times 147\,456$!

Od grada do mora: $184,32 \times 50s. = 9216 \times 32 = 294912/2$ sfinge, sa dubinom $30,72 = 6,144 \times 147456; (Zbir: 921,6 \times 3,1457277/\text{š.} 32/\text{dub.} 30,72/2 = 147,456)$.

Cijela oblast je uzdignuta, spušta se strmo prema moru od sjevera prema jugu, grad je na ravnici, okruženoj planinama sa sjeverne strane. Na toj strani se susreću vodeni kanali, koji skupljaju vodu sa planina, stižu do grada iz suprotnih pravaca, teku periferno pored, jer se radi o brijegu, ulijevaju se u zajednički kanal koji teče prema jugu i izliva u more. Kanal je moguće natkriven, šir. 32m., prolazi ispod mostova, š. 32m. prema jugu i ispusnom dijelu, od zadnjeg vodenog obruča dužinom $50s. \times 184,32 = 9216$. Pisci pitaju, je

li grad uvučen u ravnicu i remete li ga uzdužni i poprečni kanali? Grad je bio udaljen 50s., a š.kanala 32m.(50x184,32x32/2 sfinge).Mjera kanala su dvije velike sfinge!Dužina kanala je 50s. u ovom dijelu, a dužina klera-kopnene kazete kvadrat deset s., pa ne bi mogao uzdužni kanal od 1843,2m. remetiti tok kanala od 9216m., poprečni kanali su bili šir.92,16m., šir. tafrosa 184,32m.Razdaljina poprečnih kanala je bila sto stadija, između je bilo dovoljno prostora za tafros i mali kanal.Grad je u ravnici, samo 50s. udaljen od mora, a ravnica je š.2000s.(Grad:kvadrat:50x50s./4/72) Sigurni smo, a o tom Platon govori, kako su graditelji takvog projekta računali, premjeravali, oblikovali kanale, mostove i ušća do najmanje jedinice, podaci su odgovarali kalendaru i kretanju na Nebu, bez obzira, kako su neke detalje rješavali.Tafros - glavni kanal ide oko cijele ravnice, ostaje 126 stadija iza grada prema moru, što pripada ušću, nije objašnjeno (184,32xs.x32m.x30,72m147456x61,44).Ukupno:182,32x32x30,72x50=128x55298=707 78877 ili 11059,2x64 it.d.

Odnos širine i dužine ravnice je odnos sfinge i ciklusa 73728 i 11059,2/2, to znači18432x4;

(50,625/4=126,525x184,32/72=324x365/584/x72/4/1,6=911,25/8=11390,625-8 ciklusa, odnosno 911,25x48=4 374,000 (384x11390,625).

Broj 81(-81-8100, zavisno od dimenzija objekta): Zem.g./50,625Ven.g., sjene Sunca zapisuju na dužini 230,4x4x1,35-921,6=810/4x365/584! Ovdje je, vjerojatno, brdo, kula, ispusni objekat, grad ili kler- kvadratna travnata kazeta, nešto, na koje se odnose ovi podaci, 230,4x4+sjena Sunca 81/4. Oni nisu kanal.

d) Uzdužni i poprečni kanali

„Iz gornjeg dijela kanala prosječeni su kroz ravnicu, na međusobnom rastojanju od 100 stadija, pravolinijski kanali oko 100 stopa, koji su se ponovno ulivali u kanal.Tuda su s planina dopremali drva u grad i dovozili sebi čamcima ostalu ljetinu, pošto su prokopali poprečne plovne kanale između pravocrtnih i prema gradu“ Ljetinu su ubirali sa zemlje dva puta godišnje, budući da su zimi koristili padaline koje im je Zeus darovao, a ljeti kanalima sprovodili izvorsku vodu...“ U ravnici je bila organizovana vojska od

ljudi sposobnih za rat u 60 000 klerova, površina svakog je iznosila deset kvadratnih stadija.

Ravnica je duga 3000 s., a široka 2000 s. okružuje je zid dug 10 000 s..To znači $6000+10000s.=16000 \times 184,32(384\ 000 \times 384)!$

Udaljenost od 100 s. =184 320, pravocrtni kanali od 100 stopa- $30,72 \times 3=92,16m.(18432 - 92,16m.)$.Skica i tabela bi vizuelno bolje i preglednije predočile odnos kanala i ravnice. Pravolinijski kanali, široki sto stopa, su međusobno bili udaljeni sto s., prema procjeni bilo ih je 29, a između njih je bilo 30 kopnenih pojaseva.Njih su sjekli poprečni kanali, pretpostavka, da su i oni bili međusobno udaljeni sto stadija, bilo ih je 19, a između njih 30 kopnenih pojaseva (ukupno $30+30=60$ parcela, svaka je imala 100 klerova, ukupan njihov broj je 60 000).Kopneni pojasevi: $30 \times 18432=55296$, to je širina ravnice, bez vodenih kanala, navedeni podatak u tekstu ne odgovara .Ili su broj i veličina parcela manji ili ravnica šira? Poprečnih kanala je x-2, jer na krajevima je tafros-glavni kanal koji ide oko cijele ravnice pa nema potrebe i mjesta za paralelni manji kanal pored njega.

Zemljišne parcele:

a) uzdužne: $30 \times 30=60 \times 184\ 320=1105920,0$;

b) poprečne: $19 \times 29=48 \times 184\ 320=147456$;

Pojedinačno: $30,72 \times 28,8=8847,36 (147456 \times 6 \text{ sfingi})$;

$30,72 \times 19,2=81,92 \times 72(147456 \times 4 \text{ sfinge})$;

To su š.x d. x s., znači, da je izvan tafrosa ostao obalni dio, koji nije registriran, jer sa poprečnim i uzdužnim kanalima i površinom travnatih kazeta š. i d. premašuju navedeni podatak? Samo 30 travnatih kazeta odgovara dužini ravnice ($30 \times 18432=55296 \times 2$), a pravolinijski kanali čine još $92,16 \times 29,4914/14,7456=18,432s$.

Međusobna udaljenost: $184\ 320:92,16$;

$-25,60 \times 25,60=655,3600 \times 72/32=147456$;

$-48 \times 92,16=4423,68/4=110592$ ili $/3=147456$;

$-442368/19,2=23,04$;

Može se izračunati, koliko je dužina od 230,4, na kojima sjene Sunca i Mjeseca tvore 81 m.-g.,($2000 \times 184,32 /230,4=1600\dot{s}. \times 3200d.(5120000 \times 81=41472,000/1,6=25920)$.

$-19,2 \times 92,16=1769,472/16=110592$;

$-(230,4 \times 480)$

e) Šta rade sfinge na travnatim klerovima i vodenim kanalima ravnice?

Ravnica: $3000 \text{ s. duž. i } 2000 \text{ s. š.: } 3000 \times 184,32 = 552960,00 / 72 = 7680;$

$2000 \times 184,32 = 368640. \text{ š. } / 72 = 5120;$

$2000 \times 3000 = 6000 \times 184,32 = 110592!$

Ravnica površine 6000 stadija, a u dužinama četiri stranice 10 000, ukupno 16000 stadija (oblik pravokutnika: $2000 \times 2 + 3000 \times 2$); Dvije strane širine: $36864 \times 2 = 73728$, Sfinga ili $\frac{1}{2}$ stadija), a dvije strane dužine ($55296 \times 2 = 110592$) ciklus kalendara.

Ravnica predstavlja Sfingu i ciklus kalendara!

$768 \times 512 = 393216 \times 72 = 28311552 / 6 / 72 = 655,36;$

Kler: $1843,2 \times 1843,2 / 72 (25,6 \times 25,6 = 655,36 \times 72 = 39321600 \times 72 \times 60000 = 28,311.552 \text{ m.} /$
odnosno $1536 \times 1843,2$ ili 256×110592 ; (Skraćeno: Šema ravnice Atlantide).

Ukupno ima : $192 \times 147\,456$ sfingi;

(Napomena: Stadije smo pretvorili-kratili u stepene precesije radi lakšeg računanja).

Ravnica Atlantide je poput solarne ploče, na njoj Nebo zapisuje podatke. Poput produženog kvadrata, odnosno pravokutnika, sa uzdužnim i poprečnim kanalima čini kopnene pojaseve, koje opkoljavaju vodeni kanali, u konačnom zbiru to je ciklus kalendara i velika Sfinga. Reflektirajuće zelene i plave, modrozeleno boje, nekad srebrnolive bile su pravo slikarsko remek-djelo, kojemu bi se divili i suvremeni slikari pejzaža. Međutim, drevni graditelji kanala su imali drugi pragmatični i kozmički razlog.

Sa kanalom koji je okružuje ukupno je brojala: $6000 + 10000 = 16000 \text{ s. } \times 184,32 = 2949120,0 / 6 = 49152 / 4 = 12288 \times 12288!$ Kvadrati stadija, sfingi, precesije ekvinocija, piramida, kod Maya, pišu i kvadrati na leđima zmija čegrtuša-bili su ideja iz suživota sa prirodom pogodan oblik za nacrtati gradnje i računanje kalendara.

$-6000 \times 184,32 = 110592 / 48 = 230,4$; Na toliko mjesta je moguće računati: 81×48 , pa se na tim mjestima zbraja tačno vrijeme za prolaz sjena Sunca; Tačno, $184,32 / 8 \times 6000 = 13824000$;

Ovo su kopnene kazete sl. stranicama Vel.pir., gdje idu u visinu (duž. četiri str. $921,6 / 4 = 230,4 \times 230,4 = 53084,16$), ovdje u dužine. Ako na njima pratimo zraku Sunca, koja se

kreće 1,35/1m.-g., to iznosi $230,4 \times 1,35 = 3110,40$. Oduzmemo stvarnu dužinu str., dobijemo $81 \times 4 \text{str.} = 3240$, 1/8 precesije ekvinocija, još jedno računanje sa razlikom $3240 \times 1,35$ - površinu Sunca. Velika piramida u Gizi ima površinu kvadrata od $230,4 \times 230,4 \text{m.}$ Može računati sa jednadzbu: $324 \times \text{Zem.g.} / \text{Ven.g.} \times 3 \times 72, \text{P.Sunca!}$;

Ovdje imamo: $(6000 \times 184,32 = 110592 / 48)$ travnatih kazeta, na kojima sjene Sunca registruju vrijeme: $48 \times 81 = 3888$, na jednoj kazeti $48 \times 48 = 230,4$, ova dionica - 1/8 s. je baza! Na jednom stadiju = 8 dionica Od 230,4 računa se 81m. sjena, a stadija ima 6000 i 10000 na tafrosu, na mostovima, sto na R. ostrva, sve skupa su činile lunarno- solarni kalendar. Na tafrosu se može mjeriti kalendar na 8000 mjesta $\times 230,4$!

Na starim kartama ravnica se lijepo vidi, na južnom dijelu otoka, sjeverno je zaštićena visokim planinama, jug okrenut otvorenom moru-oceanu. Istočno je morala biti glavna luka, zaštićena od atlantskih plima i valova. Njezini kraljevi su precizno oblikovali ostrvo i ravnice, kanale i mostove, cijela država je bila lunarno-solarni kalendar. Postojalo je više luka, povijesni izvori navode tri, a udaljenost od centralne točke $50 \text{s.} \times 184,32 \times 360 /$ tri ciklusa od 11059,2 između njih?

Platon navodi, da je vojska imala klerove, a svaki površinu kvadrata deset stadija, ukupno ih je bilo 60 000. U stepenima precesije ekvinocija iznosi: $:184,32 / 72 = 25,6 \times 25,6 = 655,36 \times 60000 = 39321600 \times 72 = 28311552$, odnosno $153,6 \times 184,32$;

$-(153,6 \times 48 = 73728, \text{ a } 184,32 \times 48 = 8847,36 \times 6 = 5308416 / 72 = 737,28 / 6 = 122,88)$!

Dvoje Horusove oči iznose 256 (128×2) , šema 655,36 je pogodna metoda za razna računanja (n.pr. $655,36 \times 230,4 \times 81 = \text{ravnica} \times 72 / 102,4 \times 147,456$). Brojevi se odnose na stadij, odnosno Sfingu.

f) Vojska:

Platon, citat: “Kako je u ravnici bila organizirana vojska od ljudi sposobnih za rat? Prema odredbama, svaki od 60 000 klerova-površina jednog iznosila je deset stadija kvadratnih- davao je jednog zapovjednika i 1/6 opreme. Priča se da je na planinama i u ostaloj zemlji živila nepregledna ljudska masa, koju su zapovjednici, prema oblastima i naseobinama, podjelili među tim klerovima ...“

Vojska je 360-i dio P.Sunca: $1\,215\,000 \times 360$, a 10000 bojnih kola bi mogao biti tafros-glavni kanal oko ravnice: $184,32 \times 30,72 \times 10000 = 147\,456 \times 384$ (Njegova širina x dubina x dužina)?

g) Astronomsko značenje površine ravnice i klera

Kler je kvadrat deset stadija: $(1843,2 \times 1843,2 \times 72 = 25,6 \times 25,6 = 655,36 \times 60\,000 = 393216,00 \times 72 = 28\,311\,552)$ (256 ciklusa x 11059,2 ili 192 sfinge – 147456) !

Jarak oko ravnice: 10 000 s. dužine. okružuje cijelu ravnicu: $10\,000 \times 184,32 = 1843\,200/360 = 5120$ m. ili 14400×128 ; Sa $7,03125 \times 5,120 = 360$!

Širina x dubina: $(184,32 \times 30,72 \times 10\,000 = 56623104/360/8,5333333 \times 184,32)$.

Zapovjednik: $65,536 \times 72 = 384 \times 147\,456$!

(16 000 s. x 184, 32 s. $29491200/2$ sfinge x 147456);

Atlantidski sat je otkucavao vrijeme bez navijanja i popravljanja, dok ga katastrofa nije uništila i s njime zvjezdani kalendar.

Sfinga je mjera udaljenosti Mjeseca i Zemlje $384 \times 384/000$, iako udaljenost varira od 384-270 tisuća km. Ako stavimo u omjer kopnene zemljišne parcele po dužini pravokutnika i vodene kanale, dobit ćemo Sfingu: 147 456 i ciklus 110 592, lunarni aspekt, preko kojega je Sunce zrakama upisivalo vrijeme, podatke tokom dana, god. doba i dulje. (Slično rješenje imamo na pločnicima Velike piramide, opisane u knjizi Kristalno Sunce, Robert Temple). Na malim travnatim kazetama, okruženim vodenim kanalima moguće je računati brojne druge podatke, može se pojedinačno računati kvadrat deset s./4 ili duž str. klera $1843,2 \times 30,72$ vodeni kanal x 4 str. i sve redom, pa bi došli do zanimljivih podataka. Ravnica Platonove Atlantide je kao solarna ploča, slični su Semiramidini sunčani vrtovi, vrtovi Teotihuakana, Taj Mahala, jezero Tritonida, Starogradske polje na Hvaru i još neki lokliteti, koji nisu očuvani.

Posejdon i Kleito su izrodili pet pari blizanaca, Jan Wilson u knjizi Prije potopa opisuje institut suvladara, vladavinu blizanaca kao praksu u to vrijeme u mnogim zemljama, tako su se zvali, ne znači, da su bili biološki blizanci.

Značenje šifre: $10,125/5 = 20,25 \times 72 \times 5/1,6 = 4556,25/4$ ciklusa od 11390,625 m.g.);

h) Kraljev grad Posejdonis

„Glavni grad Atlantide ležao je na ogromnoj ravnici, okruženoj visokim planinama na velikom otoku“(Keneth Caroli)

Platon, citat: “Kraljev grad unutar Akropole bio je ovako utvrđen. Ondje, u sredini, nalazilo se nepristupačno svetište Posejdona i Kleite, okruženo zlatnim zidovima. U njemu nekoć bijaše začeto i rođeno deset kraljevića. Upravo su ondje, svake godine, iz svih deset oblasti prinosili godišnju ljetinu kao žrtveni dar svakome od njih. A, hram samoga Posejdona bio je dugačak jedan stadij i širok tri pletera. Njegova je visina djelovala vrlo skladno, a u izgledu je imao nešto barbarsko. Cio hram, osim akroterija, prekrili su s vanjske strane srebrom, a akroterije zlatom. Što se tiče njegove unutrašnjosti, cijeli strop napravljen je od slonove kosti, išaran zlatom, srebrom i orihalkom. “Dva izvora tople i hladne vode, oko zgrade i plantaže voća, pokrivene za zimsko doba ili otkrivene za ljeto. Bazeni za kraljeve, podanike, žene, za konje i tegleću marvu, opremljeni odgovarajućom dekoracijom. Tu je bio Posejdonov hram, brojna svetišta, vježbališta.

Kružni zid je polazio od tri spoljne luke, dalje vodio oko najvećeg spoljnog pojasa na podjednako udaljenosti 50s, završavao na mjestu, gdje se kanal ulijevao u more 50 s. $184,32 \times 360 = 33177600/3$ ciklusa kalendara.?

Objašnjenje:

Stadij iznosi 184,32m., a pleter 100 stopa ili $30,72 \times 3 = 92,16$ m.

Dužina x širina = $184,32 \times 92,16 = 16986,931/6 / (39,321598 \times 72 = 28\,311\,155 \times 6)$;
 $-50 \times 184,32 \times 360 = 3317760 / \text{tri luke} = 11059,2$. Udaljenost između luka je iznosila jedan ciklus.

Kraljev grad nosi zapis: $110592 \times 6 \times 256! (256/2 = 128, \text{Horusove oči})$. Sa brojem 0, 65536×25920 -precesija ekvinocija.

Moguće je mjeriti vrijeme: $8 \times 4 = 23,04; 81 \times 12 (23,04 \times 1,35) = 972 \times 365 / 584 \times 72!$.

Koliki je bio grad, možemo procijeniti iz teksta o tafrosu, kanalu koji ide oko ravnice, sastaje se na sjevernoj strani grada i prolazi pored njega, njegov prečnik je iznosio 127 stadija, vjerojatno se radi o:

$50,625/4 = 12,65625 \times 184,32 \times 3,14/360$), tvore ga sjene Sunca u dužini baze $230,4 \times 1,35 - 230,4 = 81/4!$

Kružni zid: $184,32 \times 50 \times 360 / 3 = 11059,2$;

- Pleter: $30,72 \times 365 / 584 = 19,2$, moguća visina hrama!

Citat: "U hramu su se nalazile zlatne statue: statua boga, tako velika da on dodiruje glavom tavanicu, a stoji na kolima kao kočijaš šest krilatih konja; oko (njega) sto nereida na delfinima – ondašnji ljudi vjerovali su da ih je toliko- a bile su tu i mnoge druge statue, zavjetni darovi pojedinaca. Vani, oko hrama, stajali su zlatni kipovi (svih) deset kraljeva i kraljica. Bili su tu i mnogi drugi veličanstveni zavjetni darovi kraljeva i pojedinaca, kako iz samoga grada, tako i iz (onih) spoljnih oblasti kojima su vladali. Veličinom i načinom izrade žrtvenik je odgovarao ovoj raskoši, a i dvor je također, bio u skladu veličinom gospodstva i dekoracijom oko svetišta..."

Glavni centar Atlantide krasi hram, gdje su kraljevi, bogovi, sveci i vladari, što znače zapisi?

- $101,25 \text{ nereida} \times 6 \text{ konja} = 607,5 (x72 = 4374000 - \text{P.Sunca})$;

- $10,125 \times 72 / 1,6 / 4 = 11390,625 (384 \times 11390,625 = 4374000 \text{ P.S.})$

Udaljenost: $\text{Ven. } 50,625 \times 3 = 151875$, prema položaju sjene na visini piramide i točke sjene na produžetku dužine baze!; Ta dva podatka daju udaljenost Zemlja-Sunce i P.S.

- $162 / 2 = 81$, tvori ga sjena Sunca na dužini od $230,4 \times 1,35 - 230,4 \times 2$!

- duž.str. $230,4 \times 365 / 584 \times 72 / 1,6 = 6480$;

a) Kip boga Posejdona je visok preko 90m., moguće $91,125 \times 4 / 1,6 (2278125 / 2)$ ili $4374000 / 48000$!; A ciklusa $11390,625 \times 384$!

Kad površinu Sunca podijelimo sa 48, dobijemo 91125! Ravnicu djelimo sa 48, dobijemo 125 stadija $\times 184,32 = 23040$; Na toj dužini možemo pratiti kretanje Sunčeve zrake, a P.Sunca $4374000 / 23040 = 1898,4375$, što je 1/8 udaljenosti do Sunca, ovu godinu su stari narodi zvali svetom! Vjerojatno je ravnica mjerila udaljenost Zemlje do Sunca, sjene pokazivale točno vrijeme.

(Ako je visok $92,16 \times 584 / 365 = 147\,456$, Sfinga);

b) $91,125 / 8 = 113,90625$, osam ciklusa kalendara, a $91,125 \times 48000 = 4374000$;

Ravnica $6\,000 \times 184,32 = \text{ciklus } 110592 / 48 = 230,4$;

Sfinga: $147456 / 64 = 230,4$!

c) $91,125/48=1898,4374 \times 230,4=P.$ Sunca, sveta godina je 8-i dio udaljenosti do Sunca($151875/8$);

Broj 10 kipova: $10,125 \times 184,32=1866,24/72=2592,;$

$(1866,2397/147456=126,56247);$

Ako su i kraljice, onda to iznosi $20,25 \times 72=1518,75/8=S$ вета godina!

Vjerojatno se radi o: $(50,625/4=126,5625 \times 184,32/72=3240/4=810; 15820312 \times 147456;$

Broj 50,625 nastaje od: $230,4 \times 1,35=3110,4-230,4=81 \times 365/584 \times 72!$ U osnovici, na dužini iznosi $202,5 \times 365/584$, a $\times 3=607,5 \times 72=4374000$, P. Sunca;

Po ovoj metodi su računali vrijeme, godišnja doba, položaj Zemlje u odnosu na Sunce, položaj Mjeseca i Venere, vrijeme precesije, pogledali su točku sjene zrake na kanalu ili kleru, hramu, mostu i znali precizno pročitati kao na satu. Vjerojatno su imali oznake, na piramidi su to stepenice, kameni blokovi na platformi i monoliti, na kojima se mjerilo vrijeme svaka tri sata ili prema dužini objekta tokom dana, 12 sati, zavisno od god. doba. Kvadrat $230,4 \times 230,4$ na piramidi sa stranicama kao dijagonalama, u visinu prate sjene Venere i step. prec. sa Horusovim okom, a na tlu je kazeta sa ukrštenim dijagonalama istovjetna obliku piramide, koja je vjerojatno otkrivena kao pogodan oblik za kozmičko računanje. Može to biti kvadrat deset stadija i slične kombinacije, samo je više mjesta za računanje kretanja sjena Sunca(8×4).

Glavni kanal tafros koji ide oko cijele ravnice, zatim od grada prema moru, zbunjuje mnoge pisce, odnos položaja grada, ravnice, uzdužnih i poprečnih kanala?

- Glavni kanal-tafros, dužine 10 000 s., skupljao je vodu sa planina, sprovodio je oko ravnice i pristizao s obe strane u grad i tu ispuštao vodu u more. Pisac Tejlor smatra, da je kanal dodirivao grad u njegovoj najjužnijoj tački, gdje se ulijeva u more, pita, da li je tada grad uvučen u ravnicu i remete li ga kanali za navodnjavanje?

Grad je u ravnici, dijelu do juga i mora, udaljen 50s, njega ne remete kanali, njihova udaljenost je 100s. Kalendarska šema i kozmička križaljka je bila precizno složena, sve je bilo prema podacima Neba, složeni lunarno-solarni kalendar. Tafros je skupljao vodu sjeverno sa planina, stizao do grada i tekao prema jugu, grad je na brijegu, pa nije logično očekivati kopanje dubokog kanala kroz središte, već periferno. R. grada je 127s. On je prokopan od posljednjeg vodenog pojasa do mora.

Pisac Fridlender smatra, da je kanal dodirivao grad na sjevernoj strani, da je od posljednjeg vodenog pojasa iskopan kanal. Platon ga ne spominje, polazeći od prečnika grada, izvan tafrosa je ostao obalski pojas od 127 stadija, pisac Herter smatra, da Platon ovo nije do kraja osmislio.

Kanal dodiruje grad na sjevernoj strani, a ulijeva se u more na južnoj strani.

Šta predstavlja obalni pojas: $126,5625s \times 184,32 = 23328/128 = 1822,5/1,6 = 11390,625$; ($23328/72 = 81 \times 4 = 324$). A, sjene Sunca: $20,25 \times 365/584 \times 72 = 91125 \times 48$! Možda dio ušća, neke građevine, travnate kazete i ispusnog kanala, ali el.kalendara. Na obalnom dijelu je ciklus x sfinga, $11390,625 \times 147,456$. (Moguće: $2304 \times 1,35 = 230,4 = 81 \times 4(324)$;

Navode se tri luke, do Atlantskog oceana je bio kanal za brodove, a na drugoj strani vanjski most i irigacioni kanal, između su tri ciklusa kalendara: $110592 \times 3 = 331776$;

Od Friedlendera, koji je analizirao podatke, doznajemo:

Niski breg kao središte ostrva, odnosno kružni zid je bio udaljen 50s. od posljednjeg vodenog pojasa, a do centra ima još 10,5 stadija, što ukupno iznosi 61s. razlika iznosi 10,5 s., prečnik je imao 27.s. ($184,32 \times 27 = 4976,64$ ili $153,6 \times 324$); Ovdje je zapisana Ven.g. $3110,4/4976,64$ Zem.g. kao kod Maya. Možda oznaka kalendara?

Kako sjene Sunca prolaze bregom? ($4976,64/16 = 3110,4/1,35 = 81$);

$$-216 \times 230,4;$$

$$-76,8 \times 648,0, 4976,64/48 = 103,68/1,6 = 648,0;$$

Približan broj: $61,44 \times 184,32/73728 \times 153,6$ (Sfinga, stadij, ciklus u stepenima precesije);

Razlika od 10,5 se vjerojatno odnosi na $42,1874/4 = 10,546875 \times 184,32 = 194,40000$;
 $-270 \times 72 = 19440 \times 45/2$ Sunca. Može: $19440/6 \times 1,35$!

Ven.br. $16,875/4 = Zem. 6,75 \times 384 = 259,20$, to je $\frac{1}{2}$ čestice ošt. Hor.oka.

Zaključak: $10,546875 \times 2(210,9375 \times 360 = 7593,75$ ili $\frac{1}{2}$ udaljenosti do Sunca);

Udaljenost od centra do mora $50s. \times 184,32 \times 360 = 33177,600/3$ ciklusa od 11059,2; Možda bi skica sa statističkom tabelom i komentarom najbolje prikazala podatke, skica modrozelenih ravnica sa tafrosom oko nje, zelenim kazetama-klerovima, uzdužnim i poprečnim kanalima, veće dubine oko ravnice i od grada do mora, tafros-tamnoplava boja, kanali uzdužni i poprečni plići - svjetlija plava, a klerovi - zelena boja, svaki posebno sa kanalima oko njega, kao kvadratna piramida položena na tlo, kanal od grada do mora, izračunati detaljne podatke o kretanju sjena Sunca danju, a Mjeseca noću,

protok vremena kao na Vel.piramidi: $230,4 \times 8 \times 1,35$, a razlika $81 \times 8 \times 4 = 2592,0$ i cijelom otoku it.d. Matematičari, astrofizičari i slikari neka kažu svoje, ovdje je za sada bilo i previše podataka.

Pod Sfingom imamo zapis $20,833333 \times 73,728 = 153,600 \times 72(11059,2, \text{ciklus kalendara})$, šir.xduž. $42,622225 \times 73,728 = 314,57278$; vis.korita : $55,296 \times 584 / 365 = 88,4736$, ostali podaci se odnose na t.zv.“vremenske kapsule“- 65 i $130 \times 73728 = 9584,64$ i t.d.

Egipat je sačuvao drevne zapise, nisu nam ni potrebne pločice iz Seisa. Platon navodi, da su njeni počeci 1000g. iza potonuća Atlantide. Velika piramida je remek - djelo, njeni graditelji su zapisali svu mudrost svoga doba, ali i sve važnije događaje. To ćemo pročitati na Sfingi, platformi i t.zv.“ventilacijskim otvorima“ Giza je mjesto “Eneide egipatskih bogova“, svaki pojedinačno i zbir svih brojeva odgovara devetki ($184,32 / x72 = 147456$ -Sfinga), piramide su pogodno mjesto za Bethovenovu Devetu simfoniju, operu „Aida“ Đuzepa Verdija, Hegel bi mogao ispitati svoj apsolut, Goethe svoja djela, Einstein prostor i vrijeme i mnogi drugi. Ona nam je pomogla da razumijemo Platonov tekst, sačuvala je zapise, pa nije važno, da li su i gdje sačuvane pločice iz hrama u Seisu. Kozmičko pismo svete geometrije je davno zaboravljeno, ne znaju ga današnje generacije.

Ciklusi vremena zapisani na Vel.pir. u Zem. i Ven.g. ($5994 \times 365 / 584 = 3746,25\text{g.}$, iznosi $83,2 \times 72$! Devetka Venerina: $9 \times 584 / 365 = 14,4 \times 2 = 57,6$ ($x32 = 184,32$ stadij). S njom možemo računati Sfingu, $184,32 / 9 \times 72$, udaljenost i površine Mjeseca i Sunca, precesiju Venerinu i Zemaljsku i još puno toga. Kozmički ples bogova iznad Gize traje vječno, dok traju Nebo i Zemlja.

Atlantida nosi zapis i ključ jednog od najznanstvenijih kalendara u povijesti čovječanstva, prepoznat ćemo ga na egipatskim piramidama, Boroduru, Babilonskoj kuli, Stonhengu, kod Maya... To je ključ najstarije civilizacije i povijesti čovječanstva. Platon, ma kako bio veliki mudrac i filozof, nije mogao smisliti ovakvu složenu kozmičku šemu, niti protumačiti značenje. Pronašli smo ključ i protumačili njegovo značenje, zavirili u drevnu povijest znanosti, uvjerali se u njezin visok domet.

Od Timeja, Pitagorinog astronoma, do danas mnogo je vremena prošlo, proteklo vode u Nilu, zvijezde puno puta prošle Nebom, praveći kružnice i elipse. A, vrijeme, išlo ravno, u krugovima, kroz crvotočine i crne rupe, nikad se ne vraća, strelice su mu uvijek

okrenute u jednom pravcu – budućnosti. Ostalo je znanstvena fantastika. Drevni narodi su bili opsjednuti s vremenom. Pratili su tisućama godina sve pojave na Nebu, bilježili podatke i složili šemu bez sofisticirane tehnike složenih lunarno - solarnih i vjerskih kalendara, koja je funkcionirala, ne kao slika, već odraz spuštenog Neba na hramove, pozicionirane po veličini i međusobnoj udaljenosti, da skladno registruju istovremeno brojne kozmičke podatke tisućama godina uz ugrađene korekcije promjena koje nosi mehanika Neba i godišnjih doba. U jednoj točki ste pročitali svetu geometriju-dužinu, širinu, dubinu i visinu, vrijeme-koliko Zem., a koliko Ven.g., step. prec., udalj.do Mjeseca i Sunca, odraz njihove površine u omjeru površine hrama... Često susrećemo nazive Nebeski hram, današnji znanstvenici ne znaju ga objasniti, ni dati odgovor na pitanje, šta je vrijeme. Svete vatre su se palile samo sa Sunčevim zrakama.

Sve potvrđuje, da je Atlantida stvarnost, da je Platon prepričao istinitu priču, da nije upitna njegova vjerodostojnost i kredibilitet, da je u davnoj pretpovijesti postojala napredna civilizacija - Atlantov otok.. On je bio siguran, da posjeduje važan dokumenat, on ga je prepričao, ali nije tumačio, da li nije stigao, znao, brojke nije mjenjao, jer bi kriptografija bila narušena, a on je i danas precizan, kao da je živ. Za tekstove bogova važio je zavjet šutnje. Šema je bila poznata u Periklovo doba, Egiptu, Babilonu, Grci sa otoka Parosa su je donijeli i zapisali na Starogradskom polju na Hvaru prije pisanja Platonovog Dijaloga Timej i Kritija.

Vodić na ovom uzbudljivom putovanju bila mi je arheološka astronomija. Hvala na pratnji i dobro odrađenom zadatku!

Jedan povjesničar je napisao: "Moguće je, kako neki i pretpostavljaju, da znanost koju nalazimo u osvit zabilježene povijesti, nije bila početak znanosti, već predstavlja ostatke znanosti neke velike i još neotkrivene civilizacije".

„Sve ide dobro kad su zvijezde na tvojoj strani“, reče Krešimir Mišak u Predgovoru hrvatskom izdanju knjige Zemljovid drevnih kraljeva mora, Charlesa H. Hapgooda (AGM, Zagreb 2009.g.), inače urednik emisije H.R.T.-a „Na rubu znanosti. Zvezdoznanci su znali čitati zapise zvijezda i orijentirati se prema njima, tumačiti vrijeme i kozmičke podatke iz njih na piramidama, hramovima, otocima, morima i oceanima.

„Malo danas fizičara zna Keplerove zakone o kretanju planeta i matematičara, koji znaju da je njegova uporaba potencija u obliku razlomaka ($n \cdot \pi^{2/3}$) i poseban položaj

br.pet), dio faraonske matematike od prije nekoliko tisuća god.“(R.A.Schwaller de Lubicz, Hram čovjeka).

„Moj je cilj dokazati da nebeski stroj
nije nikakvo božansko živo biće,
nego svojevrsni satni mehanizam“.

Johannes Kepler

Mjesec, Venera i Sunce su upisivali podatke, mjerili protok vremena u lunarno-solarnim kalendarima, precesiju ekvinocija i još brojne podatke Svemira, bilo je to jedinstvo makrokozmosa i mikrokozmosa, suživota sa prirodom. Oni su spustili nebeski stroj „Egipat je slika Neba“, a Atlantida je funkcionirala poput atomskog sata, pulsara, znanstvenici bi još puno toga mogli naučiti od drevnih mudraca.

5) Kada je zvijezde Lav bilo „Nosač Sunca“?

(Je li to vrijeme potonuća Atlantide?)

Platon kaže, da su mitovi „slaba i primitivnom imaginacijom oblikovana sjećanja na događaje iz pradavne prošlosti. Uz pomoć tih sjećanja i zapisa (ukoliko postoje) može se doći do vjerodostojnog prikaza pradavnih događaja“ (Dijalog Timej i Kritija). Mitove se općenito ne smatra pouzdanom osnovom za znanstvene dokaze. Oni su zgodna priča kroz vrijeme i prostor, koje treba ogoliti od lokalnog folklora i razumjeti njihovu osnovnu poruku i simboliku. Ima i onih, koje su stvarali veliki mudraci, opisujući događaje na specifičan način, a koji su se uistinu dogodili, potrebno ih je adekvatno tumačiti i dešifrirati.

Je li moguće ovu povijesnu zagonetku odgonetnuti bez neke komplicirane znanstvene metodologije, rješavati je poput kozmičkog rebusa, na osnovi podataka iz više izvora i doći do približne procjene o orijentaciono mogućoj godini katastrofe. Na koptskom papirusu imamo mit kao svojevrsni arhivski zapis na Nebu, pa moramo pokušati odgonetnuti njegovo značenje. Imamo dokaze, da je postojala, a do kojih smo došli posrednim putem. Tragamo za odgovorom, kada je potonula?

Kritija prepričava kazivanje egipatskog svećenika Sonkisa, „određuje datum te stravične prirodne kataklizme“, potonuće Atlantide zbilo se „u toku jednoga dana i sledeće stravične noći“, 1000 god. prije osnivanja Saiskog kraljevstva, to je vrijeme Solona, 8000 god., on je boravio 560. god.st.ere, od danas 11500g., odnosno po procjeni 9560.g.;

„Hijeratičko (svećeničko) vijeće božice Neith od Saisa, zaštitnice učenja, povjerilo je Solonu da su njihovi arhivi stari tisućama godina.Ti zapisi govore o kontinentu s onu stranu Herkulovih stupova, koji je potonuo oko 9560.g.p.n.e.“(Andrew Tomas, Atlantida, str.16);

Pisac Adrian Gilbert u knjizi Kraj vremena, navodi, da je Platon priču čuo iz pete ruke, kada je već bila stara 200 god, pa „ ne treba čuditi, ukoliko priča sadrži i neku netočnost“;

Pisac Andrew Thomas navodi, da je Platon osobno boravio u egipatskom gradu Seisu, kojom prilikom su ga svećenici upoznali sa izvornim tekstom o Atlntidi;

Autori knjige Kataklizma:D.S.Allan i J.B.Delair navode dokaze kozmičke katastrofe, koja se po njima desila 9577.g.pr.Kr.Pored brojnih dokaza, ovdje treba navesti samo „drevnu perzijsku tradiciju koja kaže da se razarajući sukob između Zemlje i divljajućeg nebeskog objekta Tistrye (Ovidijeva Faetona) desio, kada se ovaj zatekao u zodijačkom sazviježđu Raka. Iako je prema zapisima Tir naziv četvrtog mjeseca, a Rak četvrto zvijezđe od Ovna- po drevnoj perzijskoj godini, sukob bi bio u četvrtom mjesecu - po suvremenom računanju.“Međutim, „po drevnoj perzijskoj šemi,Tir i zodijački znak Raka, su od 21.lipnja do 21.srpnja“. Po toj kronologiji kataklizma se desila u vrijeme žetve 4.srpnja 9584.god.- „tog dana i slijedeće pogubne noći“, kako govore predaje.

-Platon navodi, da se katastrofa i potonuće Atlantide dogodilo oko god. 9600 pr.Kr., da početak egipatske civilizacije, hrama u Seisu datira 1000 g. poslije katastrofe, oko 8000 g., jer je pisao oko 560.g.;Platonova kronika Atlantide potvrđuje 9560.g.;

-Torinski papirus navodi približnu god. početka egipatske civilizacije Platonovoj, po Zaratustri novo doba i računanje vremena počinje 9660.g. ;

-Otto Muck u knjizi Atlantida, mit ili stvarnost, procjenjuje vrijeme katastrofe 8498.g.;

-David Lewis (u knjizi Zabranjena povijest) govori o kataklizmi oko 9500.g. pr.Kr. koja je pogodila Zemlju, kao posljedica udaljene kozmičke eksplozije koja je, uz snažne gama zrake, izazvala potrese, poplave, požare, uzdizanje planinskih lanaca..., čak i poremetila putanje planeta?

- Zodijski znak Lava se otvara u znaku Lava između 10950-8800 g.pr.Kr., kao da najavljuje novi ciklus. Je li vatra zaprijetila svijetu, kada je Lav označavao precesiju ekvinocija? Iz Knjige mrtvih saznajemo "da gibanje Sunca na nebu čuvaju dva lavolika boga ili „Akeru“ koji su stajali na jutarnjim i večernjim vratima“. Pisac Andrew Tomas smatra, „da je Sfinga bog čuvar i da njezino značenje treba tražiti u solarnom ciklusu „Velikoj godini“ ili precesiji ekvinocija“(Atlantida).

- U njemačkom Leksikonu astrologije od 1996.g.; izdanje A.G.M. na jednoj kružnici ucrtano je „napredovanje proljetne točke u Platonovoj godini“, Lav zauzima 36 stepeni.($36 \times 72 = 2592$ od 10500-7900g.), slijedi Rak od 7900-6500.g.?

Neki pisci datiraju piramide i starost Sfinge sa 10500 g.st.e.. Nije jasno, kako su došli do te god., možda je tada po njima zvijezda Lav bilo „Nosač Sunca“?

Na koptskom papirusu iz devetog stoljeća je zapisano: "Potop se zbio, kada je srce Lava ušlo u prvu minutu glave Raka"?

-Pisci navode, da je znanstveno potvrđena pojava dramatičnog zatopljenja, u roku 15 g temperatura je porasla od 6-10, odnosno 8 stepeni Celzijusa oko 9645.g, to je moglo prouzročiti otapanje ledenjaka, velike plimne valove i poplave katastrofičnih razmjera u Meksičkom zaljevu, izazvati katastrofalne tsunamije, koji jureći preko Atlantika prema obalama Afrike i Evrope, oko ostrva multipliciraju snagu, susreću i vraćaju se sa osekom, vukući sve za sobom. Tome su se pridružili potres i vulkanska eksplozivna erupcija, što je raznijelo otok, a lava ga prekrila. Južna Amerika i južni Atlantik su u unutrašnjosti planete poput Bermudskog trokuta, tu je mjesto sudaranja ploča i opasni vulkanski pojas, veliki krater. Otok je bio nestabilan i zbog kopanja rude oreichalk, vađenja kamena za gradnju i potkopavanja vanjskog zida radi izgradnje luka za brodove sa unutrašnje strane.

Jesu li to sve bili uzroci i vrijeme potonuća Atlantide, kao što navodi Platon (William P.Eigles, U obrani katastrofa, Zabranjena znanost, J.Douglas Kenyon)? Opisuje ih i Dave R. Heyneck, u knizi Atlantida, Isčezli kontinent;

Postglacijalni porast razine mora i oceana navodi u knjizi Prije potopa, Jan Wilson, Jacques Laberyc (L Homme et le Climat) prikazuje u dijagramu, da je razina svjetskih mora od kraja Ledenog doba do 2000 g. po Kristu, brzo rasla do 5000g. pr.Kr., kada se ustalila. Porast razine je iznosio od 120-130 m., mnoge obale i kopnena područja su potopljene, stvoreni mnogi otoci, čak i nova mora. Radioaktivnim metodama se ustanovio pomor mikroorganizama u moru oko 9500.g., jer je poremećen morski salinitet zbog velikog dotoka slatke vode u mora i oceane, istraživač Rick Fairbanks sa Zemaljskog opservatorija pri Kolumbijskom sveučilištu sa brodom za podvodna istraživanja Ranger iskopavao je uzorke iz mlađeg koraljnog grebena uz otok Barbados u Karipskom moru, ustanovio da vrsta Elk Horn (losov rog), živi na dubini od jednog metra, primjenom starosti radioaktivnim ugljikom i spektromerijom termalne jonizacije ustanovio, koliko je porasla razina mora i oceana, jer su nađeni na velikoj dubini. U istraživanju mu je pomagao francuski stručnjak Edouard Bart. Znanstveno je dokazan velik dotok slatke vode u mora i oceane, porast razine vode, pomor mikroorganizama, pomjeranje položaja koralja na veće dubine i dramatične poplave oko 9500.g.pr.Kr.; Sadašnji porast temperature za nekoliko stepena utječe na naglo otapanje leda, ako se nastavi, razina mora i oceana bi porasla po procjeni za 160 m., najviše utječe na to čovjek sa staklenicima i zagađenjem atmosfere. Možemo samo predočiti, šta je u prošlosti značio porast temperature od 8-10 step.C. u kratkom vremenskom periodu, kako su se ledenjaci naglo otapali i izazvali strahovite i katastrofalne poplave.

- Na platformi i vrhu Velike piramide, te u njenim t.zv., „ventilacijskim otvorima“ zapisana je god. 9584,64g. Sfinga broji 130 svojih skokova do tog vremena ($73,728 \times 130$ ili 65×147456 , sa obe svoje dužine 9584,64.g.); Vrh Velike piramide broji u stadijima: $184,32 \times 52 = 9584,64$; a „ventilacijski otvori“ u stepenima prec.ekvin. $66,56 \times 2 \times 72$, Raspon se kreće od 9590,4-9584,64g., zavisno, da li množimo $(83,25/16) \times 52,03125 \times 184,32$ ili samo sa 52, tako i Ven.g. $3746,25 \times 52,03125$!

Egipat je zapisao povijest na piramidama i katasrofe, ali današnji znanstvenici ne znaju pročitati i objasniti ove zapise.

-U Pismima Tibetanskih mudraca od Norberta Lopera, Beograd 1986.g., navodi se 9564.g. kao vrijeme potonuća Atlantide? Ne zaboravimo, da su u ostalim dijelovima

svijeta postojali hramovi, koji su zabilježili važnije događaje, a nisu bili pogođeni poplavama.

- Neki izvori navode $9590,4/72=133,2/16 = 83,25 \times 72=5994 \text{Z.g.} \times 16$, odnosno sa Hor. cjelovitim okom iznosi: $72 \times 16=1152 \times 83,25!$ Stadija $184,32 \times 52,03125$, a stepena precesije 133,2. Prelomna godina, nastavak računanja sa 57,6 g. kao mjerom kalendara, ona iznosi $3,2 \times 57,6=184,32$ -mjera za dužinu-vrijeme. Jedno indijansko pleme iz brazilskih prašuma, za koje se nije znalo, da postoji, izlazi svakih 57,6 god. na čistinu, otpleše ples i povlači se. Sasvim sigurno, da ritualno obilježi svoj kalendar ($3,2 \times 57,6=184,32$ stadija, drevne mjere za dužinu). Sa ovim brojem premjeren je Teotihuakan.

Astronomi, klimatolozi i geolozi mogu najtočnije protumačiti i dokazati, šta je uzrokovalo tako nagli porast temperature nakon kraja ledenog doba, poplave, da li je na to mogla utjecati eksplozija daleke zvijezde, pad meteorita, nagnutost Zemljine osi, veća ili manja brzina okretanja unutrašnjeg sloja i nesklad sa okretajima vanjskog plašta Zemlje, pomjeranje magnetskog pola, veća ili manja izloženost zračenju Sunca, izračunati točno vrijeme, kada je zvijezde Lav bilo „Nosač Sunca“? Nebeska mehanika je od tada pomjerila položaj zvijezda, koliko, to najbolje znaju astronomi, koji su nedavno snimili crvenu točku ili zgarište izgorjele zvijezde u zvijezdu Lav, možda mit, ipak ima osnove u stvarnom događaju?

6. Z a k l j u č a k:

Atlantida nije mit ni bajka, astronomija potvrđuje njeno postojanje, prema sačuvanim zapisima iz više izvora, kazaljka kozmičkog vremeplova zaustavila se polovinom 10. tisućljeća u ljeto 9584,64 g.- 4. srpnja 9584. god. i zabilježila vrijeme katastrofe. Lokacija zapadno od Herkulovih stuba-Gibraltara, u močvarama Španije, blizu grada Cadiza. Ona je u stvarnosti i po nazivu bila Atlantov otok-ostrvo, a ne kontinent, površine 600 000 milja. Veliki grčki filozof i mudrac Platon opisao je ostrvo i istinit događaj, njegov kredibilitet nije upitan.

Ovo je bila Atlantida iz pera amatera, ni alternativa, ni kreacionizam, ni proročanstvo, ni bajka, ni mit. Ja sam napisala svoje kao dug velikom grčkom filozofu

Platonu i povijesti znanosti, plejadi drevnih mislilaca, mudraca i graditelja davno prohujale i zaboravljene epohe, podastrla dokaze o postojanju Atlantide. Oni, koji znaju više od mene, neka pišu i dokazuju ili pobijaju navedeno. Imaju riječ astronomi, povjesničari, egiptolozi, arheolozi, antropolozi, geolozi, vulkanolozi i drugi ...olozi.

Očekujem „ubojite strele“ od „čuvara ortodoksne znanosti“, a, kad se „prašina slegne“, vjerujem da će netko od uvaženih znanstvenika kod nas i u svijetu sam pročitati tekst, analizirati podatke, provjeriti dokaze i uvjeriti se u njihovu istinitost.

Epitaf:

Rijeko Guadalquivir, kada se sa svojim pritokama valjaš sa brda kroz ledenjačka jezera, gorja i udoline Iberijskog poluotoka kaskadama u korito i ušće svoje, stišaj bučne valove, umiri svoje srce i zauzdaj tugu, kada prideš u zaljev blizu grada Cadiza, teci tiho s pijetetom, jer tamo dolje leži i sniva vječni san ONA, prapostojbina civilizacija. Pitaj visoke oceanske valove, što se uz grmljavinu obrušavaju o bregove i obale, pjene, huče i Herkulovom Gerionu pjevaju vječnu uspavanku tamo iza feničke utvrde na humulusu, možda su na svom pohodu vidjeli, gdje su hramovi, mostovi, zlatni zidovi od bakra, oreichalka i zlata, kanali, ravnica, luke, brodovi, sveci i bogovi, njihovi grobovi?

Vi brodovi, koji plovite s onu stranu Gibraltara i Ceute, na daleke oceanske pučine, smanjite brzinu, pozdravite brodskim sirenama i bacite vjenčić cvijeća velikim pomorcima i mudracima, koje izbrisaše sa lica zemlje kozmička eksplozija daleke neke zvijezde, vulkanska erupcija, potres, potop, katastrofalan tsunami i pobješnjelo more zajedno sa velikim troveslarkama, trgovačkim, ratnim i vojnim preooceanskim brodovima;

A, ti Atlante, gorostasni, što ponosno sa Oceanom dijeliš ime najstarijeg sina boga Posejdona, bješe svjedokom katastrofe, zaboravi na Herakla, Ladona i jabuke svojih

ćeri Hesperida, ne gledaj meduzu gorgonu, čuvaj predstražu, čvrsto i vječno drži na svojim leđima Nebo, u kojem stanuju ljutiti bogovi, jer „nikad se ne zna“?

II. BABILON-Semiramidini viseći vrtovi (Viseći vrtovi kraljevske palače u Babilonu)

Mezopotamiju smatraju kolijevkom civilizacija koje su nastajale u dolinama velikih rijeka-Eufrata i Tigrisa, Nila, Žute rijeke i drugih. To je „Zemlja između dviju rijeka“ ili „Kuća dviju rijeka“. Tu je nastao antički grad Babilon - „Božija vrata“ ili sumerski „Božiji dvori“, vrata, kroz koja se spuštaju bogovi s Neba, na kvadratnoj površini od 480x480 ha. Smješten je u Mezopotamiji, istočno od Eufrata, 50 km. južno od današnjeg Bagdada. Znamenit je po svojoj arhitekturi, krasi ga velike trostruke zidine, hramovi, Ulica precesije, Ištarina vrata i Semiramidini t.zv. „viseći vrtovi“. U djelu Septem orbis miraculis iz 3. st. Aleksandrijskog tehničara Filona iz Bizantije (neki navode Filona iz 4. st. iz Herakleje) „sedam svjetskih čuda“ čine, pored ostalih, t.zv. viseći vrtovi kraljevske palače u Babilonu i zidovi Babilonije koje opisuje Herodot. Navodno su bili na sjeveroistočnom dijelu četverokutne kule. Zanimljiva je sličnost sa opisanom Platonovom ravnicom Atlantide, slična je i Hamurabijeva stela sa 282 zakona (281,25x360x72/1,6). Platon navodi, kako su vladari Atlantide jednom u pet i šest godina naizmjenično, prinosili žrtve, na steli klali vola, sudili, polagali zavjete i zakletve. To je dokaz, da je postojalo pismo i zvjezdani kalendar, u Babilonu je poznat Hamurabijev zakonik, a Rimljani su na Kreti podigli sličan spomenik sa zakonima kasnije.

Viseće vrtove uzalud tražimo u povijesnim izvorima, na glinenim pločicama, neki sumnjaju da su uopće postojali, pa ih pripisuju legendi, plodu mašte ili netočnom prijevodu. Engleski arheolozi ih smještaju u Ninivu. Možda se u prošlosti nisu tako zvali, ako su rasli na širokim i velikim platformama kraljevske palače, moguće predstavljaju šumu, park, polje, sunčane vrtove, dio ravnice? Mjesto, na kojem je sagrađena Babilonska kula se nekad zvalo Ravnica Šinearska- Kula se gradila na širokom polju Šinearu, koje je karakterizirala plodnost i ljepota, pa su se, možda zvali Šinearski vrtovi Sunca? Smještena je pored Eufrata, 5 km. južno od Babilonske platforme

($5 \times 8100 \times 1,35 = 1093500$ ili $\frac{1}{4} = P.$ Sunca, koje je, poput kozmičke kazaljke na njoj zapisivalo vrijeme). I ovdje je primjenjeno pravilo, "Kako gore, tako i dolje..." i obratno. Da li na njoj ima klerova kao kvadrata 10 stadija ili su manje jedinice sa nešto drugačijom šemom? Ali primjenjeno je metodološko pravilo Horusova dva oka kvadrat stadija u stepenima precesije ekvinocija: $25,6 \times 25,6 = 65,536$, šema se može primjeniti na stadij, stepen precesije ekvinocija, pleter, Venerine i Zemaljske godine. Pretpostavljam, da je na ovoj manjoj površini primjenjena manja jedinica za dužine, visine-jedinice vremena kalendara, moguće pleter $30,72 \times 4 = 122,88m.$ -g., to je površina zelenih kazeta, a oko njih stepeništa i platforme, slično vodenim kanalima ravnice Atlantide?

To znači slijedeće: $122,88 \times 122,88 = 1509,9346 = 102,4 \times 204,8$, ili 147456×73728 (sfinga). Sfinga ima $12 \times 122,88$, a 48 pletera.

I kod Teotihuakana susrećemo katastar polja, koja odstupaju od osi 17 stepeni-smatraju pisci i ne znaju zašto. Kalendarska šema!

Radi se o četiri pletera: $30,72 \times 4 = 122,88 \times 122,88 / 204,8 \times 0,1024 \times 72$). Radi se o istoj šemi). To je 360-i dio četiri ciklusa kalendara: $122,88 \times 360 / 4 = 11059,2$ ili $30,72 \times 360$!

O Semiramidinim visećim vrtovima doznajemo iz grčkih izvora- Herodota, Strabona, Berosa, Filea, Diodorusa Siciliusa i drugih. Smještaju ih oko 600.g.pr. Krista. Gradio ih je Nabukodnazar za suprugu- kraljicu Amitis iz Mideje (Iran), koja je čeznula za domovinom i volila planinski pejzaž. Mitologija spominje Semiramidu iz 8.st.pr.Kr., da li su izgrađeni za starog babilonskog carstva, vladavine Hamurabija (od 1792-1750.god. pr.,Kr.) ili, kako tvrde povjesničari, za vladavine Nabukadnazara, (604.-562.g.) koji je obnavljao Babilon po starom nacrtu i na izvornim temeljima? Njemački arheolog Koldewey je otkrio ostatke u blizini današnjeg grada Al Hillaha, južno od Bagdada.

Prema opisu grčkih povjesničara, vrtovi su ležali na četverokutnoj kuli, oblika kvadrata, dužine stranica četiri pletera, stare mjere za dužinu ($30,72 \times 4 = 122,88 \times 122,88 = 15099,494 / 4 = 184,32 \times 147,456$ ili $25,6 \times 204,8 \times 72$). Sfinga $147456 \times \frac{1}{2}$ Sfinge 73728 ili $204,8 \times 102,4 \times 72$; Šema: $655,36 \times 23,04 = 15099,494$. Sa stepeništima- vodenim kanalima, jedna zelena kazeta je mogla iznositi: $122,88 \times 30,72 = 3774,8735 \times 4 = 15099,494$, jedna stranica sa vodenim slapom? Ako želimo odrediti broj točaka za mjerenje vremena sa sjenama Sunca, pomnožimo

broj $23,04 \times 4 = 921,6 \times 1,35$ sjenama Sunca, zatim $\times 655,36 / 184,32 = 110592$, dobijemo ciklus vremena, kakav nalazimo na ravnicima Atlantide.

Možemo zbrojiti dužinu str. i širinu slapa-stepeništa: $122,88 + 30,72 = 153,6 \times 4 \text{ str.} = 6144 \times 72 = 442368 \times 1200 / 360 = 147456$, sfinga! Na jednoj str: od 23,04 nastaje sa sjenom Sunca $81 \text{ m.} \times 655,36 = 5308416$, to je ravnic. Osnova Velike piramide je ravnica, kvadrat $230,4 \times 230,4$ (Sfinga: $147456 / 64 = 230,4$). Nad popločanim osnovama dizali su se ovalni svodovi, terase jedna iznad druge pod različitim kutovima. Čvrsti stupovi su držali svodove od crijepa. Masivne kamene ploče različitih oblika tvorile su platformu, pokrivenu trskom i zalivenu asfaltom. Katovi su bili spojeni velikim stepeništima, pokriveni masivnim kamenim pločama različite veličine ružičaste i bijele boje. Stupovi su bili visoki oko 25 m. (moгуće 25,6), pa je bilo dovoljno svijetla. Različiti kutovi ovalnih svodova, različiti oblici kamenih ploča na platformi su u funkciji kalendara, mjerenja sjena Sunca. Iznad je bio nasut debeli sloj plodne zemlje, na kojem je zasađeno voće, povrće i egzotično bilje iz cijelog kraljevstva. Šuma je činila debeli hlad za najvećih vrućina, zalijevalo ih je 100-injak radnika koji su cijele dane pumpali i nosili vodu iz Eufrata, dizali je do vrha kule pomoću poluga i pumpi, potoci vode sa visina pljuštali su u slapovima do tla, navodnjavali korijenje biljaka i stabala, drveće je bujalo, a cijeli predio je bio zelen, vlažan i s paran. Grčki pisci ga navode kao umjetničko djelo kraljevskog luksuza, koji je odavao utisak prirodnosti, nije se primjećivao utjecaj čovjeka. Kamene ploče su mogle služiti mjerenju vremena tokom dana i doba godine pomoću sjena Sunca slično onima na platformi Velike piramide (opisanoj u knjizi Kristalno Sunce...). Pomicanje sjena po vremenskom kozmičkom ritmu iznosi: $12,288 \times 1,35 = 165,888 / 4 / 1,6$, a mjeri se šest x dnevno prema dužini sjene. Negdje se mjeri na dionici $230,4 \times 1,35 - 230,4$, razlika od 81 m. mjeri druge kozmičke podatke.

Nemogućnost održavanja i trulež od velike vlage pomogli su u kasnijim vremenima bržem propadanju, opeke su bile od gline i slame.

Herodot je opisao zidove Babilonije, navodi, da su bili dugi 86 km., visoki 100 m. i široki 25 m., na njima se mogao okrenuti četveropreg, a neki smatraju, da su dio platforme vrtova. Ovi podaci odgovaraju drevnoj šemi: $86,4 \times 25,6 \times 101,25$!

- $86,4 \times 1600 = 13824,0$ ($270 \times 51,2$, čestica iz ošt. Hor. oka x dva Hor. oka);

- P. Sunca: $437400 / 86,4 \times 72 / 1,6 / 2$ ciklusa!

- $25,6 \times 72 = 1843,2$ deset stadija);

- $101,25 \times 584 / 365 = 162$ (str.duž.230,4x1,35x2-460,8,formiraju je sjene Sunca);

Konjskom četveropregu za okretaj je bila dovoljna širina $25,6/4 = 6,4$ m. po konju, a značenje kalendarsko $x72 = 460,8 \times 4$, deset stadija).

Širina $25,6 \times 162 = 41472/1,6 = 25920$, precesija ekvinocija;

Dužina: $86,4 \times 1600 \times$ širina $25,6 = 3538944/184,32 = 192$ stadija;

Ukupno: $3538944 \times 162 / 72 = 3110,3999 \times 184,32$ stadija;

Maye i Egipćani s ovom godinom datiraju nastanak svoje civilizacije- solarne dinastije, ali nitko ne zna od današnjih znanstvenika, kako dolaze do ovog broja, pa ni njegovo značenje. Nekad su to godine, negdje stadiji, negdje stepeni precesije, Sfinga i Horusovo oko, zavisno od metodologije koju su primjenili i konteksta.

Napomena: Zidine će biti tema drugog članka, ovdje samo kratki opis!

Viseći vrtovi :

Dužina stranica $30,72 \times 4$ x vis.stupova $25,6$ x šir.platforme $25,6 = 1$ kazeta;

- $30,72 \times 4 = 122,88 \times 122,88$ (kvadrat kazete);

-visina stupa $25,6$ x širina platforme : $25,6 \times 25,6 = 655,36$;

To bi moglo sugerirati kvadrat stadija ($25,6 \times 25,6 \times 72$) ili $65,536 \times 72$! Kao travnata kazeta- kler na Atlantidi. Na manjem prostoru se postiglo isto prema visini i umanjenim brojevima Venere i step.prec...

Visina stupa je $25,6 \times 72 \times 584 / 365$ iznosi $29491,2$, odnosno dvije sfinge ($409,6 \times 25,6 \times 184,32 \times 2 = 147456 \times 73728 (204,8 \times 102,4 \times 72)$);

Što znače tri rupe na stropu: $25,6/3 \times 72 \times 3 = 29491,2$ ili $122,88/3 = 409,6 \times 72 \times 3$!

Vrtova je moglo biti $65,536 \times 600 \times 72$! Na stropu je deset stadija sa bazom 36864 , kvadrat $221184/4$! Ukupno u kvadratnoj prostoriji ima 10×6 s., $60 \times 184,32 = 1105920$, ciklus kalendara, na zidovima Sfinga, a na bazi i katu $\frac{1}{2}$ dužine sfinge, $102,4 \times 204,8 \times 72$!

Primjenjena šema: $2,56 \times 2,56 \times 72 \times 600 (184,32 \times 153,6$ ili $393,216 \times 72$!;

(512×55296 ili $3072 \times 92,16$);

- $12,288 \times 12,288 = 15099,494 / 65,536 = 0,02304 / 4 = 0,00576$; ($576 \times 32 = 184,32$).

Na dužini $0,02304 \times 1,35 = -0,02304 = 0,081 \times 4$, sjene Sunca mjere vrijeme na svakoj zelenoj kazeti.

Odnos širine zida kao platforme i baze vrta je: $122,88 \times 25,6 = 3145728$ (pleter i Hor.oko):

- $384 \times 184,32 / 72$. Imamo zadanu širinu zida 25,6 i visinu stubova vrta, kao širi kvadrat.

Površina promatrane platforme je kvadrat dva stadija: $81,919996 \times 184,32$ ili Sfinga- $204,8 \times 4$! U Platonovoj ravnicu $1843,2 / 72 = 25,6 \times 25,6 = 655,36$, to je broj stepena precesije, ovdje imamo u visini stupova i širini platforme.

Sumerska civilizacija je prethodila ostalim na tom području, smještena na jugu Mezopotamije, plodna polja je navodnjavala brojnim kanalima između dviju rijeka, slične uzdužnim i poprekim kanalima iz Platonovog opisa ravnice na Atlantidi. Možemo pretpostaviti, koliko ih je bilo, sve su bile dio kalendarske šeme sa kopnenim vrtovima i vodenim kanalima, mjerene stadijima, odnosno sfingama, ciklusima po sekstinskom načinu brojanja.

Kula se dizala stepeničasto prema vrhu, Dalje prema visini moguća dužina kule sa $4 \times 184,32 \times 184,32 / 4 = 147456 \times 576$. Vrtovi su dio cjeline Babilonske kule, na kojoj je primjenjen sumersko-akadski numerološki „sekstinski“ sustav ($60 \times 60 = 360$).

Po procjeni je bilo oko 600 zelenih kazeta sa stepeništima i platformama ($655,36 \times 600 = 393216 \times 72 = 28\ 311\ 552 / 184,32 \times 153,6$). Orjentaciono: 192 sfinge $\times 147456 / 2 = 256 \times 110592$; okrenute sjeveroistočnim stranama Kule po navodu Herodota.

Analizom Babilonske kule u cjelini moguće je doći do preciznijih podataka, iako i ovi nepotpuni potvrđuju sličnost zapisa starih civilizacija, međusobno udaljenih prostorno i vremenski.

Prilog :

Legenda o Semiramidi

Herodot i drugi grčki pisci opisuju legendarnu asirsku kraljicu Semiramidu, poznatu po ljepoti i razuzdanom načinu života, smatraju, da se radi o kraljici Samuramat, namjesnici sinu Adadnirariju III. koji je došao na prijestolje 805.g.pr.Kr.

Priča govori, da je Aleksandar Veliki, kad je stigao na granicu Skitije, pročitao slijedeći Semiramidin natpis:

„Priroda mi je podarila tijelo žene, no moja djela su me izjednačila sa najhrabrijim muškarcima. Upravljala sam carstvom kralja Ninusa... Natjerala sam rijeke da teku tokovima koje sam ja odabrala i uputila ih na mjesta gdje su bile potrebne, učinila sam plodnom neplodnu zemlju natopivši je vodama rijeke. Podigla sam neosvojive tvrđave, probila sam pijucima neprohodne planine kako bi se izgradile ceste.

Omogućila sam svojim kolima prolazne putove ondje gdje ni krvoločne zvijeri nisu nikada kročile, uza sve te obaveze našla sam vremena i za uživanje i za svoje ljubavi“.

Izvor: Prapovijest i prve civilizacije (grupa autora, str.572, Zagreb).

III. HVAR - Starogradsko polje

Faroska hora (XOPA FAROY)

S Platonom krećem u potragu po Sredozemnom bazenu za ravnicom, sličnoj i umanjenoj replici ravnice Atlantide, opisane u njegovom Dijalogu Timej i Kritija. Ne trebamo zapise iz Seisa, na koje se pozivaju grčki filozofi, jer ćemo zasigurno naći ovu shemu na egipatskim piramidama, Babilonu, Teotihuakanu, Taj Mahalu, a najočuvanija ravnica u Sredozemnom bazenu je na Starogradskom polju na Hvaru u Hrvatskoj, svjedočanstvo antičke geometrijske podjele i katastra zemljišta. Usporedit ćemo dvije ravnice, no to nije dokaz o lokaciji navodno potonule Atlantide, koju su neki pisci smjestili u Jadransko more i Kretu.

a) Ravnica Atlantide ima P. 2 x 3000 stadija, oblik pravokutnika ili produženog kvadrata, smještena u pravcu sjever-jug sa odstupanjem oko 810m. radi praćenja kalendara sa zrakama Sunca koje se na tlu kreću 1,35/1m.-g. Nju presjecaju uzdužni i

poprečni kanali u smjeru sjever-jug, istok-zapad, travnate kazete i vodeni kanali oko njih, a oko svega zid u dužini 10 000 stadija sa vodenim kanalom. Ukupno ravnica ima 6 000 stadija i 10 000 stadija u dužini zida, znači ukupno 16 000 stadija. Tome treba dodati širinu kanala pored zida, izraženu u pleterima.

Stadij je stara mjera za dužinu, a manje jedinice su pleter, stopa i kler kao kvadrat 10 stadija.

Stadij: 184,32m.;

Pleter: 30,72;

Stopa: 0,3072;

Kler: 184 3,20x184 3,20-kvadrat od 10 stadija na ravnici Atlantide, a bilo ih je ukupno 60 000!

Dužina stadija u raznim izvorima i zemljama se nešto razlikuje, pa se spominje dužina od 185, ali analiza svuda potvrđuje naprijed navedeni broj, moguće su ostavljali 0,6 za računanje novog ciklusa kalendara. Dave R. Heyneck, autor knjige Atlantida-isčezli kontinent, navodi, da površina ravnice iznosi 3000 x 1000 stadija od 185m., ali izvorno Platon navodi 3000 x 2000 stadija=6000 stadija.

b) Ravnica Starogradskeg polja je manja, pružila se po dužini 2x6 ha., stari narodi su umjesto ha. u pravilu računali mjeru 1620m., jer im je bila pogodnija za istovremeno praćenje više podataka kalendara. Ona nastaje na dužini 1/8 stadija ili većoj, zavisno od dimenzija, $230,4 \times 1,35 = 3110,4 - 230,4 = 81 \times 4 (162)$. Zaboravlja se, da su to Ven.g. i šema računanja, a Zem. je to 4976,64. Maye datiraju svoju civilizaciju sa 3110,4, iz čega se vidi, kako su dolazili do tog datuma i računali sa stadijem-Sfingom i Horusovim okom, to su solarne dinastije. Na Starogradskom polju je zapisan Venerin broj: $2 \times 6 = 12 \times 1620 (19440 \times 584 / 365 = 31104$. Zem.god).

S brojem 16200 možemo računati precesiju ekvinocija i površinu Sunca:

$(16200 \times 584 / 365 = 25920$, ili $2700 \times 16200 = 4374000$ -P.Sunca, Ven. god. sa česticom iz oštećenog Hor.oka (cjelovito: 115,2x64; oštećeno: 11,25x64; čestica iz oštećenog oka: 27-x 64, može se množiti sa 72 ili zavrtiti na 360, svaki računa važne podatke kalendara). Ovo je mjerenje protoka vremena kroz duga vremenska razdoblja, nije igra brojeva nekog dokonjaka.). Na samoj dužini kvadrata od $3240 \times 1,35$, zrake Sunca odbrojavaju 437400,0 P.Sunca.

c) Po varijanti ha.: $12 \times 1600 = 12288!$ U Sfingi ima 48 pletera, u ovoj jedinici četiri ($4 \times 30,72 \times 12$). Kod Sfinge se računaju dvije strane dužine: 73.728×2 , ona je lunarni aspekt kalendara, a nastaje od umnoška udaljenosti Mjeseca ili R. njegove kružnice ($384 \times 384 \times 2 \times 365 / 584 = 184,32$, stadij u Venerinim godinama. Sfinga i stadij su isto, u Zemaljskim ili Venerinim godinama, pa mjere dužinu ili visinu ciklusa kalendara.

Na ravnici Atlantide su zapisane kopnene kvadratne kazete u klerovima, okružene vodenim kanalima, uzdužni i poprečni kanali zajedno iznose Sfingu i ciklus lunarno-solarnog kalendara ($147\,456 / 110592$). Ravnica je, poput solarne ploče zapisivala vrijeme tokom dana, godine i stoljeća, a važni su bili dani ekvinocija i solsticija. Ni jedan spomenik starih civilizacija nije precizno orijentiran spram strana svijeta, nije to posljedica nedostatka tehnike, metoda i neznanja, već dio plana i projekta Piramide i drugi spomenici, pa i ravnice „odstupaju“ u pravcu sjeveroistoka za nekih 81 ili 810m., zavisno od dužine objekta, ovu dužinu produžuju zrake Sunca, noću Mjeseca, pomažu računanju solarnog aspekta kalendara. ($3240 \times 4 = 25920$; $810 \times 4 \times 1,35 = 437400,0$ -P.Sunca).

Na Starogradskom polju ima 73,728 kvadratnih zemljišnih hora, u nekim izvorima se spominje 68, što je moguće provjeriti na licu mjesta, sve nisu istih dimenzija, jer se ne bi mogao računati kalendar i vrijeme, tokom dana i godine sjene Sunca se produžuju i skraćuju. Veličina polja je $19440 / 73,728 \times 64 = 16,875$, radi se o Venerinom broju, njegov ekvivalent u Zem.god. je 27- čestica iz oštećenog Horusovog oka ($27 \times 64 = 1728 / 12 = 144 \times 128 = 184,32$). Smisao za ljepotu ili pravedna podjela zemljišta nije bila dominantni kriterij. Pravila su nametala strogu zabranu prodaje ili promjene međa, jer bi se kriptografija lunarno-solarnog kalendara narušila, sklad Neba i Zemlje, pokazivalo bi netočno vrijeme, s kojim su naši preci bili opterećeni. Rimski vojnici su, nakon odlaska u mirovinu, dobivali k.č. veličine $405 \times 4 = 1620$, pa su imali u vrtu solarni kalendar, pretpostavljam, da je i sadnja kupusa cara Dioklecijana mogla imati veze sa sunčanim satom-vrtom.

Kakve sve antičke tajne krije Starogradsko polje, vjerojatno ne zna ni UNESCO, današnji znanstvenici su se udaljili od svojih predaka, pa ih više ne razumiju, ne znaju pročitati drevnu znanost i njene zapise, dijeli ih veliki kulturološki i vremenski ponor. Jezik matematike i astronomije kao najstarije majke svih znanosti morali bi razumjeti, bez obzira gdje i kada žive.

Veličina poljoprivrednih kazeta, faroskih hora prilikom podjele zemljišta:

1.red:3stadija ($184,32 \times 3 = 552,96$ ili ciklus od $11059,2/20$);

2.red:1,5 stadij ($184,32 \times 1,5 = 2764,8 \times 40 = 11059,2$);

3.red:4,5 stadija ($184,32 \times 4,5 = 829,44/2/1,6 = 259,2 \times 100$ ili $829,44/360 = 230,4; 829,44/8/1,6 = 64,80$);

Brojevi predstavljaju ciklus od 60 stadija i dvije precesije ekvinocija u Ven. i Zem.g. ($11059,2/60$ i $829,44/2/1,6$ -precesija ekvinocija. U jednom stadiju su dvije sfinge $184,32 \times 584/365 = 29491,2/2$. Devet stadija $\times 184,32 = 165088,8/72 = 230,4$ ili $1/8$ stadija). Suhozid kao sastavni dio kalendara se urušavao i tokom povijesti dograđivao, pa nije precizan podatak. Nema podatka o veličini i dimenzijama svake parcele posebno, što bi omogućilo bolji pregled, razne matematičke operacije i potpuniji podatak.

Sve parcele nisu istih dimenzija radi računanja lunarno-solarnog kalendara tokom dana, godine i kroz stoljeća. Bitni su datumi proljetni i jesenski ekvinocij, ljetni i zimski solsticij. Muzeji i turistički uredi na Hvaru i Starom gradu bi trebali organizirati doček izlaska Sunca u zoru za proljetnog ekvinocija, slično Dubrovniku i mnogim lokalitetima u svijetu, zabilježiti točku, u koju pada prva zraka Sunca, radi se o solarnom kalendaru, dalje računanje je jednostavnije.

Navodno, ima oko 73 (točno 73,728) zemljišnih parcela različite površine :

- $181 \times 905 = 204,5 \times 8$; (8 Sfingi-stadija, jer je Sfinga stadij u Venerinim godinama);

- $181 \times 181 = 32768 \times 72$ (16 Sfingi, vjerojatno je broj sa decimalom: 181,03867);

- $256 = 16 \times 16$; (Radi se o umnošku Horusovog oka $128 \times 256 \times 72$)!

- $180 \times 180 = 32400 \times 8$, precesija ekvinocija, (sa zrakama Sunca $\times 1,35$ stižemo na površinu Sunca-4374000);

Možemo računati: $19440 \times 584/365 = 31104/73,728 = 421,875$!

- $172,8 \times 184,32/12$ ili $147,456 \times 216$!

- $180 \times 150 = 27000$, radi se o čestici iz oštećenog Horusovog oka, s njom, Venerinom i Zemaljskom godinom, možemo računati sljedeće:

Površina Sunca $4374000/2700 \times 584/365 = 25920$; U geometrijskoj šemi polja postoji čestica ove veličine radi računanja. Ako od precesije ekvinocija oduzmemo površinu polja, dobit ćemo $\frac{1}{4}$ precesije ekvinocija ($25920 - 19440 = 6480$), znači, ukupno ih ima 1,4, a po Veneri: $19440 \times 584/365 - 25920 = 5184$. Važno je znati raspored svih parcela na cjelokupnom polju, sa takvom križaljkom se može računati kao sa solarnom pločom ili kalkulatorom. Tog podatka za sada nema, a moguće ga je izmjeriti i provjeriti na licu mjesta.

Za mjerenje su važne kazete dužine 230,4 i 12,288, pa ih treba potražiti i izračunati!

Dužina ravnice $9720 \times 2 = 19440/92,16 = 21,09375$; $19440/23,04 = 84,375$

$-92,16/4 = 23,04 \times 1,35 = 3110,4 - 23,04 = 8,1$; $92,16 \times 24 = 22118,4/72 = 30,72$;

I ovdje možemo primjeniti šemu $655,36 \times 60$ kazeta = $3932167 \times 72/147 \ 456 = 192$ sfinge), daje isti podatak kao i ravnica Atlantide.

$-81 \times 21,33333 = 1728$; $(12288/23,04 = 5,3333328)$;

$-65,536 \times 72 \times 32 = 150994,94/147456 = 73728$ Radi se o $102,4 \times 204,8 \times 72$!

Ovdje su dva Sunca: $2430 \times 365/584 \times 4 \times 72 \times 2$!

Sa zrakama Sunca: $19440 \times 1,35/8/72/1,6$!

$(460,8 \times 421,875 = 19440 \times 584/365 = 3110,4/24?$

U Ven godinama:

$(324 \times 60$ ili $81 \times 240!)$. $230,4 \times 230,4 \times 60 = 31850496/72/6$!)

$(12288 \times 360 \times 72)$;

$-19440/60/4! - 405/4 \times 72 \times 4$!

$-19440/6 = 3240 \times 1,35 = 4374,000$ ili $19440 \times 584/365 = 3110,4$ -

Mayanska šema računanja po Horusu. Moguće su još brojne matematičke i kozmičke operacije.

Nema podataka o širini i dužini suhozida oko zemljišnih parcela i prolazima između njih, zajedno predstavljaju sa površinom parcele kalendar (kazeti $23,04 \times 23,04$, treba pribrojiti stazu ili širinu sa dužinom suhozida i zbrojiti sve zajedno na cijeloj mreži, imajući u vidu razliku i položaj kazeta po površini, tada prikaz može biti točan i cjelovit, ovo su samo orijentacione procjene!). Potrebno je imati na umu, da su se suhozidi gradili tokom vremena, pa izvorne dimenzije možemo samo procjeniti.

Grčki Okist sa Parosa tu postavi omfalos na pregledno mjesto i izračuna sa gromom i štapom njegove kozmičke koordinate, uskladi Nebo i Zemlju, donese antičku drevnu znanost na Jadran. Navodno su Feničani donijeli tu znanost u grčka svetišta. Prenapučenost Parosa je podstakla grčku kolonizaciju Jadrana, traženje novih prostora i uvjeta za život. Prvi vlasnik se zvao Matej iz Piteja, imena i nazivi grada Hvara i zemljišnih parcela su se tokom povijesti mjenjala, Unesco ga je stavio 1968. na popis mjesta svjetske baštine u Evropi, a sada je u nadležnosti „Agencije za upravljanje Starogradskim poljem“, napisana je knjiga „Starogradsko polje“- autori Sara Popović i Aldo Čavrić.

Kozmička shema Starogradskog polja zanimljiva je kao zvjezdani kalendar, kozmički zapis svete geometrije i zapis drevne znanosti!

R e z i m e

Ravnica Šinearska i t.zv.Semiramidini viseći vrtovi Babilonske kraljevske palače - kule, katastar polja Teotihuakana, ravnica i katastar Starogradskog polja na Hvaru u Hrvatskoj i ravnica Atlantide, opisana u Platonovom djelu Dijalog Timej i Kritija primjenile su u izgradnji istu povijesnu šifru po jednakoj metodologiji, prilagođenoj veličini vrta i ravnice. To je djelo antičke znanosti, koje nije služilo samo gospodarstvu, ekonomiji i poljoprivredi, bio prekrasni pejzaz i okoliš, koji je blještao na Suncu zelenom, plavom i srebrnom bojom, oni su bili kozmička ura, poput solarne ploče, promicali sjene i zrake Sunca danju, Mjeseca noću, odbrojavali vrijeme, s kojim su drevni narodi bili opterećeni i brojne druge kozmičke podatke. One su poput rijeka koje teku od svog izvora, daleke prapovijesti do naših dana, posrednici su dvije velike epohe u povijesti čovječanstva, potvrđuju postojanje napredne civilizacije - Atlantide, koja je prethodila kasnijim naprednim civilizacijama, čija znanost, poput svjetla daleke zvijezde dopire do nas i prosipa je na velikim i dalekim prostranstvima po cijelom svijetu.

Ključevi drevne znanosti su sačuvani!

Ruža Daničić, amater - nezavisni istraživač
iz arheološke astronomije

Bibliografija:

1. Platon, Meneksen [ili Nadgrobna beseda : (etički spis)] ; Fileb [ili O uživanju : (etički spis)] ; Kritija [ili O Atlantidi]. Beograd : Beogradski izdavačko-grafički zavod, 1983.
2. Heyneck, D. Atlantida-isčezli kontinent. Zagrebačka naklada: Zagreb 2001.
3. Verne, J. Četrdeset tisuća milja ispod mora. Zagreb : Novo pokoljenje, 1951
4. Suić, A. Antički grad na istočnom Jadranu. Zagreb: Golden marketing, 2003.
5. Novak, G. Hvar kroz stoljeća. Hvar: Narodni odbor općine Hvar, 1960.
6. Popović, S., Čavrić, A. Starogradsko polje. Stari grad: Muzej Starog Grada, 2013.
7. Graves R. Grčki mitovi. Beograd : Nolit, 1969.
8. Povijest / [glavni urednik Enrico Cravetto] ; Zagreb : Europapress holding, 2007-2008. 21 sv.
9. Wilson John. Prije potopa : dokaz da je biblijski potop bio stvaran događaj. Zagreb : Stari grad, 2007
10. Thomas A. Atlantida - od legende do otkrića. Zagreb : Misl, 1998.
11. Herodot, Povijest. Zagreb : Matica hrvatska, 2000.
12. Strabo. Strabonis Geographica / recensuit commentario critico instruxit Gustavus Kramer. Berolini : prostat in libraria Friderici Nicolai, 1844-1852.
13. Bahn, P. Arheologija : tragovima velikih civilizacija, Rijeka : Naklada Uliks, 2006.
14. Temple, R. Kristalno sunce : ponovno otkriće izgubljene tehnologije drevnoga doba. Zagreb : Stari grad, 2002.
15. Donelli, I. Atlantis. The Antediluvian World. Fairford: Echo Library, 2006.
16. Muck Otto. Atlantida - potonuli kontinent. Zagreb : Izvori, 1998.
17. Lunde P., Tajne kodova, Novi liber, Zagreb 2010.

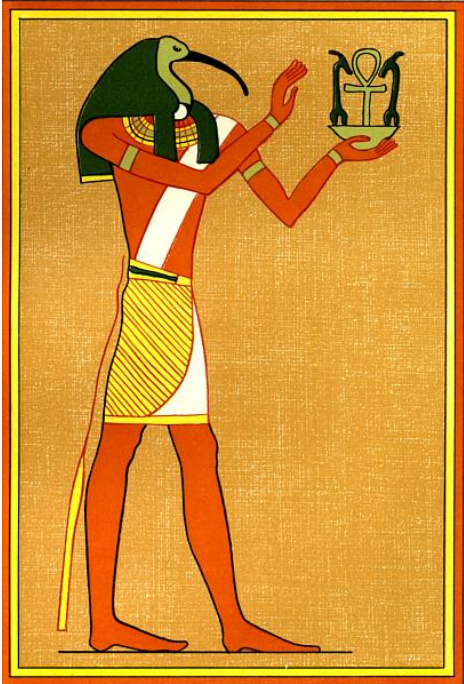
- 18.Norwick, J. J.,Velike arhitekture svijeta, Marijan tisak, Zagreb 2005.g.
- 19.Loper, N. Pisma tibetanskih mudraca, Beograd 1986.
- 20.Guaitoli Maria Teresa-Rambaldi Simone, Izgubljeni gradovi, Stanek:Varaždin 2008.
- 21.D.S.Allan i J., B.Delair, Kataklizma, A.G.M.Zagreb 2013.g.
- 22.Knosos-grad labirint, EPH Media d.o.o, Zagreb 2013.g.(Društvo SCALA GROUP, Firenca, Velike tajne arheologije)

G A L E R I J A:

- 1.Tri piramide i Sfinga- bogThot-Horusovo oko;
- 2.Atlantida-Karta iz Vatikana-Atlas drži Nebo;
- 3.Babilonska kula-Semiramidini viseći vrtovi;
- 4.Hvar i Starogradsko polje



Slika 1. Tri piramide i Sfinga



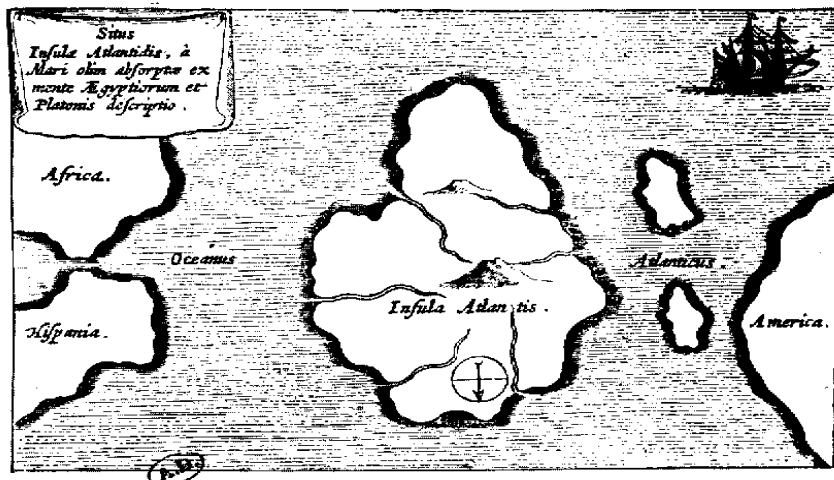
Slika 2. Egipatski bog Thot



Slika 3. Horusovo oko



Slika 4. Atlantida



Slika 5. Karta Atlantide



Slika 6. Semiramidini viseći vrtovi



Slika 7. Atlas drži nebo



Slika 8. Hvar



Slika 9. Starogradsko polje